

2025/1

2025.1.8.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2025/1 IRÁNYELVE

(2024. november 27.)

**a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról,
valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv,
valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet
módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A biztosítók nehézségei jelentős következményekkel járhatnak a tagállamok gazdaságára és szociális jólétére nézve, amennyiben e nehézségek a szerződőknek, a kedvezményezetteknek vagy a károsult feleknek nyújtott védelem tekintetében zavart okoznak. A viszontbiztosítók gazdaságban betöltött szerepe, az elsődleges biztosítókkal és tágabb értelemben a pénzügyi piacokkal való összekapcsoltsága, valamint a viszonylag koncentrált viszontbiztosítási piac miatt megfelelő keretre van szükség a viszontbiztosítók nehézségeinek vagy fizetési képtelenségének rendezett kezeléséhez. Ezért mind az elsődleges biztosítók, mind a viszontbiztosítók helyreállításával és szanálásával foglalkozni kell, a sajátosságaik figyelembevétele mellett.
- (2) A 2008. évi pénzügyi világválság rávilágított a pénzügyi szektor sebezhetőségére és összekapcsoltságára. Úgy tűnt, hogy a válság és a fizetési képtelenség okai többek között a pénzügyi piacok alakulásához, valamint a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységek sajátos jellegéhez kapcsolódtak. E tekintetben a biztosítási kockázatokat, azaz a megfelelő tartalékokkal nem fedezett kárigényeket, a hibás árazást, azaz az alulbecsült díjakat, az eszközök és kötelezettségek rossz kezelését és a befektetési veszteségeket gyakran említik a biztosítók és a viszontbiztosítók elsődleges aggályai között. Ezzel összefüggésben több esetben is az adófizetők pénzét használták fel a biztosítók megromlott pénzügyi helyzetének helyreállítására. Bár a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ az Unió pénzügyi rendszerének és a biztosítók és viszontbiztosítók rezilienciájának megerősítésére irányult, nem szüntette meg teljes mértékben a biztosítók és viszontbiztosítók fizetési képtelenségének lehetőségét. A fokozott piaci volatilitás és a tartósan alacsony kamatszint különösen káros lehet a biztosítók és viszontbiztosítók jövedelmezőségére és fizetőképességére. A biztosítók és viszontbiztosítók piaci és gazdasági fejleményekre való érzékenysége ezért különös figyelmet kíván, és megfelelő keretrendszer tesz szükségessé e vállalkozások esetlegesen megromló pénzügyi helyzetének – többek között megelőző jellegű – kezeléséhez. Az elmúlt időszakban bekövetkezett fizetési képtelenségek és fizetési képtelenség közeli helyzetek, különösen a határokon átnyúló jellegűek, rávilágítottak a jelenlegi keretrendszer hiányosságaira, amelyeket kezelni szükséges ahhoz, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók piacról való rendezett kilépését megfelelően meg lehessen szervezni.
- (3) A biztosító vagy viszontbiztosító által végzett olyan tevékenységeket, szolgáltatásokat vagy műveleteket, amelyek észszerű határidőn belül, vagy a szerződők, kedvezményezettek vagy károsult felek észszerű költsége mellett nem könnyen helyettesíthetők, kritikus funkcióknak kell tekinteni, amelyek folytonosságát biztosítani kell. Az ilyen tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek uniós, nemzeti vagy regionális szinten kritikusak lehetnek. A biztosítási vagy viszontbiztosítási védelem folytonossága gyakran előnyösebb a fizetési képtelen vállalkozás

⁽¹⁾ HL C 275., 2022.7.18., 45. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2024. április 23-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. november 5-i határozata.⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

felszámolásánál, mivel a legkedvezőbb eredménnyel jár a szerződők, a kedvezményezettek vagy a károsult felek számára. Ezért alapvető fontosságú, hogy e kritikus funkciók folytonosságának megőrzése révén megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre a fizetéseképtelenségi helyzetek megelőzésére és – a fizetéseképtelenség bekövetkezése esetén – a negatív következmények minimalizálására.

- (4) A fizetéseképtelen biztosítók és viszontbiztosítók eredményes szanálása az Unióban a belső piac kiteljesítésének elengedhetetlen eleme. Az ilyen vállalkozások fizetéseképtelensége nemcsak a szerződőkre, és esetleg azon piacok reálgazdaságára és pénzügyi stabilitására van hatással, amelyeken e biztosítók és viszontbiztosítók közvetlenül működnek, hanem a belső biztosítási piac iránti bizalomra is. A pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítésével a nemzeti pénzügyi rendszerek egyre szorosabban összekapcsolódnak. A biztosítók és viszontbiztosítók a befektetési portfóliójuk és a tevékenységeikhez kapcsolódó kockázatok kezelése érdekében aktívak a pénzügyi piacokon. Ebben az összefüggésben az, hogy a tagállamok nem képesek kezelni egy biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelenségét, továbbá kiszámítható, harmonizált és a szélesebb körű rendszerszintű károkat eredményesen megelőző módon szanálni a vállalkozást, alááshatja a pénzügyi piacok stabilitását, ennél fogva pedig a pénzügyi szolgáltatások belső piacát.
- (5) A 2008. évi pénzügyi világválság rávilágított arra, hogy megfelelő helyreállítási és szanálási keretrendszert kell kidolgozni a biztosítók és viszontbiztosítók számára. Nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2011 októberében közzétette, 2014 októberében pedig frissítette a „Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions” (A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai) című dokumentumot, amely az olyan biztosítók szanálásával kapcsolatos megfontolásokat foglal magában, amelyek fizetéseképtelensége rendszerszinten jelentős vagy kritikus lehet. A Pénzügyi Stabilitási Tanács 2016 júniusában kiegészítő iránymutatást adott ki a rendszerszinten jelentős biztosítók eredményes szanálási stratégiáinak és terveinek kidolgozására vonatkozóan. Ezzel párhuzamosan a Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége 2019 novemberében elfogadta az összes biztosítóra és viszontbiztosítóra vonatkozó biztosítási alapelveket, valamint a nemzetközi szinten aktív biztosítói csoportokra vonatkozó közös keretrendszert, amely részletesen meghatározza az ilyen biztosítói csoportok megelőző helyreállítási tervezésére vonatkozó standardokat, valamint azokat az intézkedéseket, amelyeket a hatóságoknak a piacról kilépő és szanálás alá kerülő biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben kell meghozniuk. Ezeket a fejleményeket figyelembe kell venni a fizetéseképtelen biztosítók és viszontbiztosítók helyreállítására és szanálására vonatkozó keretrendszer meghatározásakor.
- (6) Számos biztosító és viszontbiztosító a nemzeti határokon átnyúló tevékenységet folytat. Ha a hatóságok között nincs koordináció és együttműködés a határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók vagy viszontbiztosítók nehézségeire vagy fizetéseképtelenségére való felkészülés, valamint a nehézségek és a fizetéseképtelenség kezelése érdekében, az alááshatja a tagállamok kölcsönös bizalmát, az optimálistól elmaradó eredményhez vezetne a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek számára, és kihatna a belső biztosítási piac hitelességére is.
- (7) Jelenleg az Unió szintjén nincsenek harmonizálva a biztosítók vagy viszontbiztosítók koordinált szanálására irányuló eljárások. Ehelyett a tagállamokban jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek figyelhetők meg a biztosítók és viszontbiztosítók fizetéseképtelenségét szabályozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések között. Emellett a vállalati fizetéseképtelenségi eljárások nem feltétlenül megfelelőek minden esetben a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára, mivel ezek az eljárások nem mindig biztosítják a kritikus funkciók megfelelő folytonosságát a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek, a reálgazdaság, vagy általánosságban a pénzügyi stabilitás javára.
- (8) Biztosítani kell a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló biztosítók vagy viszontbiztosítók kritikus funkcióinak folytonosságát, ugyanakkor minimalizálni kell az ilyen vállalkozás fizetéseképtelenségét a gazdaságra vagy a pénzügyi rendszerre gyakorolt hatását. Ezért olyan keretrendszer meghatározása szükséges, amely hiteles eszközöket bocsát a hatóságok rendelkezésére ahhoz, hogy kellő időben és gyorsan beavatkozassanak a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló biztosítók vagy viszontbiztosítók működésébe. A keretrendszernek biztosítania kell, hogy először a részvényesek viseljék a veszteségeket, a részvényeseket követően pedig a hitelezők, feltéve hogy – összhangban azzal az elvvel, hogy a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul, mint a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban (a továbbiakban: a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul elv) – a hitelezők egyike sem visel nagyobb veszteséget, mint amelyet a biztosító vagy viszontbiztosító rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén viselt volna. Annak biztosítása érdekében, hogy pontosan tükröződjön az az elbánás, amelyben az érintett részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igény jogosultak és más hitelezők részesültek volna, ha a szanálás alatt álló vállalkozás rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá került volna, minden olyan releváns eseményt figyelembe kell venni, amely a rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítása miatt vagy azt megelőzően következne be, valamint minden olyan releváns eseményt, amely ilyen eljárások megindításához kapcsolódik, ideértve azokat az eseményeket is, amelyek a biztosító fizetéseképte-

lensége esetén bekövetkező balesetekből eredő károk tekintetében a 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ értelmében a károsult felek védelméhez kötődnek.

- (9) A 2009/138/EK irányelvre építve, a létrehozandó keretrendszernek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy biztosítsák a biztosítási védelem folytonosságát a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek számára, adott esetben a biztosító vagy viszontbiztosító gazdaságilag életképes tevékenységeinek és portfólióinak átadását, továbbá a veszteségek méltányos és kiszámítható megosztását. E célkitűzéseknek elő kell segíteniük a szerződőket, a kedvezményezetteket és a károsult feleket sújtó szükségtelen veszteségek vagy szociális nehézségek elkerülését, a reálgazdaságra gyakorolt negatív hatások enyhítését, a pénzügyi piacokra gyakorolt negatív hatások minimalizálását és az adófizetők költségeinek minimalizálását.
- (10) A 2009/138/EK irányelv felülvizsgálatának és különösen a kockázatvezéreltebb tőkekövetelmények bevezetésének, a megerősített felügyeletnek, a fokozott likviditásfigyelésnek és a jobb makroprudenciális szakpolitikai eszközöknek tovább kell csökkenteniük a biztosítók vagy viszontbiztosítók fizetéseképtelenségének valószínűségét, és növelniük kell e vállalkozások gazdasági stresszel szembeni rezilienciáját, függetlenül attól, hogy a stresszt rendszerszintű zavarok vagy az adott vállalkozást egyedileg érintő események okozzák. Mindazonáltal a pénzügyi nehézségek a stabil és szilárd prudenciális keret ellenére sem zárhatók ki teljesen. A tagállamoknak ezért felkészülteknek kell lenniük, és megfelelő helyreállítási és szanálási eszközökkel kell rendelkezniük mind a rendszerszintű válságok, mind az egyes vállalkozásoknál bekövetkezett fizetéseképtelenség által keltett helyzetek kezelésére. Ezen eszközök közé tartoznak azok a mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a hatóságok számára, hogy hatékonyan tudják kezelni a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló vállalkozások problémáját. Az eszközök alkalmazása és a hatáskörök gyakorlása során figyelembe kell venni a fizetéseképtelenség bekövetkezésének körülményeit.
- (11) Néhány tagállam már bevezetett a megelőző helyreállítási tervezésre vonatkozó követelményeket és mechanizmusokat a fizetéseképtelen biztosítók vagy viszontbiztosítók szanálására. Az azonban, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók helyreállítására és szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások az Unióban nem egységesek, valószínűleg akadályozza a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést a nehéz helyzetbe került vagy fizetéseképtelen, határokon átnyúló tevékenységű vállalkozáscsoportok kezelése terén. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok nem ugyanolyan szintű ellenőrzési jogkörrel, vagy a biztosítók vagy viszontbiztosítók szanálására vonatkozóan nem ugyanolyan lehetőségekkel rendelkeznek. A helyreállítási és szanálási rendszerek közötti eltérések befolyásolhatják az egyenlő versenyfeltételeket, és torzíthatják a versenyt a vállalkozások között. Az említett akadályokat meg kell szüntetni, és szabályokat kell alkotni annak érdekében, hogy a belső piac ne kerüljön veszélybe. Ebből a célból a biztosítók vagy viszontbiztosítók megelőző helyreállítására és szanálására vonatkozó szabályokra közös harmonizációs minimumszabályokat kell megállapítani. A biztosítási szolgáltatásokra vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal való összhang biztosítása érdekében a megelőző helyreállítási és szanálási rendszert a 2009/138/EK irányelvben meghatározott prudenciális követelmények hatálya alá tartozó biztosítókra és viszontbiztosítókra kell alkalmazni.
- (12) A csoporthoz tartozó vállalkozás fizetéseképtelensége az egész csoport fizetőképességére és működésére gyors hatással lehet. Ezért a csoportszintű megelőző helyreállítási és szanálási tervezésre vonatkozó követelményekre van szükség. Ezenkívül a hatóságoknak e szervezetek tekintetében hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy olyan korrekciós intézkedéseket írjanak elő, amelyek figyelembe veszik a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás pénzügyi stabilitását, továbbá csoportszinten megszüntetik a szanálhatóság akadályait, és – különösen határokon átnyúló tevékenységekkel összefüggésben – a teljes csoportra vonatkozóan egységes szanálási programot eredményeznek. A megelőző helyreállítási és szanálási tervezésre, valamint a szanálhatóságra vonatkozó követelményeket és a szanálási rendszert ezért az anyavállalatokra, a holdingtársaságokra és a csoporthoz tartozó egyéb szervezetekre is alkalmazni kell, ideértve a biztosítók és viszontbiztosítók Unión kívül letelepedett fióktelepeit is.
- (13) Annak biztosítása érdekében, hogy zökkenőmentesen kerülhessen sor a pénzügyi konglomerátum részét képező biztosítók és viszontbiztosítók, vagy az olyan biztosítói csoportok helyreállítási és szanálási tervezésére és tényleges szanálására, amelyek pénzügyi konglomerátumok vagy annak részét képezik, továbbá az adminisztratív terhek csökkentése céljából információmegosztási kötelezettségeket kell megállapítani a biztosítási és a bankszanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok között, és megfigyelői státuszt kell biztosítani a bankszanálási hatóságnak azon

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/103/EK irányelve (2009. szeptember 16.) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről (HL L 263., 2009.10.7., 11. o.).

biztosítói csoport biztosítási szanalási kollégiumában, amely a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ összhangban pénzügyi konglomerátum vagy pénzügyi konglomerátum részét képezi, és fordítva.

- (14) Az ezen irányelv által bevezetett új szabályokkal mind a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságok, mind a bankszanalási hatóságok rendelkeznek majd olyan saját szanalási kerettel, amely igazodik a biztosítási és viszontbiztosítási ágazat, illetve a bankszektor sajátosságaihoz. A biztosítási és viszontbiztosítási kontextusban történő szanalás ütemterve eltér a banki kontextusban történő szanalástól. A bankostrom megelőzése érdekében az Egységes Szanalási Testületnek és a nemzeti bankszanalási hatóságoknak többnyire gyorsan kell cselekedniük. Ezzel szemben a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságoknak rendszerint több idejük van arra, hogy megtalálják a megfelelő, a szerződők számára legelőnyösebb megoldásokat. A biztosítási és viszontbiztosítási ágazatban kevésbé valószínű az esélye egy bankostromhoz hasonló esemény kialakulásának, és annak következményei mások lennének, mint a bankszektorban.
- (15) Mindkét ágazati jogszabályi keret független döntéshozatali hatásköröket hozott létre az érintett hatóságok számára. Következésképpen a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságoknak, illetve a bankszanalási hatóságoknak egyenrangú félként kell eljárniuk. A szanalási feladatok ellátásához elengedhetetlen, hogy a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságok, illetve a bankszanalási hatóságok tájékoztassák egymást, és jóhiszeműen együttműködjenek. Az ezen irányelvben előírt információmegosztási követelményeknek elő kell segíteniük ezt az együttműködést. Ezért a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságoknak és a bankszanalási hatóságoknak, valamint az érintett biztosítási és viszontbiztosítási felügyeleti hatóságoknak és a bankfelügyeleti hatóságoknak haladéktalanul meg kell osztaniuk egymással a feladataik ellátásához szükségesnek ítélt információkat.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságokat folyamatosan tájékoztassák, valamint a folyamat korai szakaszában és olyan strukturált módon konzultáljanak velük, amely lehetővé teszi számukra megbízatásuk tájékozott és következetes gyakorlását, a biztosítási és viszontbiztosítási szanalási hatóságokat, valamint a bankszanalási hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni egymás szanalási kollégiumaiba. Ez különösen fontos a megelőző helyreállítási tervezés és a szanalási tervezés összefüggésében, valamint annak értékelése céljából, hogy teljesülnek-e a szanalási feltételek, végül pedig abban az esetben, amikor egy vagy több, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szervezettel kapcsolatban szanalási intézkedések meghozatalára kerül sor. A Bizottságnak a szerzett tapasztalatokra építve, az ezen irányelv hatálybalépését követő öt éven belül felül kell vizsgálnia az irányelv vonatkozó rendelkezéseit.
- (17) Biztosítani kell a helyreállítási és szanalási keretrendszer megfelelőségét és hatékonyságát, ugyanakkor el kell kerülni a vállalkozásokra és a hatóságokra háruló szükségtelen adminisztratív terheket és költségeket. A helyreállítási és szanalási keretrendszer végrehajtásának ezért arányosnak kell lennie az érintett vállalkozás, valamint tevékenységei és szolgáltatásai jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Emellett figyelembe kell venni egyrészt a helyreállítás, másrészt a szanalás közötti különbségeket. A helyreállítási és szanalási tervezésre vonatkozó követelmények hatályát illetően a hatóságoknak kockázatalapú kritériumrendszerek alapján kell meghatározniuk, hogy mely vállalkozásokra vonatkoznak teljes körű, illetve egyszerűsített tervezési követelmények. Az egységes biztosítási és viszontbiztosítási piac iránti bizalom erősítése és az egyenlő versenyfeltételek előmozdítása érdekében el kell érni egy minimális szintű felkészültséget az életbiztosítási és viszontbiztosítási piacra, valamint a nem-életbiztosítási és viszontbiztosítási piacra vonatkozó minimális piaci lefedettség szint meghatározásával. Ami a szanalási tervezésre vonatkozó követelmények hatályát illeti, a hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy a hatáskörükbe tartozó más vállalkozásokkal összehasonlítva mely vállalkozások esetében nagyobb a valószínűsége annak, hogy a szanalási intézkedés fizetéseképtelenség esetén a közérdeket szolgálja, vagy melyek azok a vállalkozások, amelyek kritikus funkciókat látnak el.
- (18) Ugyanebből az okból a hatóságoknak adott esetben a megelőző helyreállítási és szanalási tervezésre, valamint a tájékoztatásra vonatkozóan – vállalkozásspecifikus alapon, ritkább aktualizálás mellett – eltérő vagy csökkentett követelményeket kell alkalmazniuk. Az egyszerűsített kötelezettségek alkalmazásakor a hatóságoknak figyelembe kell venniük a vállalkozás üzleti tevékenységének jellegét, méretét, összetettségét és helyettesíthetőségét, részvényesi struktúráját és jogi formáját, kockázati profilját, valamint más szabályozott vállalkozásokkal vagy általában a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságának mértékét. A hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelensége és az azt követő rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

történő felszámolása valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna-e a szerződőkre, a pénzügyi piacokra, az egyéb vállalkozásokra vagy a tágabb értelemben vett gazdaságra. A hatóságoknak évente jelentést kell készíteniük az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság, a továbbiakban: EIOPA) részére az egyszerűsített kötelezettségek alkalmazásáról.

- (19) A szanálási folyamat rendezettsége és az összeférhetetlenség elkerülése érdekében a tagállamoknak közigazgatási hatóságokat és közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük a helyreállítási és szanálási keretrendszerhez kapcsolódó funkciók és feladatok ellátására. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy elegendő erőforrások álljanak e szanálási hatóságok rendelkezésére. Ha egy tagállam más funkciókat is ellátó szanálási hatóságot jelöl ki, megfelelő strukturális intézkedésekkel kell biztosítani e funkcióknak a szanálással kapcsolatos funkcióktól való elkülönítését, valamint a működési függetlenséget. Az elkülönítés nem akadályozhatja meg a szanálási funkciót abban, hogy hozzáférjen a helyreállítási és szanálási keretrendszer szerinti feladatainak ellátásához vagy a helyreállítási és szanálási keretrendszer alkalmazásában részt vevő különböző hatóságok közötti együttműködéshez szükséges információkhoz.
- (20) Figyelemmel azokra a következményekre, amelyeket egy biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelensége a szerződőkre, illetve egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára gyakorolhat, valamint arra a tényre, hogy a fizetéseképtelenség kezeléséhez állami források igénybevételére is szükség lehet, a tagállamok pénzügyminisztériumát vagy más érintett minisztériumaikat már korai stádiumban szorosan be kell vonni a válságkezelés és a szanálás folyamatába.
- (21) Alapvető fontosságú, hogy a csoportok vagy adott esetben az egyes vállalkozások rendszeresen aktualizált megelőző helyreállítási tervet készítsenek, amelyben meghatározzák, hogy az adott csoportnak vagy vállalkozásoknak milyen intézkedéseket kell tenniük ahhoz, hogy helyreállítsák pénzügyi helyzetüket annak olyan jelentős romlását követően, amely veszélyeztetheti életképességüket. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ezért meg kell határozniuk azokat a mennyiségi és minőségi mutatókat, amelyek indokolják a megelőző helyreállítási tervekben előirányzott korrekciós intézkedések alkalmazását. Ezeknek a mutatóknak abban kell segíteniük a biztosítókat és viszontbiztosítókat, hogy a szerződőik érdekét leginkább szem előtt tartó korrekciós intézkedéseket hozzanak a vállalkozások kockázatkezelési rendszereivel összhangban, és nem állapíthatnak meg új prudenciális szabályozási követelményeket. Ez az irányelv ezért nem zárhatja ki, illetve nem írhatja elő a vállalkozások számára, hogy megelőző helyreállítási terveikbe a tőkepozíció romlására utaló olyan jeleket is belefoglaljanak, amelyek megelőznék a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 4. szakaszában meghatározott szavatoló-tőke-szükségletnek való meg nem felelést. A csoporton belüli valamennyi lényeges jogalanyra kiterjedő megelőző helyreállítási terveknek részleteseknek kell lenniük, és olyan reális feltételezéseken kell alapulniuk, amelyek több megbízható és súlyos forgatókönyv esetén alkalmazhatók. Ezeknek a megelőző helyreállítási terveknek a vállalkozás irányítási rendszerének szerves részét kell képezniük. A meglévő eszközöket – többek között a saját kockázat- és szavatoló-tőke-megfelelés-értékelés, a vészhelyzeti tervek vagy a likviditáskockázat-kezelési tervek – figyelembe lehet venni a megelőző helyreállítási tervek elkészítéséhez. A megelőző helyreállítási terv elkészítésére vonatkozó követelményt azonban arányosan kell alkalmazni, és az nem sértheti a reális helyreállítási tervnek a 2009/138/EK irányelv 138. cikkének (2) bekezdésében előírt kidolgozását és benyújtását. Adott esetben a megelőző helyreállítási terv elemei információkkal segíthetik, illetve megalapozhatják a 2009/138/EK irányelv 138. cikkének (2) bekezdésében előírt helyreállítási terv kidolgozását.
- (22) Biztosítani kell a válsághelyzetekre való felkészültség megfelelő szintjét. Az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók legfőbb anyavállalata számára ezért elő kell írni, hogy teljes körű értékelés céljából nyújtsa be megelőző helyreállítási tervét a felügyeleti hatóságokhoz; az értékelésnek ki kell terjednie arra is, hogy a terv átfogó-e, és rövid időn belül helyre tudja-e állítani a vállalkozás vagy a csoport életképességét akár súlyos pénzügyi stresszhelyzetben is. A felügyeleti hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy ha valamely vállalkozás nem megfelelő megelőző helyreállítási tervet nyújt be, kötelezzék a vállalkozást a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére.
- (23) A szanálási tervezés az eredményes szanálási folyamat elengedhetetlen eleme. A szanálási hatóságoknak ezért rendelkezniük kell a kritikus funkciók azonosításához és folytonosságuk biztosításához szükséges valamennyi információval. A biztosítók és viszontbiztosítók kivételes tudással rendelkeznek saját működésükről és az abból eredő esetleges problémákról, ezért a szanálási terveket a szanálási hatóságoknak többek között az érintett vállalkozások által szolgáltatott információk alapján kell kidolgozniuk. A szükséges adminisztratív terhek elkerülése érdekében a szanálási hatóságoknak elsősorban a felügyeleti hatóságoktól kell beszerezniük a szükséges információkat.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- (24) A kis méretű és nem összetett vállalkozásokat nem helyénvaló arra kötelezni, hogy külön megelőző helyreállítási terveket készítsenek, és esetükben a szanalási tervezés sem indokolt, kivéve azt az esetet, ha az adott vállalkozás országos vagy regionális szinten különös kockázatot jelent.
- (25) A korrekciós és szanalási intézkedések lehetséges kölcsönhatásának előrejelzése, valamint a csoportok válsághelyzetekre való felkészültségének és szanalhatóságának javítása érdekében a megelőző helyreállítási és szanalási tervezés csoportos kezelésének ki kell terjednie a csoporthoz tartozó minden olyan vállalkozásra, amely csoportfelügyelet alá tartozik. A megelőző helyreállítási és szanalási terveknek figyelembe kell venniük az adott csoport pénzügyi, technikai és üzleti struktúráját, valamint belső összekapcsoltságának mértékét.
- (26) A csoportszintű megelőző helyreállítási és szanalási terveket a csoport egészére vonatkozóan kell elkészíteni úgy, hogy azok egyaránt meghatározzák a legfőbb szintű anyavállalattal, valamint a csoporthoz tartozó egyes leányvállalatokkal kapcsolatos intézkedéseket. Annak azonban, hogy a csoportszintű megelőző helyreállítási és szanalási tervekben milyen mértékben veszik figyelembe a leányvállalatokat, arányosnak kell lennie azzal, hogy az egyes leányvállalatok mennyire relevánsak a csoport, a szerződők, valamint a működésükkel érintett tagállamok realgazdasága és pénzügyi rendszere szempontjából. A szanalási tervek kidolgozásába be kell vonni azon tagállamok szanalási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatokkal rendelkezik. A felügyeleti vagy szanalási kollégiumokban eljáró érintett hatóságoknak mindent meg kell tenniük azért, hogy együttes határozatot hozzanak az említett tervek értékeléséről és elfogadásáról. A válsághelyzetekre való megfelelő felkészülést azonban nem befolyásolhatja az, ha a felügyeleti vagy szanalási kollégiumokon belül nem születik együttes határozat. Ilyen esetekben a leányvállalatért felelős valamennyi felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy megelőző helyreállítási terv készítésére kötelezze a joghatósága alá tartozó leányvállalatokat, és arról önálló értékelést készítsen. Ugyanezen okokból a leányvállalatért felelős valamennyi szanalási hatóságnak a joghatósága alá tartozó leányvállalatokra vonatkozóan szanalási tervet kell készítenie és naprakészen tartania. A csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozóan egyedi megelőző helyreállítási és szanalási tervet továbbra is kivételes és kellően indokolt esetben helyénvaló kidolgozni, és ennek során ugyanazokat a standardokat kell alkalmazni, mint amelyeket az érintett tagállamban hasonló vállalkozásokra alkalmaznak. Csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó egyedi helyreállítási és szanalási terv készítésekor az érintett hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy e terveket lehetőség szerint összhangba hozzák a csoport többi tagjának megelőző helyreállítási és szanalási terveivel.
- (27) Azok a szanalási hatóságok, amelyek nem jelezték egyetértésük hiányát a csoportszintű szanalási tervre vonatkozó együttes határozattal kapcsolatban, együttes határozatot hozhatnak többek között a jelentős akadályok azonosításáról, valamint szükség esetén a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedések értékeléséről és a hatóságok által az akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében előírt intézkedésekről.
- (28) Annak érdekében, hogy valamennyi érintett hatóság teljeskörűen és folyamatosan tájékozódhasson, a felügyeleti hatóságoknak továbbítaniuk kell az érintett szanalási hatóságok részére a megelőző helyreállítási terveket és azok módosításait, a szanalási hatóságoknak pedig továbbítaniuk kell az érintett felügyeleti hatóságok részére a szanalási terveket és azok módosításait.
- (29) A szanalási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy biztosítók vagy viszontbiztosítók szanalhatóságának értékelése alapján akár közvetlenül, akár a felügyeleti hatóságon keresztül közvetve strukturális és szervezeti változtatásokat írjanak elő a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára. A szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy megtegyék a szükséges, de arányos intézkedéseket a szanalási eszközök alkalmazása előtt álló lényegi akadályok csökkentése vagy elhárítása, valamint az érintett szervezetek szanalhatóságának biztosítása érdekében. A szanalási hatóságoknak a biztosítók vagy viszontbiztosítók szanalhatóságát azon vállalkozások szintjén kell értékelniük, amelyeknél a csoportszintű szanalási tervvel összhangban várhatóan szanalási intézkedésekre kerül sor. A szanalási hatóságok azon képessége, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító számára strukturális és szervezeti változtatásokat írjanak elő, vagy intézkedéseket hozzanak a szanalási eszközök alkalmazása előtt álló lényegi akadályok csökkentésére vagy elhárítására, valamint az érintett vállalkozások szanalhatóságának biztosítására, nem lépheti túl azt a mértéket, amely az érintett biztosító vagy viszontbiztosító struktúrájának és működésének a vállalkozás szanalhatóságának javítása érdekében történő egyszerűsítéséhez szükséges.

- (30) A megelőző helyreállítási tervben vagy szanálási tervben körvonalazott intézkedések végrehajtása hatással lehet a biztosítók vagy viszontbiztosítók alkalmazottaira. A terveknek ezért tartalmazniuk kell azokat az eljárásokat, amelyek keretében adott esetben tájékoztatják a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálnak velük a helyreállítási és szanálási folyamat során. Az eljárásoknak figyelembe kell venniük a kollektív szerződéseket vagy egyéb, a szociális partnerek, valamint a szakszervezetek és munkavállalói képviselők vállalati szerkezetátalakítási folyamatba való bevonására vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályok által előírt rendelkezéseket.
- (31) Az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók vagy csoporthoz tartozó vállalkozások eredményes helyreállítása és szanálása a felügyeleti hatóságok és a szanálási hatóságok felügyeleti kollégiumokban és szanálási kollégiumokban megvalósuló együttműködését teszi szükségessé a folyamat minden szakaszában, a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásától kezdve az egyes vállalkozások tényleges szanálásáig. Ha a hatóságok nem értenek egyet a csoportok és vállalkozások tekintetében meghozandó határozatokkal, az EIOPA-nak végső esetben közvetítői szerepet kell betöltenie.
- (32) A helyreállítási és megelőzési szakaszban a részvényeseknek maradéktalanul meg kell tartaniuk a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatos felelősségüket és a vállalkozás feletti ellenőrzésüket. E felelősségük a vállalkozás szanálásának megkezdésekor megszűnik. A szanálási keretrendszernek ezért biztosítania kell, hogy a szanálás időben megkezdődjön, tehát azt megelőzően, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító mérlege vagy pénzforgalma szerint fizetéseképtelenné válna, tőkéjét teljes mértékben elvesztené, vagy nem tudna eleget tenni fizetési kötelezettségeinek azok esedékessé válásakor. Szanálást kell kezdeményezni, ha egy felügyeleti hatóság a szanálási hatósággal, illetve egy szanálási hatóság a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően megállapítja, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és fizetéseképtelensége észszerű határidőn belül nem akadályozható meg alternatív intézkedésekkel. Az alábbi körülmények bármelyike esetén úgy kell tekinteni, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik: i. a vállalkozás megsérti vagy valószínűleg megsérti a minimális tőkeszükségletre vonatkozóan a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 5. szakaszában meghatározott előírásokat, és nincs észszerű kilátás a megfelelés helyreállítására; ii. a vállalkozás már nem teljesíti az engedélyezés feltételeit, vagy súlyosan megszegi, illetve a közeljövőben valószínűleg súlyosan megszegi a rá vonatkozó törvények és rendeletek szerinti jogi kötelezettségeit, és kötelezettségeinek megszegése indokolja az engedély visszavonását; iii. a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál; iv. a biztosító vagy viszontbiztosító nem képes, vagy valószínűleg a közeljövőben nem lesz képes adósságai törlesztésére vagy egyéb kötelezettségei teljesítésére, ideértve a szerződők vagy kedvezményezettek részére esedékes kifizetéseket is; vagy v. a biztosító vagy viszontbiztosító rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel.
- (33) A felügyeleti és a szanálási hatóságok felelősségi köreinek egyértelmű elhatárolása érdekében elő kell írni, hogy amint a szanálási hatóság meghozta a szanálási intézkedést, végső soron a szanálási hatóság lesz felelős az említett szanálási intézkedés hatékony végrehajtásáért. Ettől az időponttól kezdve a felügyeleti hatóságnak ezért tartózkodnia kell attól, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás tekintetében a szanálási hatóság előzetes beleegyezése nélkül intézkedéseket fogadjon el. Hasonlóképpen, a szanálási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a szanálási intézkedés keretében megszüntesse a felügyeleti hatóság által hozott intézkedéseket, amennyiben az említett intézkedés folytatása akadályozná a szanálási eszközök alkalmazását.
- (34) A szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása csorbíthatja a biztosítók és viszontbiztosítók részvényeseinek és hitelezőinek jogait. Különösen a szanálási hatóságok azon hatásköre érinti a részvényesek tulajdonjogát, hogy a hatóság a részvényesek hozzájárulása nélkül magánszektorbeli vevőnek adhatja át a biztosító vagy viszontbiztosító részvényeit vagy eszközeinek egészét, illetve azok egy részét. Ezenkívül az a hatáskör is érintheti a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, hogy a hatóságok – a szolgáltatások folytonosságának biztosítása és a szerződőkre, kedvezményezettekre és károsult felekre, a reálgazdaságra vagy általában a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások kiküszöbölése érdekében – eldönthetik, hogy egy fizetéseképtelen vállalkozásnak mely kötelezettségeit kell átadnia. Szanálási eszköz ezért csak a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében alkalmazható, és csak akkor, ha általános érdekből szükséges és arányos a szanálási célok teljesítése, kellően figyelembe véve a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelmére irányuló célkitűzést. Egy adott személy vagy csoport egyéni érdeke nem élvezhet elsőbbséget az érintett vállalkozás szerződői, kedvezményezettjei és igényjogosultjai kollektív érdekeinek általános egyensúlyával szemben.

- (35) Így különösen a szanálási eszközöket abban az esetben helyénvaló alkalmazni, ha a biztosító vagy viszontbiztosító rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében nem számolható fel anélkül, hogy ez kedvezőtlenül érintené a szerződők, a kedvezményezettek és az igény jogosultak védelmét, destabilizálná a pénzügyi rendszert, vagy megakadályozná a kritikus funkciók gyors átadását és folytonosságát, továbbá ahol nincs észszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, beleértve a meglévő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, a szervezet életképességét a biztosítási vagy viszontbiztosítási kárigényekre gyakorolt hatás nélkül teljes mértékben helyreállító tőkeemelés is. A fizetéseképtelenségi eljárás vagy szanálás feltételeit teljesítő vállalkozásra alkalmazandó biztosítási garanciarendszereket figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy a szanálási eszközök alkalmazása közérdekből szükséges-e. A részvényesi és hitelezői jogok szanálási intézkedés következtében történő megsértésének összeegyeztethetőnek kell lennie az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a továbbiakban: a Charta). Ha az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanálási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak és a vonatkozó kockázattal arányosaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést.
- (36) A szanálási hatóságoknak bizonyos fokú rugalmassággal kell rendelkezniük ahhoz, hogy a szanálási célokat – adott esetben az adott ügy természetét és körülményeit figyelembe véve – mérlegeljék.
- (37) A szanálási célok megvalósítása során a szanálási hatóságoknak fel kell mérniük, melyik a legmegfelelőbb módja a szanálás költségei minimalizálásának. A rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való támaszkodás minimalizálása szanálási cél, az ilyen támogatás igénybevétele azonban szanálási költséget is képez. A költségminimalizálást ugyanakkor nem lehet külön szanálási célkitűzésnek tekinteni, hanem inkább olyan elvnek, amelynek a szanálási hatóságokat vezérelnie kell annak eldöntésekor, hogy miként lehet a legjobban megvalósítani a szanálási célokat.
- (38) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak minden megfelelő intézkedést meg kell hozniuk annak biztosítására, hogy a szanálási intézkedéseket azzal az elvvel összhangban hajtsák végre, hogy biztosítási és viszontbiztosítási kárigények csak a részvényeseket követően sérülhetnek, a hitelezőknek pedig megfelelő arányban kell viselniük a veszteséget. A szanálási hatóságoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító szanálásának költségei minimálisak legyenek, és az egyazon csoportba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesüljenek.
- (39) A tőkeinstrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának belső veszteségviselési mechanizmust kell biztosítania. Ennek a mechanizmusnak – a biztosítási fedezet folytonosságának a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek javára történő fenntartását célzó átadási eszközökkel kombinálva – lehetővé kell tennie a szanálási célok elérését, és nagymértékben korlátoznia kell a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelenségének a szerződőkre gyakorolt hatását. Adódhatnak azonban olyan szélsőséges esetek, amikor – kiegészítő veszteségviselési és szerkezetátalakítási források biztosítása, vagy végső esetben rendkívüli állami finanszírozás biztosítása érdekében – egy biztosító vagy viszontbiztosító szanálása meghatározott nemzeti programok, különösen egy biztosítási garanciarendszer vagy egy szanálási alap beavatkozását teszi szükségessé. A hitelezők védelméhez szükséges védintézkedéseknek tükrözniük kell e nemzeti programok meglétét is, amelyeknek viszont meg kell felelniük az állami támogatások uniós keretrendszerének. A leírási vagy átalakítási eszközt a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevétele előtt kell alkalmazni.
- (40) A tulajdonjogok sérelme nem lehet aránytalan mértékű. A biztosító vagy viszontbiztosító érintett részvényesei, szerződői, kedvezményezettjei, igény jogosultjai és egyéb hitelezői által elszenvedett veszteség nem lehet nagyobb, mint az a veszteség, amely akkor érte volna őket, ha a biztosítót vagy viszontbiztosítót rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják a szanálási határozat meghozatalának időpontjában. Az említett „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv a Charta 17. cikke által védett, tulajdonhoz való alapvető jog tükröződése. Ezt a jogot a közigazgatási szanálási eljárás során védeni kell annak biztosítása által, hogy az érintett részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igény jogosultak vagy egyéb hitelezők ne kerüljenek rosszabb helyzetbe, mint a rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Azon elbánás értékelésének, amelyben a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek ilyen esetben részesültek volna, ki kell terjednie minden olyan kifizetésre, amelyet a szerződők, a kedvezményezettek és a károsult felek adott esetben a biztosítási garanciarendszerekből, valamint a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítési szervezetektől kaptak volna. Abban az esetben, ha egy szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vevő vagy áthidaló vállalkozás, a szanálás alatt álló vállalkozás fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni.

A biztosító vagy viszontbiztosító felszámolási eljárásában érintett, megmaradó részvényesek és hitelezők számára a felszámolási eljárásban érintett követeléseik ellenértékéként kifizetett összeg vagy kártalanítás nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész biztosítót vagy viszontbiztosítót rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

- (41) A részvényesek és hitelezők – köztük a szerződők, a kezdeményezettek és az igényjogosultak – jogának védelme érdekében egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek és hitelezők – ideértve a szerződőket, a kezdeményezetteket és az igényjogosultakat –, ha a vállalkozást rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel. Ezért rögzíteni szükséges, hogy a szanálási intézkedések meghozatala előtt sor kerül a biztosító vagy viszontbiztosító eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos és reális értékelésére. Biztosítani kell az értékeléssel szembeni fellebbezés jogát. A szanálási intézkedés jellege és az értékeléssel való szoros kapcsolata miatt azonban a fellebbezés lehetőségét csak akkor helyénvaló biztosítani, ha egyidejűleg a szanálási határozat ellen is irányul. Ezenkívül rögzíteni szükséges, hogy a szanálási eszközök alkalmazását követően összehasonlításra kerül az a bánásmód, amelyben a részvényesek és a hitelezők – köztük a szerződők, a kezdeményezettek és az igényjogosultak – ténylegesen részesültek, és az, hogy milyen elbánásban részesültek volna rendes fizetéseképtelenségi eljárás során. Az utólagos összehasonlításnak a szanálási határozattól elkülönítetten megtámadhatónak kell lennie. Azoknak a részvényeseknek és hitelezőknek, akik kevesebbet kaptak annál az összegnél, amelyet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kaptak volna, jogosultaknak kell lenniük arra, hogy megkapják a különbözetet.
- (42) Szanálási intézkedések meghozatalakor a szerződők megtarthatják a szerződéseikben biztosított előnyök egy részét vagy egészét, és nem feltétlenül kell új biztosítási szerződést kötniük. Amennyiben egy vállalkozást rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolnak fel, a szerződés módosítás miatt költségek merülhetnek fel a szerződők számára. Különösen a hosszú távú biztosítási szerződések esetében a piaci feltételek és a szerződők sajátosságai, valamint az olyan többletköltségek, mint az ügynöki díjak és a lezárási díjak, jelentős költségekkel járhatnak azon szerződők számára, akiknek pótolniuk kell szerződéseiket. E pótlás költségeinek a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel összefüggésben történő becslése során azt kell feltételezni, hogy a piacon rendelkezésre álló, érvényes piaci kamatlábakon nyújtott, hasonló fedezetet nyújtó biztosítási kötvényre irányuló új biztosítási szerződés megkötésére a szanálási intézkedés időpontjától számított észszerű időn belül kerül sor.
- (43) Fontos, hogy a veszteségeket a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelenségekor azonnal elszámolják. A fizetéseképtelen biztosítók vagy viszontbiztosítók eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia. Mindamellet a biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi helyzete alapján történő értékelés nem érintheti a kötelezettségek értékét. A szanálási intézkedések megválasztásának és kialakításának alátámasztása céljából végzett értékeléseknek összhangban kell lenniük az alkalmazandó prudenciális szabályozási kerettel, de a szanálással összefüggésben sor kerülhet az e keret alapjául szolgáló elvek célzott módosítására, különösen akkor, ha nem teljesül az a feltételezés, hogy a vállalkozás helyre fogja állítani folyamatos működését. Kivételesen sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatóságok a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors értékeléssel mérjék fel. Az értékelésnek ideiglenesnek és egy független értékelés elvégzéséig alkalmazandónak kell lennie. Az EIOPA-nak meg kell határoznia az ilyen értékelések során alkalmazandó elvek keretét, és lehetővé kell tennie, hogy a szanálási hatóságok és a független értékelők különböző célzott módszertanokat alkalmazzanak.
- (44) Szanálási intézkedések meghozatalakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanálási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nem szerepelnek.
- (45) A szanálási eszközöket úgy kell kialakítani, hogy alkalmasak legyenek nagyszámú, jelentős részben kiszámíthatatlan forgatókönyv kezelésére, figyelembe véve, hogy különbség lehet egyetlen biztosító vagy viszontbiztosító válsága és egy nagyobb mértékű, rendszerszintű válság között. A szanálási eszközöknek ezért minden ilyen forgatókönyvre ki kell terjedniük, beleértve a szanálás alatt álló vállalkozásnak a megszüntetésig történő fizetőképés kifizetését, a szanálás alatt álló vállalkozás vagyonának vagy részvényeinek értékesítését, az áthidaló vállalkozás létrehozását, az eszközöknek és kötelezettségeknek a fizetéseképtelen vállalkozás értékvesztett vagy alulteljesítő portfólióitól való elkülönítését, valamint a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító tőkeinstrumentumainak és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek leírását vagy átalakítását.

- (46) Azokban a konkrét esetekben, amikor a csoporthoz tartozó egyes vállalkozások olyan szolgáltatásokat nyújtanak egy szanalás alatt álló vállalkozásnak, amelyek elengedhetetlenek a biztosítási fedezet folytonosságának biztosításához, a szanalási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy az ilyen alapvető szolgáltató által nyújtott árukat és szolgáltatásokat továbbra is biztosítsák, amennyiben az alapvető szolgáltató pénzügyi helyzete az ugyanazon csoporton belüli biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelensége következtében romlik, és e hatáskör igénybevétele szükséges a csoporthoz tartozó más vállalkozások által nyújtott biztosítási fedezet folytonosságának megőrzéséhez. E hatáskörök magukban foglalhatják a szanalási hatáskörök gyakorlását és a szanalási eszközök alapvető szolgáltatóra való alkalmazását.
- (47) Ha a szanalási eszközöket biztosítási portfóliók stabil szervezet – például magánszektorbeli vevő vagy áthidaló vállalkozás – részére történő átadása céljából alkalmazták, a biztosító vagy viszontbiztosító fennmaradó részét megfelelő időn belül fel kell számolni. A felszámolás határidejét annak figyelembevételével kell megállapítani, hogy a fizetéseképtelen biztosítónak vagy viszontbiztosítónak szükséges-e szolgáltatást vagy támogatást nyújtania a magánszektorbeli vevő vagy az áthidaló vállalkozás részére az átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásához.
- (48) Minden tagállamban finanszírozási rendszereket kell létrehozni az adott tagállamban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók szerződőinek, kedvezményezettjeinek és igény jogosultjainak kártalanítására. Finanszírozási rendszereknek kell rendelkezésre állniuk részvényesek és más hitelezők követeléseinek kielégítésére a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján, amennyiben ez az állami forrásokra való támaszkodás elkerülése érdekében szükséges. Ezeket a követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás hitelezői kielégítési sorrendjének megfelelően kell kiszámítani, megakadályozva azt, hogy a részvényesek vagy más hitelezők a szerződők, a kedvezményezettek vagy az igény jogosultak teljes körű kártalanítása előtt részesüljenek kártérítésben. Miközben el kell kerülni a biztosítótársaság veszteségeinek közvetlen fedezését, lehetővé kell tenni, hogy az ilyen finanszírozási rendszerek végső megoldásként a szanalási eszközök használatával kapcsolatos egyéb költségek finanszírozására is felhasználhatók legyenek, a szanalási célok megvalósításához szükséges mértékben, és amennyiben a szanalási elveket teljes mértékben tiszteletben tartják. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy maguk döntsenek arról, hogy a finanszírozási rendszerek felhasználhatók-e a szerződők, kedvezményezettek és igény jogosultak veszteségeinek fedezésére. Ilyen esetben a fizetéseképtelen vállalkozás kilépne a piacról, és a biztosítás szerződés-állomány egészét vagy egy részét a vagyonértékesítési eszköz részeként átruháznák, illetve egy áthidaló vállalkozásra ruháznák át, vagy az megmaradna a szanalás alatt álló vállalkozásnál, amennyiben azt fizetőképesen kifuttatják. Mindenesetre a részvényeseket azelőtt le kell írni, hogy a szanalásfinanszírozási rendszereket a veszteségek fedezésére használnák. A biztosítási piacok sokfélesége miatt a tagállamok számára bizonyos fokú rugalmasságot kell biztosítani a külső finanszírozás pontos szabályozása tekintetében, amennyiben a kártalanítás észszerű időn belüli garantálásához elegendő likviditás rendelkezésre állása biztosított. A tagállamok csak az adott tagállamban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a harmadik országbeli vállalkozásoknak a területükön letelepedett uniós fióktelepei számára írhatnak elő hozzájárulási kötelezettséget.
- (49) A vagyonértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a szanalási hatóságok számára, hogy a biztosítót vagy viszontbiztosítót, vagy annak egyes vagyonelemeit a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesítsék egy vagy több vevő részére. A vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító, illetve annak egyes vagyonelemei eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, amelynek során törekedniük kell a lehető legmagasabb eladási ár elérésére. Ha sürgős esetekben ez az eljárás nem követhető, a hatóságoknak lépéseket kell tenniük a versenyt és a belső piacot érintő káros hatások orvoslása érdekében.
- (50) A szanalás alatt álló vállalkozás eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásával történő átadásából származó teljes nettó bevételnek a felszámolási eljárásban maradó vállalkozást kell megilletnie. A szanalás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vagyonértékesítési eszköz keretében történő átadásából származó teljes nettó bevételnek a részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait kell megilletnie, feltéve hogy először a szerződőket és más hitelezőket kártalanítják, amennyiben követeléseik leírására teljes körű kártalanítás nélkül került sor. A bevételekből le kell vonni a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelensége miatt felmerült költségeket és a szanalási folyamat költségeit.
- (51) A fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító értékesítésével, valamint a potenciális vevőkkel a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos információk valószínűleg érzékenyek, és kockázatot hordozhatnak a biztosítási piac iránti bizalom szempontjából. Ezért biztosítani kell, hogy az ilyen

információknak az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ által előírt nyilvános közzététele annyiival készíthető legyen, amennyi idő az érintett biztosító vagy viszontbiztosító szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.

- (52) Az áthidaló vállalkozás olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, vagy a szanálási hatóság ellenőrzése alatt áll. Az áthidaló vállalkozás fő célja, hogy biztosítsa a kritikus funkciók folytonosságát a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító szerződői részére. Az áthidaló vállalkozást ezért gazdaságilag életképes, tevékenységet folyamatos jelleggel végző vállalkozásként kell működtetni, és amint a feltételek megfelelőek, vissza kell vezetni a piacra, vagy ha nem életképes, fel kell számolni.
- (53) Az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok különálló szervezetnek adják át a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeit, jogait és kötelezettségeit az adott eszközök, jogok és kötelezettségek leválasztása, kezelése és felszámolása céljából. A leírásnak vagy átalakításnak biztosítania kell, hogy a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító jogosulatlan versenylőnyének kiküszöbölése érdekében az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz – amelynek fő célja az állományátruházás megkönnyítése – kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (54) Egy hatékony szanálási rendszernek biztosítania kell, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók olyan módon legyenek szanálhatók, amely minimalizálja a fizetéseképtelenségnek a szerződőkre, az adófizetőkre, a realgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatását. A leírásnak vagy átalakításnak biztosítania kell, hogy a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító részvényesei és hitelezői a biztosítási és viszontbiztosítási kárigények érintettségét megelőzően viseljék a veszteségeket, a szanálási hatáskör alkalmazását követően pedig megfelelő arányban viseljék a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelenségéből eredő költségeket. Ennélfogva a leírási vagy átalakítási eszköznek erősebben kell ösztönöznie a biztosítók vagy viszontbiztosítók részvényeseit és hitelezőit, valamint bizonyos mértékig a szerződőket arra, hogy rendes körülmények között figyelemmel kísérjék a biztosító vagy viszontbiztosító állapotát.
- (55) Fontos biztosítani, hogy a szanálási hatóságok különféle körülmények között is rendelkezzenek a rendelkezzenek az ahhoz szükséges rugalmassággal, hogy fizetőképesen kifuttassák a szanálás alatt álló vállalkozást, a szerződők számára legjobb feltételek mellett adják át annak eszközeit, jogait és kötelezettségeit, vagy elosszák a fennmaradó veszteségeket. Ezért helyénvaló rögzíteni, hogy a szanálási hatóságok számára egyaránt lehetővé kell tenni a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazását akkor, ha a cél a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító fizetőképes kifuttatás alatt álló vállalkozásként végrehajtott szanálása, valamint akkor, ha a kritikus biztosítási szolgáltatások átadása a biztosító vagy viszontbiztosító fennmaradó része tevékenységének megszüntetése és felszámolása mellett történik. Ebben az összefüggésben indokolt lehet a biztosítási kötelezettségek átstrukturálása a biztosítási fedezet jelentős részének fenntartása céljából, ha a hatóság megítélése szerint ez szolgálja leginkább a szerződők érdekét.
- (56) Ha reális kilátás van arra, hogy a vállalkozás életképessége helyreálljon, és a szerződőket nem éri veszteség a szanálási folyamat során, a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmas lehet a szanálás alatt álló vállalkozás folyamatos működésének helyreállítására. Ebben az esetben a leírás vagy átalakítás útján történő szanálást a vezetés leváltásának kell kísérnie, kivéve, ha a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanálási célok eléréséhez.
- (57) Nem helyénvaló a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása a fedezett, biztosítékkal ellátott vagy más módon garantált követelések esetében, mivel az ilyen leírás vagy átalakítás hatástalan lehet, vagy negatív hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy a leírási vagy átalakítási eszköz hatásos legyen, és elérje a célját, kívánatos, hogy a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító biztosítékkal nem fedezett kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen. Mindazonáltal helyénvaló a biztosítékkal nem fedezett kötelezettségek egyes típusait kizárni a leírási vagy átalakítási eszköz hatálya alól. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében ezért a leírási vagy átalakítási eszközt nem kell alkalmazni a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító munkavállalóival szemben fennálló egyes kötelezettségekre, illetve azon üzleti követelésekre, amelyek a biztosító vagy viszontbiztosító napi működéséhez szükséges árukhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódnak. A nyugdíjbiztosítási alapokkal és nyugdíjbiztosítási alapkezelőkkel szemben fennálló, nyugdíjjogosultságokra és nyugdíjra vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében a leírási vagy átalakítási eszközt nem kell alkalmazni a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító nyugdíjrendszerrel szembeni kötelezettségeire. A rendszerszintű áterjedés kockázatának csökkentése érdekében a leírási vagy átalakítási eszközt nem kell alkalmazni a fizetési rendszerekben való részvételből eredő olyan kötelezettségekre, amelyek hátralévő futamideje

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

kevesebb mint hét nap, illetve a biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal, hitelintézetekkel és befektetési vállalkozásokkal szembeni azon kötelezettségekre – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti esedékessége hét napon belül.

- (58) A szanálás egyik fő célkitűzése a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek a védelme. A leírási vagy átalakítási eszköz a biztosítási vagy viszontbiztosítási kárigényekre ezért csak végső eszközként alkalmazható, és a szanálási hatóságoknak gondosan mérlegelniük kell a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások biztosítási szerződéseiből eredő biztosítási kárigények esetleges leírásának következményeit.
- (59) A szanálási hatóságoknak bizonyos körülmények fennállása esetén részben vagy teljes egészében ki kell tudniuk zárni egyes kötelezettségeket, ha az adott kötelezettségek leírása vagy átalakítása észszerű határidőn belül nem lehetséges, ha a kizárás feltétlenül szükséges a szanálási célok eléréséhez és azokkal arányos, vagy ha a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket nem zárnák ki. A kizárás alkalmazásakor a kizárás figyelembevétele céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv tiszteletben tartása mellett – megemlíthető az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának mértéke. Ugyanakkor a tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy a szanálást saját államháztartásukból finanszírozzák.
- (60) A leírási vagy átalakítási eszköznek a biztosítási szerződésekre történő alkalmazásakor a szanálási hatóságoknak ügyelniük kell arra, hogy az alkalmazandó jog szerinti kötelező minimális fedezeti szintek a szerződés átalakítását követően teljesüljenek. Ez nem akadályozhatja meg a szanálási hatóságot abban, hogy a leírási vagy átalakítási eszközt a szanálási intézkedés időpontja előtt keletkezett biztosítási kárigényekre alkalmazza.
- (61) A szanálási hatóságoknak alapszabályként a hitelezők egyenrangú kezelését és a követeléseknek a fizetéseképtelenségi jogszabályokban meghatározott rangsorát tiszteletben tartó módon kell alkalmazniuk a leírási vagy átalakítási eszközt. A veszteségeket ezért először a szavatolóőke-elemekben kell érvényesíteni, és a részvényesek felé részvények bevonása vagy átadása, illetve a részvények jelentős hígítása révén kell közvetíteni. Ha ez nem elegendő, hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokat kell átalakítani vagy leírni. Az elősorolt kötelezettségek átalakítására vagy leírására csak a hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumok teljes körű átalakítása vagy leírása után kerülhet sor. A leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása nyomán az instrumentum vagy a kötelezettség tőkeösszegének csökkentése vagy az instrumentum vagy kötelezettség átalakítása csak akkor lehet megtagadható, ha a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság szerinti tagállam joga alapján ez lehetséges.
- (62) A kötelezettségek alóli – többek között a fizetési és kiegyenlítési rendszerekhez, a munkavállalói vagy üzleti hitelezőkhöz vagy az elsőbbségi rangsorhoz kapcsolódó – mentességeket a harmadik országokban és az Unióban egyformán alkalmazni kell. Annak biztosítása érdekében, hogy a kötelezettségeket harmadik országokban le lehessen írni vagy át lehessen alakítani, rögzíteni szükséges, hogy a harmadik országok joga alá tartozó szerződéses rendelkezések elismerik ezt a lehetőséget. Nem kell előírni ilyen szerződéses feltételt a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása alól mentesített kötelezettségek esetében, valamint akkor, ha a harmadik ország joga vagy az adott harmadik országgal kötött kötelező erejű megállapodás lehetővé teszi az érintett tagállam szanálási hatósága számára a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazását.
- (63) A részvényeseknek és hitelezőknek a szükséges mértékben hozzá kell járulniuk a fizetéseképtelen vállalkozás veszteségelosztó mechanizmusához. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a kibocsátó biztosító vagy viszontbiztosító gazdasági életképtelenségének bekövetkezésekor az 1., 2. és 3. szintű tőkeinstrumentumok teljes mértékben viseljék a veszteségeket. Ennek megfelelően a szanálási hatóságok számára elő kell írni, hogy a gazdasági életképtelenség bekövetkezésekor bármilyen szanálási intézkedés végrehajtása előtt teljes mértékben írják le ezeket az instrumentumokat, vagy adott esetben alakítsák át azokat 1. szintű tőkeinstrumentumokká. Ebből a szempontból a gazdasági életképtelenség vagy akkor következik be, amikor az érintett szanálási hatóság megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító megfelel a szanálási feltételeknek, vagy pedig amikor az érintett szanálási hatóság úgy határoz, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító gazdasági életképessége a szóban forgó tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása nélkül megszűnne. Ezeket a követelményeket szerepeltetni kell az instrumentumra vonatkozó feltételekben, valamint az instrumentumokkal kapcsolatban közzétett vagy rendelkezésre bocsátott tájékoztatókban vagy ajánlati dokumentumokban.
- (64) A szanálás eredményes végrehajtása érdekében a szanálási hatóságoknak minden olyan szükséges jogi hatáskörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanálási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Szükséges, hogy e hatáskörök közé tartozzon a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító részvényeinek, eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy másik szervezethez, ezen belül egy másik biztosítóhoz vagy

viszontbiztosítóhoz, vagy áthidaló vállalkozáshoz való átadására vonatkozó hatáskör, a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító részvényeinek leírására vagy bevonására, illetve kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör, a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör, valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium előírására vonatkozó hatáskör. Szükség van kiegészítő hatáskörökre is, például arra, hogy a csoport más részeitől megköveteljük az alapvető szolgáltatások folytonos biztosítását.

- (65) Nem szükséges előírni a pontos módját annak, ahogyan a szanálási hatóságoknak be kell avatkozniuk a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító működésébe. Lehetővé kell tenni a szanálási hatóságok számára annak megválasztását, hogy az ellenőrzést a biztosító vagy viszontbiztosító működésébe való közvetlen beavatkozás révén vagy végrehajtási határozat útján veszik át. A szanálási hatóságoknak erről az adott eset körülményeitől függően kell döntenüik.
- (66) Eljárási követelményeket kell megállapítani annak érdekében, hogy a szanálási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat megfelelően nyilvánosságra hozzák. A szanálási hatóságok és szakmai tanácsadók által a szanálási eljárás során megszerzett információk azonban valószínűleg érzékenyek, ezért azokra a szanálási határozat közzététele előtt megfelelő titoktartási szabályokat kell alkalmazni. Azt kell feltételezni, hogy egy döntéssel kapcsolatban a döntés meghozatala előtt közölt bármely információ, akár azzal kapcsolatos, hogy a szanálási feltételek teljesülnek-e, akár azzal, hogy az eljárás során mely konkrét eszköz vagy intézkedés kerül alkalmazásra, hatással lesz az intézkedés által érintett köz- vagy magánérdekekre. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő mechanizmusok álljanak rendelkezésre az ilyen információk – például a helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben elvégzett bármely értékelés eredménye – titkosságának fenntartására.
- (67) A szanálási hatóságok és az adóhatóságok közötti információcserét nem szabad akadályozni. Az ilyen információcserének összhangban kell lennie a nemzeti joggal, és amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, azt csak az információt nyújtó érintett illetékes hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet közölni.
- (68) A szanálási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük arra, hogy biztosítsák a részvények vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek harmadik fél vevő vagy áthidaló vállalkozás részére történő tényleges átadását. Így különösen meg kell őrizni a viszontbiztosítási megállapodások által nyújtott gazdasági előnyöket annak megkönnyítése érdekében, hogy a biztosítási vagy viszontbiztosítási kárigényeket a kapcsolódó portfólió, valamint a kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok és tőkekövetelmények általános kockázati profiljának befolyásolása nélkül lehessen átadni. Ezért a szanálási hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a biztosítási vagy viszontbiztosítási kárigényeket az azokhoz kapcsolódó viszontbiztosítási jogokkal együtt adják át. E képességnek magában kell foglalnia azon hatáskört is, hogy az átadott instrumentumokról vagy eszközökről eltávolítsák a harmadik felek jogait, érvényesítsék a szerződéseket, továbbá az eszközöket és részvényeket átvevő fél viszonylatában is biztosítsák a megállapodások folytonosságát. A szerződő félnek a szanálás alatt álló vállalkozással vagy az azzal egy csoporthoz tartozó vállalkozással fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, ha a felmondás oka nem az, hogy a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító szanálásra kerül. A szanálási hatóságoknak ezenkívül rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló biztosító vagy viszontbiztosító vállalkozás fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyoneértékesítési eszköz vagy áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásával eszközökhöz vagy részvényekhez jutó vállalkozás folytassa üzleti tevékenységét.
- (69) A Charta 47. cikke értelmében mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatokkal szembeni fellebbezés jogát.
- (70) A szanálási hatóságok által hozott válságkezelési intézkedések összetett gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A szanálási hatóságok konkrétan rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket, és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a szanálási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor. Ezen értékelések összetett jellege azonban nem akadályozhatja meg a nemzeti bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanálási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következetesek-e, az adatok tartalmazznak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden releváns információt, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- (71) A sürgős helyzetek kezelése érdekében biztosítani kell azt, hogy a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása ne járjon a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztésével, a szanálási hatóság határozata pedig azonnal végrehajtható legyen annak vélelmezésével, hogy végrehajtásának felfüggesztése a közérdekkel ellentétes volna.

- (72) Védelemben kell részesíteni azokat a harmadik feleket, akik a szanálási hatáskörök hatóságok általi gyakorlása révén jóhiszeműen szerezték meg a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeit, jogait és kötelezettségeit. Ugyanígy gondoskodni kell a pénzügyi piacok stabilitásáról is. A szanálási határozattal szembeni fellebbezés joga ezért nem érintheti a megsemmisített határozat alapján végrehajtott közigazgatási intézkedéseket vagy ügyleteket. Ilyen esetekben a jogsértő határozattal szembeni jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett károk miatti kártérítésre kell korlátozódnia.
- (73) Az érintett tagállamban és az Unióban fennálló súlyos pénzügyi stabilitási kockázatok miatt szükség lehet válságkezelési intézkedések sürgős meghozatalára. A válságkezelési intézkedések előzetes bírói engedélyezése iránti kérelemre és az ilyen kérelem bírósági általi vizsgálatára vonatkozó, nemzeti jog szerinti eljárásnak ezért gyorsnak kell lennie. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett hatóság a bírósági engedélyezést követően azonnal meghozhassa határozatát. Ez a lehetőség nem sértheti az érdekelt felek azon jogát, hogy a határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmet nyújtsanak be a bírósághoz. Annak érdekében azonban, hogy a szanálási határozat alkalmazása ne szenvedjen indokolatlan késedelmet, az említett lehetőséget csak korlátozott időtartamra helyénvaló biztosítani azt követően, hogy a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.
- (74) A szanálás eredményességének biztosítása és a joghatósági összeütközések elkerülése érdekében rendes fizetéseképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító vállalkozással szemben, amíg valamely szanálási hatóság a szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy szanálási eszközöket alkalmaz, kivéve, ha az eljárást a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják, illetve folytatják. Ezért rögzíteni szükséges, hogy bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időtartamra felfüggeszthetők annak érdekében, hogy a szanálási hatóságok alkalmazhassák a szanálási eszközöket. Ki kell zárni azonban e lehetőség alkalmazását a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁸⁾ említett, tagállam által kijelölt rendszerekkel, köztük a központi szerződő felekkel kapcsolatos kötelezettségek esetében. A 98/26/EK irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-kiegyenlítési rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetéseképtelensége esetén. Biztosítani kell, hogy e védelmi eszközök alkalmazása válsághelyzetekben is folytonos legyen, valamint a fizetési és értékpapír-kiegyenlítési rendszerek működtetői és más piaci szereplők megfelelő biztonságának fenntartását. Ezért egy válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés önmagában nem tekinthető a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéseképtelenségi eljárásnak, feltéve, hogy az érintett szerződések szerinti lényeges kötelezettségeket továbbra is teljesítik.
- (75) Biztosítani kell, hogy amikor a szanálási hatóságok eszközöket és kötelezettségeket adnak át egy magánszektorbeli vevőhöz vagy egy áthidaló vállalkozáshoz, elegendő idővel rendelkezzenek az átadandó szerződések meghatározására. Ezért lehetővé kell tenni a szanálási hatóságok számára a partnerek azon jogának korlátozását, hogy az átadás előtt lezárják a pénzügyi szerződéseket, előrehozzák a kötelezettségek esedékességét, vagy más módon felmondják a szerződéseket. Az ilyen korlátozásoknak lehetővé kell tenniük a szanálási hatóságok számára, hogy valós képet kapjanak a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító mérlegéről azon értékbeli és a szerződések állományában bekövetkező változások nélkül, amelyek a felmondási jogok széles körű gyakorlásából erednének, és elő kell segíteniük a piac instabilitásának elkerülését. A partnerek szerződéses jogainak sérelmét azonban a szükséges minimumra kell korlátozni. A szanálási hatóságok által a felmondási jogokra vonatkozóan előírt korlátozások ezért csak a válságkezelési intézkedésekkel vagy az ilyen intézkedések alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó eseményekkel összefüggésben alkalmazandók. Ezért a más mulasztás, például fizetési vagy letétszolgáltatási kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogokat változatlanul kell hagyni.
- (76) A fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító néhány, de nem az összes eszközének, jogának és kötelezettségének átadása esetén fenn kell tartani a jogszerű tőkepiaci megállapodásokat. Ezért indokolt védintézkedéseket biztosítani a kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések kiválasztásával szemben, ideértve az ugyanazon partnerrel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodással, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodással, pozíciólezáró nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási rendszerrel fedett szerződéseket is. Ha ilyen védintézkedés alkalmazandó, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell adniuk, vagy mindegyiket a fizetéseképtelen biztosító vagy viszontbiztosító fennmaradó részénél kell hagyniuk. Az említett védintézkedéseknek garantálniuk kell, hogy a 2009/138/EK irányelv szerinti nettósítási megállapodással fedett kitettségek szavatolótőke-kezelése változatlan maradjon.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (77) A biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi stabilitásának fenntartása érdekében moratóriumot kell bevezetni a szerződők visszavásárlási jogaira vonatkozóan. A moratóriumnak és az érintett vállalkozás abból eredő pénzügyi stabilitásának elegendő időt kell biztosítani a szanálási hatóságok számára a vállalkozás értékeléséhez és az alkalmazandó szanálási eszközök mérlegeléséhez. A moratóriumnak biztosítani kell a szerződőkkel szembeni egyenlő bánásmódot is, és meg kell akadályoznia, hogy káros pénzügyi hatások érhék a kötvényeiket nem az első között visszaváltó szerződőket. Mivel a szanálás egyik célja a biztosítási fedezet fenntartása, a szerződőknek továbbra is teljesíteniük kell az érintett biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések szerinti fizetési kötelezettségeiket, a járadékok esetében is.
- (78) Annak biztosítása, hogy a szanálási hatóságok ugyanazokkal a szanálási eszközökkel és hatáskörökkel rendelkezzenek, egy határokon átnyúló tevékenységű csoport fizetésekre vonatkozóan megkönnyíti a koordinált fellépést. További intézkedésekre van azonban szükség az együttműködés elősegítése és az eltérő nemzeti válaszok megelőzése érdekében. A csoporthoz tartozó vállalkozások szanálása során a hatóságoknak szanálási kollégiumokban kell konzultálniuk és együttműködniük egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a csoportszintű szanálási program kialakításáról. A vita és a megállapodás fórumaként szanálási kollégiumokat kell létrehozni a jelenlegi felügyeleti kollégiumok magja körül, a szanálási hatóságok részvételével és az illetékes minisztériumok, az EIOPA, valamint – adott esetben – a biztosítási garanciarendszerek felügyeletéért felelős hatóságok bevonásával. A szanálási kollégium nem lehet döntéshozó szerv, hanem a tagállami hatóságok általi döntéshozatalt elősegítő fórum, az együttes döntéseket pedig az érintett tagállami hatóságoknak kell meghozniuk.
- (79) A globális pénzügyi válságra reagáló szabályozási fejlemények, a válság óta szerzett tapasztalatok és ezen irányelv alkalmazása alapján a Bizottságnak – az EIOPA-val folytatott konzultációt követően – jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az Unión belüli biztosítási garanciarendszerekre vonatkozó közös minimumszabályok megfelelőségét. A jelentésben legalább: értékelni kell a biztosítási garanciarendszerek aktuális helyzetét a tagállamokban (lefedettségi arány, fedezett biztosítástípusok, kiváltó események); mérlegelni kell a szakpolitikai alternatívákat, beleértve az olyan különböző szakpolitikai alternatívákat, mint például a biztosítási garanciarendszerek alkalmazása a biztosítási kötvények megtartása vagy kifizetése érdekében, kellően figyelembe véve a biztosítási termékek közötti különbségeket a különböző tagállamokban; fel kell mérni, hogy szükséges-e bevezetni a biztosítási garanciarendszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket, és adott esetben felvázolni ezek Unió-szerte történő bevezetésére szükséges lépéseket. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.
- (80) A határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálása során biztosítani kell az egyensúlyt egyrészt a helyzet kritikusságát szem előtt tartó és a csoport egésze számára hatékony, méltányos és időben történő megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrészt minden tagállamban, amelyben a csoport működik, a szerződők, a realgazdaság és a pénzügyi stabilitás védelme iránti igény között. A különböző szanálási hatóságoknak ezért meg kell osztaniuk nézeteiket a szanálási kollégiumban, a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt szanálási intézkedéseket pedig az egyes szanálási hatóságoknak a csoportszintű szanálási tervek keretében közösen kell kidolgozniuk, és meg kell vitatniuk. A gyors és együttes határozathozatal lehetőség szerinti megkönnyítése érdekében a szanálási kollégiumoknak figyelembe kell venniük az összes olyan tagállam szanálási hatóságainak véleményét is, amelyekben a csoport tevékenykedik.
- (81) A csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálási intézkedések során minden esetben figyelembe kell vennie, hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a szerződőkre, a realgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra azokban a tagállamokban, amelyekben a csoport működik. A leányvállalat letelepedése szerinti tagállam szanálási hatóságai számára ezért lehetővé kell tenni, hogy végső eszközként és kellően indokolt esetben kifogást emeljenek a csoportszintű szanálási hatóság határozatai ellen, ha az említett szanálási hatóság véleménye szerint a szanálási intézkedések, és rendelkezések nem megfelelőek, akár azért, mert védeni kell a szerződőket, a realgazdaságot és a pénzügyi stabilitást az adott tagállamban, akár az adott tagállamban működő hasonló vállalkozásokra vonatkozó kötelezettségek miatt.
- (82) A csoportszintű szanálási programoknak meg kell könnyíteniük a koordinált szanálást, amely nagyobb valószínűséggel fogja biztosítani a csoporthoz tartozó összes vállalkozás szempontjából legjobb eredményeket. A csoportszintű szanálási hatóságoknak ezért csoportszintű szanálási programokat kell javasolniuk, és azokat a szanálási kollégium elé kell terjeszteniük. Ha valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási programmal vagy független szanálási intézkedés meghozataláról határoz, akkor meg kell indokolnia a csoportszintű

szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási programba bevont egyéb szanálási hatóságok számára a nézeteltérést, és tájékoztatást kell adnia az indokairól és a tervezett független szanálási intézkedések részleteiről. Bármely szanálási hatóságnak, amely úgy dönt, hogy eltér a csoportos szanálási programtól, kellőképpen mérlegelnie kell, hogy az eltérés milyen lehetséges hatást gyakorolhat a többi szanálási hatóság helye szerinti tagállamok szerződőire, realgazdaságára és pénzügyi stabilitására, valamint milyen potenciális következményei lehetnek a csoport egyéb részeire nézve.

- (83) A csoportszinten koordinált intézkedés érdekében a hatóságokat fel kell kérni, hogy a csoportszintű szanálási program keretében ugyanazt az eszközt alkalmazzák a csoporthoz tartozó, a szanálási feltételeknek megfelelő szervezetekre. A csoportszintű szanálási hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy az áthidaló vállalkozási eszközt csoportszinten alkalmazzák a csoport egészének stabilizálása érdekében, valamint arra, hogy a leányvállalatok tulajdonjogát átruházzák az áthidaló vállalkozásra azzal a céllal, hogy amikor a piaci feltételek megfelelőek, az átadott leányvállalatokat csomagban vagy egyenként továbbértékesítsék. Ezenkívül a csoportszintű szanálási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a leírási vagy átalakítási eszköz anyavállalati szinten történő alkalmazására.
- (84) A nemzetközi szinten aktív biztosító és viszontbiztosító vállalatok és csoportok eredményes szanálásához szükség van a tagállamok és a harmadik országok szanálási hatóságai közötti együttműködésre. Ennek érdekében – ha a helyzet indokolja – az EIOPA-t fel kell hatalmazni arra, hogy nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat dolgozzon ki és kössön meg harmadik országok hatóságaival az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően. Ugyanezen okból a nemzeti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az EIOPA együttműködési keretmegállapodásaival összhangban kétoldalú megállapodásokat kössenek harmadik országbeli hatóságokkal. A kétoldalú megállapodások kidolgozásának biztosítania kell a nemzetközi szinten aktív biztosítókkal és viszontbiztosítókkal kapcsolatos hatékony tervezést, döntéshozatalt és koordinációt. Az egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében a kétoldalú megállapodásoknak kölcsönösnek kell lenniük úgy, hogy a szanálási hatóságok elismerjék és végrehajtsák egymás eljárásait, kivéve olyan körülmény fennállása esetén, amelyre tekintettel a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése elutasítható.
- (85) A szanálási hatóságok közötti együttműködésnek ki kell terjednie mind az uniós vagy harmadik országbeli csoportok leányvállalataira, mind pedig az uniós vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók fióktelepeire. A harmadik országbeli csoportok leányvállalatai az Unió területén letelepedett vállalkozásként teljes mértékben az uniós jog hatálya alá tartoznak, ideértve a szanálási eszközök alkalmazását is. Szükséges azonban, hogy a tagállamok fenntartsák annak jogát, hogy a harmadik országban központi irodával rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók fióktelepei tekintetében is fellépjenek abban az esetben, ha a fiókteleppel kapcsolatos harmadik országbeli szanálási eljárás elismerése és alkalmazása veszélyeztetné az Unió realgazdaságát vagy pénzügyi stabilitását, vagy ha az uniós szerződők nem részesülnének a harmadik országbeli szerződőkkel egyenlő elbánásban. Ilyen esetekben a tagállamokat fel kell jogosítani arra, hogy szanálási hatóságaikkal folytatott egyeztetést követően elutasítsák a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerését.
- (86) Ezen irányelv végrehajtása nem akadályozhatja meg, hogy a nemzeti biztosítási garanciarendszerek a helyreállítási és szanálási kerettel párhuzamosan létezzenek, függetlenül a nemzeti biztosítási garanciarendszerek finanszírozási forrásától. A szanálási eszközök és hatáskörök biztosítóra vagy viszontbiztosítóra történő alkalmazása nem akadályozhatja meg a szerződőket, a kedvezményezetteket és más igényjogosultakat abban, hogy e nemzeti biztosítási garanciarendszereken keresztül kártérítést kapjanak.
- (87) Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatásokkal elő kell mozdítania a szanálási hatóságok által alkalmazott gyakorlatok közelítését. Ezen belül az EIOPA-nak meg kell határoznia az alábbiak mindegyikét: a) az egyes vállalkozásokra vonatkozó egyszerűsített követelmények alkalmazását meghatározó részletesebb kritériumok; b) a megelőző helyreállítási tervekre vonatkozó forgatókönyvek, valamint a minőségi és mennyiségi mutatók minimális listája; c) a kritikus funkciók meghatározásának kritériumai; d) a szanálathatóság értékelése során megvizsgálandó további kérdések és kritériumok; e) a szanálathatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésére irányuló intézkedések részletei, valamint azon körülmények, amelyek fennállása esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók; és f) a titoktartási követelményeket teljesítő, összefoglaló vagy összesített formában történő információnyújtás módja.

- (88) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak elő kell segíteniük a következetes harmonizációt, valamint a szerződők, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EIOPA-t mint rendkívül specializált szakértelemmel rendelkező szervet a Bizottsághoz benyújtandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (89) Amennyiben ezen irányelv előírja, a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén, az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban, az EIOPA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyek meghatározzák az alábbi elemeket: a) azon kritériumok, amelyek alapján egy vállalkozás megelőző helyreállítási tervezés hatálya alá tartozik, a helyreállítási tervezés céljából a piaci részesedések meghatározására alkalmazandó módszerek, valamint a megelőző helyreállítási tervekben szerepeltetendő információk; b) a szanalási tervek tartalma és a csoportszintű szanalási tervek tartalma; c) az értékelés különböző elemei, beleértve azokat a körülményeket, amelyek között egy személy az értékelés elvégzése szempontjából függetlennek minősül, a szanalással összefüggésben az eszközök és a kötelezettségek értékének megállapítására szolgáló módszerek, a különböző értékelések elkülönítése, az ideiglenes értékelésekben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszere, a származtatott ügyletekből származó kötelezettségek értékelésének módszerei és elvei, valamint az elbánás különbségét értékelő módszer; d) a harmadik ország joga alá tartozó pénzügyi szerződésekben szerepeltetendő szerződéses feltétel tartalma; e) a szanalási kollégiumok operatív működése. Amennyiben ezen irányelv előírja, a Bizottságnak az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok révén, az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban, az EIOPA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyek meghatározzák a szanalási tervekkel és a biztosító vagy viszontbiztosító együttműködésével kapcsolatban nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó eljárásokat, a tájékoztatás tartalmát, valamint a minimálisan szükséges formanyomtatványokat és mintadokumentumokat.
- (90) A 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾, a 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ és az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ az említett irányelvek hatálya alá tartozó vállalkozások részvényeseinek és hitelezőinek védelmére vonatkozó szabályokat tartalmaz. Olyan helyzetben, amikor a szanalási hatóságoknak gyorsan kell eljárniuk, e szabályok hátráltathatják a hatékony szanalási intézkedést, valamint a szanalási eszközök és hatáskörök szanalási hatóságok általi alkalmazását. A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ és az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ szerinti eltéréseket ezért ki kell terjeszteni a biztosítók és viszontbiztosítók szanalásával összefüggésben hozott intézkedésekre. Az érdekelt felek számára a lehető legnagyobb fokú jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen kell meghatározni, megengedett mértéküket erőteljesen korlátozni kell, és azokat kizárólag közérdekből, a szanalást kiváltó feltételek fennállása esetén lehet alkalmazni.
- (91) Annak érdekében, hogy az információk megosztása és az azokhoz való hozzáférés minden érintett hatóság számára megfelelően biztosított legyen, a szanalási hatóságoknak képvisellel kell rendelkezniük valamennyi releváns fórumon, az EIOPA-nak pedig rendelkeznie kell a biztosítók és viszontbiztosítók helyreállításával és szanalásával kapcsolatos feladatok ellátásához szükséges szakértelemmel. Ezért az 1094/2010/EU rendeletet módosítani kell annak érdekében, hogy a szanalási hatóságokat a rendeletben említett illetékes hatóságként jelöljék ki. A szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok asszimilációja összhangban van az EIOPA azon feladataival, amelyeket a helyreállítási és szanalási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele tekintetében az 1094/2010/EU rendelet 25. cikke állapít meg.
- (92) Biztosítani kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző szereplők, valamint igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeik megfeleljenek az e vállalkozások szanalásával kapcsolatos kötelezettségeiknek. Ugyanígy biztosítani kell, hogy az említett vállalkozások, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző szereplők, valamint igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeik az egész Unióban hasonló bánásmódban részesüljenek. A tagállamok számára ezért elő kell írni, hogy gondoskodjanak hatékony, arányos és visszatartó erejű

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/36/EK irányelve (2007. július 11.) az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról a tőzsdén jegyzett társaságokban (HL L 184., 2007.7.14., 17. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).

közigazgatási szankciókról és egyéb közigazgatási intézkedésekről. A közigazgatási szankciónak és egyéb adminisztratív intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a közigazgatási szankció vagy egyéb adminisztratív intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a közigazgatási szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük. Az EIOPA-nak – a szigorú szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően – központi adatbázisban kell nyilvántartania minden közigazgatási szankciót és egyéb adminisztratív intézkedést, valamint a felügyeleti hatóságok és a szanálási hatóságok által jelentett fellebbezésekkel kapcsolatos minden információt.

- (93) A tagállamok számára nem írható elő, hogy az ezen irányelv megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra vagy egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozó szabályokat állapítsanak meg, ha a jogsértés a nemzeti büntetőjog hatálya alá tartozik. Ha azonban a tagállamok jogsértés esetére közigazgatási szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja a szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok szanálási hatóságaival és felügyeleti hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információt cseréljenek, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (94) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a biztosítók és a viszontbiztosítók szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy vállalkozás fizetéseképtelenségének az egész Unióra gyakorolt hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (95) A felügyeleti hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak az ezen irányelv értelmében hozott határozataik és intézkedéseik során kellőképpen figyelembe kell venniük, hogy határozataik és intézkedéseik milyen hatással vannak más tagállamok szerződőire, realgazdaságára és pénzügyi stabilitására, továbbá mérlegelniük kell az érintett leányvállalatnak vagy határokon átnyúló tevékenységnek a leányvállalat letelepedése, illetve a tevékenység folytatásának helye szerinti tagállam szerződői, pénzügyi szektora és teljes gazdasága szempontjából vett jelentőségét, még azokban az esetekben is, amikor az érintett leányvállalat vagy határokon átnyúló tevékenység a csoporton belül kevésbé fontos.
- (96) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított öt éven belül a Bizottságnak - a szerzett tapasztalatokra építve és az EIOPA-val folytatott konzultációt követően - részletesebb értékelést kell végeznie és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásának egyes szempontjaira összpontosítva,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY ÉS HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS A SZANÁLÁSI HATÓSÁGOK KIJELÖLÉSE

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg a következő szervezetek helyreállítása és szanálása tekintetében:
- a) az Unióban letelepedett és a 2009/138/EK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó biztosítók és viszontbiztosítók;
 - b) az Unióban letelepedett biztosító és viszontbiztosító anyavállalatok;
 - c) az Unióban letelepedett biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok;
 - d) tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalatok és tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok;
 - e) EU-szintű biztosítói holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok;
 - f) a biztosítók és viszontbiztosítók azon harmadik országban letelepedett fióktelepei, amelyek megfelelnek a 75–80. cikkben előírt feltételeknek.

Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg az alapvető szolgáltatókra vonatkozóan is, amennyiben az érintett biztosító vagy viszontbiztosító szanálás alá kerül.

Az ezen irányelvben előírt követelmények megállapítása és alkalmazása, valamint az első vagy a második albekezdésben említett szervezeteket illetően rendelkezésükre álló különböző eszközök alkalmazása során a szanálási hatóságoknak és a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük az adott szervezet üzleti tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét és jogállását és más intézményekkel vagy általában véve a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsoltságát, valamint tevékenységeinek terjedelmét és összetettségét.

(2) A tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak az ezen irányelvben és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályoknál szigorúbb vagy azokat kiegészítő szabályokat, feltéve, hogy ezek a szabályok általánosan alkalmazandók, és nem ellentétesek ezen irányelvvel és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szanálás”: szanálási eszköz vagy a 26. cikk (7) bekezdésében említett eszköz alkalmazása a 18. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok közül egy vagy több elérése érdekében;
2. „biztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti biztosító;
3. „viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti viszontbiztosító;
4. „biztosítói holdingtársaság”: a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározottak szerinti biztosítói holdingtársaság;
5. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikke 15. pontjában meghatározottak szerinti vegyes pénzügyi holdingtársaság;
6. „tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalat”: valamely tagállamban letelepedett biztosítói holdingtársaság, amely nem leányvállalata ugyanazon tagállamban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
7. „EU-szintű biztosítói holdingtársaság anyavállalat”: olyan tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, más biztosítói holdingtársaságnak, vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
8. „tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: valamely tagállamban letelepedett vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely maga nem leányvállalata ugyanazon tagállamban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
9. „EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: olyan tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett vállalkozásnak vagy valamely tagállamban létrehozott más biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
10. „csoport”: a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározottak szerinti csoport;
11. „szanálási célok”: a 18. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok;
12. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
13. „felügyeleti hatóság”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerinti felügyeleti hatóság;
14. „szanálási eszköz”: a 26. cikk (3) bekezdésében említett szanálási eszköz;
15. „szanálási hatáskör”: a 42–54. cikkben említett hatáskör;

16. „illetékes minisztériumok”: a tagállamok pénzügyminisztériumai vagy a nemzeti hatáskörök szerint a nemzeti szinten a gazdasági, pénzügyi és költségvetési döntésekért felelős más minisztériumai, és amelyeket a 3. cikk (7) bekezdésével összhangban jelöltek ki;
17. „felső vezetés”: az a személy vagy személyek, akik ténylegesen vezetik a vállalatot, és akik felelősek és az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előtt elszámoltathatók a vállalkozás mindennapi vezetéséért;
18. „határokon átnyúló tevékenységű csoport”: olyan csoport, amelynek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások több tagállamban vannak letelepedve;
19. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amely nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülne, amelyet az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vagy az ilyen vállalkozást magában foglaló csoport életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
20. „csoporthoz tartozó vállalkozás”: a csoporthoz tartozó jogi személy;
21. „csoportfelügyeleti hatóság”: a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározottak szerinti csoportfelügyeleti hatóság;
22. „megelőző helyreállítási terv”: az 5. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott megelőző helyreállítási terv;
23. „csoportszintű megelőző helyreállítási terv”: a 7. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott csoportszintű megelőző helyreállítási terv;
24. „jelentős határokon átnyúló tevékenységek”: a 2009/138/EK irányelv 152aa. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerinti jelentős határokon átnyúló tevékenységek;
25. „kritikus funkciók”: egy biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik felek számára végzett tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek, amelyek észszerű időn belül vagy észszerű költséggel nem helyettesíthetők, és az, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító nem képes elvégezni a tevékenységeket, szolgáltatásokat vagy műveleteket, várhatóan jelentős hatást gyakorolna egy vagy több tagállam pénzügyi rendszerére vagy realgazdaságára, beleértve különösen a nagyszámú szerződő, kedvezményezett vagy károsult fél szociális jólétére gyakorolt hatásból, vagy a biztosítási szolgáltatások nyújtásának rendszerszintű zavarából vagy a biztosítási szolgáltatások nyújtásába vetett általános bizalom elvesztéséből eredő következményeket;
26. „fő üzletágak”: azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy biztosító vagy viszontbiztosító, vagy egy biztosítót vagy viszontbiztosítót magában foglaló csoport fő bevételi vagy nyereségforrását jelentik, vagy franchise-értékét képviselik;
27. „finanszírozási rendszer”: valamely tagállam által a 81. cikkel összhangban annak biztosítására létrehozott rendszer, hogy a szanálási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanálási eszközöket és hatékonyan gyakorolja a szanálási hatásköröket;
28. „szavatolótőke”: a 2009/138/EK irányelv 87. cikkében előírtak szerinti szavatolótőke;
29. „szanálási intézkedés”: az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett vállalkozás szanálás alá vonásáról szóló, a 19. vagy a 20. cikknek megfelelően hozott döntés, egy szanálási eszköz alkalmazása vagy egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
30. „szanálási terv”: egy biztosítóra vagy viszontbiztosítóra vonatkozóan a 9. cikknek megfelelően elkészített szanálási terv;
31. „csoportszintű szanálás”: a következők bármelyike:
 - a) szanálási intézkedés végrehajtása az anyavállalat szintjén vagy csoportfelügyelet alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító szintjén; vagy
 - b) a szanálási eszközök szanálási hatóságok általi alkalmazásának és a szanálási hatáskörök szanálási hatóságok által történő gyakorlásának koordinálása a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében;
32. „csoportszintű szanálási terv”: a csoportszintű szanálásra vonatkozóan a 10. és a 11. cikkel összhangban elkészített terv;

33. „csoportszintű szanálási hatóság”: a csoportfelügyeleti hatóság székhelye szerinti tagállamban működő szanálási hatóság;
34. „csoportszintű szanálási program”: a csoportszintű szanálásra vonatkozóan a 73. cikk szerint elkészített terv;
35. „szanálási kollégium”: a 70. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
36. „európai szanálási kollégium”: a 71. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
37. „vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság”: a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározottak szerinti vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság;
38. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan, valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyona feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely a biztosítókra és a viszontbiztosítókra a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen vállalkozásokra, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;
39. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok”: kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
40. „biztosítási kárigény”: a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározottak szerinti biztosítási kárigény;
41. „anyavállalat”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 15. pontjában meghatározottak szerinti anyavállalat;
42. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által, valamint az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
43. „felszámolás”: az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet eszközeinek értékesítése;
44. „eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz”: a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak, illetve kötelezettségeinek a szanálási hatóság által a 30. cikkel összhangban egy eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetnek való átadására szolgáló mechanizmus;
45. „eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet”: a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeket teljesítő jogi személy;
46. „leírási vagy átalakítási eszköz”: a szanálás alatt álló vállalkozás kötelezettségei tekintetében a leírási vagy átalakítási hatásköröknek a 35. cikk szerinti, szanálási hatóság általi gyakorlására szolgáló mechanizmus;
47. „vagyonértékesítési eszköz”: a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumoknak, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek a szanálási hatóság által a 31. cikkel összhangban olyan vevőnek, amely nem áthidaló vállalkozás való átadására szolgáló mechanizmus;
48. „áthidaló vállalkozás”: a 32. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeket teljesítő jogi személy;
49. „áthidaló vállalkozási eszköz”: a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumoknak, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek áthidaló vállalkozáshoz való, a 32. cikk szerinti átadására szolgáló mechanizmus;
50. „fizetőképessé kifizetési eszköz”: annak megtiltására szolgáló mechanizmus, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket kössön, valamint arra szolgál, hogy tevékenységét a 27. cikkel összhangban a tevékenysége megszűnéséig és a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban való felszámolásáig a meglévő portfóliójának kizárólagos kezelésére korlátozzák;
51. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;

52. „részvényes”: tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosa;
53. „átadási hatáskörök”: szanálás alatt álló vállalkozás részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek, vagy ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félhez történő átadására vonatkozó, a 42. cikk (1) bekezdésének e) vagy f) pontjában meghatározott hatáskörök;
54. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁴⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti központi szerződő fél;
55. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározottak szerinti származtatott ügylet;
56. „leírási vagy átalakítási hatáskörök”: a 35. cikk (2) bekezdésében és a 42. cikk (1) bekezdésének g)–k) pontjában említett hatáskörök;
57. „biztosítékkal fedezett kötelezettség”: olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagy más módon történő teljesítését jelzálogjog, kézizálogjog, visszatartási jog vagy biztosíték fedezi, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket is;
58. „1. szintű tőkeinstrumentumok”: a 2009/138/EK irányelv 94. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő alapvető szavatolótőke-elemek;
59. „2. szintű tőkeinstrumentumok”: a 2009/138/EK irányelv 94. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő alapvető és kiegészítő szavatolótőke-elemek;
60. „3. szintű tőkeinstrumentumok”: a 2009/138/EK irányelv 94. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő alapvető és kiegészítő szavatolótőke-elemek;
61. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet kötelezettségei és 1., 2. vagy 3. szintű tőkeinstrumentumnak nem minősülő tőkeinstrumentumai, amelyek a 35. cikk (5)–(8) bekezdése alapján nincsenek kizárva a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazási köréből;
62. „biztosítási garanciarendszer”: valamely tagállam által hivatalosan elismert, a biztosítók vagy a viszontbiztosítók vagy a szerződők hozzájárulásaiból finanszírozott rendszer, amely garantálja az elfogadható biztosítási kárigények részleges vagy teljes kifizetését a jogosult szerződők, biztosítottak és kedvezményezettek számára, vagy biztosítja a biztosítási kötvények megtartását, ha a biztosító nem képes vagy valószínűsíthetően képtelenné válik a biztosítási szerződéseiből eredő kötelezettségeinek és kötelezettségvállalásainak teljesítésére;
63. „releváns tőkeinstrumentumok”: az 1., a 2. vagy a 3. szintű tőkeinstrumentumok;
64. „átváltási ráta”: az a tényező, amely meghatározza azon részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok számát, amelyekre majd egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltanak, az adott kategória egyetlen instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;
65. „érintett hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek követelése olyan kötelezettségre vonatkozik, amelyet leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásával leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása révén csökkentettek vagy részvénnnyé, vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentummá alakítottak;
66. „átvevő fél”: az a vállalkozás, amelyhez a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeit, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, vagy ezek valamilyen kombinációját átadják;
67. „munkanap”: a szombat és a vasárnap, valamint az adott tagállamban ünnepnapnak számító napok kivételével minden nap;
68. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, vagy olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti olyan kötelezettség keletkezését, amely egyébként keletkezne;
69. „szanálás alatt álló vállalkozás”: az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett bármely olyan vállalkozás, amelynek vonatkozásában szanálási intézkedésre kerül sor;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

70. „legfőbb anyavállalat”: a 2009/138/EK irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban csoportfelügyelet alatt álló csoport tagállami anyavállalata, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett és létrehozott másik biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
71. „harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 3. és 6. pontjában meghatározottak szerinti harmadik országbeli biztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító;
72. „harmadik országbeli szanálási eljárás”: egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vagy egy harmadik országbeli anyavállalat fizetéseképtelenségének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából összemérhető az ezen irányelv szerinti szanálási intézkedésekkel;
73. „harmadik országbeli vállalkozás uniós fióktelepe”: egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító olyan fióktelepe, amely valamely tagállamban található;
74. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok vagy a felügyeleti hatóságok ezen irányelv szerinti feladataival összemérhető feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság;
75. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerinti tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
76. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési esemény bekövetkeztekor a felek kötelezettségei esedékességét előrehozzák, hogy azok azonnal esedékessé váljanak vagy megszűnjenek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározottak szerinti „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározottak szerinti „nettósítást”;
77. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján a szanálás alatt álló vállalkozás és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
78. „pénzügyi szerződés”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 100. pontjában meghatározottak szerinti pénzügyi szerződés;
79. „válságmegelőzési intézkedés”: valamely vállalkozás utasítása a helyreállíthatóságot érintő hiányosságok vagy akadályok kezelésére az ezen irányelv 6. cikkének (5) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása keretében, a szanálhatóság akadályainak kezelése vagy megszüntetése céljából az ezen irányelv 15. vagy 16. cikke szerinti hatáskörök gyakorlása, a 2009/138/EK irányelv 137. cikke, 138. cikkének (3) és (5) bekezdése, 139. cikkének (3) bekezdése és 140. cikke szerinti bármely intézkedés alkalmazása, valamint a 2009/138/EK irányelv 141. cikke szerinti megelőző intézkedés alkalmazása;
80. „válságkezelési intézkedés”: szanálási intézkedés, rendkívüli ügyvezető 44. cikk szerinti kinevezése, vagy az 54. cikk (1) bekezdése szerinti személy kinevezése;
81. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
82. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározottak szerinti szabályozott piac;
83. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti hitelintézet;
84. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

85. „kis méretű és nem összetett vállalkozás”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10a. pontjában meghatározottak szerinti, kis méretű és nem összetett vállalkozás;
86. „alapvető szolgáltató”: olyan szervezet, amely olyan árukat vagy szolgáltatásokat – például informatikai szolgáltatásokat, közműszolgáltatásokat, valamint helyiségek bérbeadását, kiszolgálását és fenntartását – nyújt, amelyek a biztosító vagy viszontbiztosító folyamatos működésének fenntartásához szükségesek, vagy amelyek a biztosítási fedezet folytonosságának biztosításához szükségesek, és amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint az adott vállalkozás;
87. „leányvállalat”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 16. pontjában meghatározottak szerinti leányvállalat;
88. „uniós leányvállalat”: olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek központi irodája valamely tagállamban található, és amely egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, vagy egy harmadik országbeli anyavállalat leányvállalata;
89. „fióktelep”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 11. pontjában meghatározottak szerinti fióktelep;
90. „igazgatási, irányító vagy felügyelő testület”: az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽¹⁸⁾ 1. cikkének 43. pontjában meghatározottak szerinti igazgatási, irányító vagy felügyelő testület;
91. „pénzügyi konglomerátum”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározottak szerinti pénzügyi konglomerátum.

3. cikk

A szanálási hatóságok és az illetékes minisztériumok kijelölése

(1) Minden tagállam egy, vagy kivételesen több szanálási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.

(2) A szanálási hatóságok nemzeti központi bankok, illetékes minisztériumok, közigazgatási hatóságok, vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságok.

(3) Ha a szanálási hatóságra más funkciókat – beleértve a felügyeleti funkciókat – is ruháznak, akkor az ezen irányelv alapján a szanálási hatóságra bízott funkciók és a felügyeleti vagy egyéb funkciók közötti összeférhetlenségek elkerülése érdekében – az információcsere és a (6) bekezdésben előírt együttműködési kötelezettség sérelme nélkül – megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az említett intézkedések biztosítsák a szanálási hatóság tényleges működési függetlenségét, ideértve a szanálási hatóság felügyeleti vagy egyéb funkcióitól elkülönülő személyzetet, jelentési útvonalakat és döntéshozatali folyamatokat.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott követelmények nem zárják ki az alábbiakat:

- a) a jelentési útvonalak egy különböző funkciókat és hatóságokat tömörítő szervezet legmagasabb szintjén vagy felső vezetői szintjén összeérjenek;
- b) előre meghatározott feltételek mellett a személyzet megosztása a szanálási funkció és egyéb funkciók – beleértve a felügyeleti funkciókat is – között az ideiglenesen megnövekedett munkamennyiség elvégzése érdekében, vagy azért, hogy a szanálási hatóság igénybe vehesse a megosztott személyzet szakértelmét.

(5) A szanálási hatóságoknak a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott követelményeket betartva az összeférhetlenségek megelőzését szolgáló belső szabályokat kell elfogadniuk és közzétenniük, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

(6) A tagállamok előírják, hogy a felügyeleti és a szanálási funkciókat ellátó hatóságok és a nevükben e funkciókat ellátó személyek szorosan működjenek együtt a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, abban az esetben is, ha a szanálási hatóság és a felügyeleti hatóság egymástól különböző szervezet és abban az esetben is, ha a funkciók ellátása egy szervezeten belül történik.

⁽¹⁸⁾ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

(7) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely az ezen irányelv szerinti illetékes minisztérium. Adott esetben a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő koordinációs mechanizmus működjön más érintett minisztériumokkal.

(8) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, a szanálási hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az ezen irányelv alapján hozott határozatokról, és – ha a nemzeti jog másként nem rendelkezik – kizárólag az illetékes minisztérium jóváhagyásának megszerzését követően hajthat végre olyan határozatot, amelynek közvetlen költségvetési vonzatai vannak.

(9) Amennyiben egy tagállam egynél több szanálási hatóságot jelöl ki, erről teljes körű indokolással ellátott értesítést küld a Bizottságnak és az EIOPA-nak, egyértelműen felosztja a funkciókat és felelősségi köröket e hatóságok között, biztosítja a megfelelő koordinációt közöttük, és a többi tagállam érintett hatóságaival való együttműködés és koordináció céljára egyetlen hatóságot jelöl ki kapcsolattartó hatóságként.

(10) A tagállamok tájékoztatják az EIOPA-t a szanálási hatóságnak kijelölt nemzeti hatóságról vagy hatóságokról és adott esetben a kapcsolattartó hatóságról, továbbá azok konkrét feladatairól és felelősségi köréről. Az EIOPA közzéteszi a szanálási hatóságok és a kapcsolattartó hatóságok listáját.

(11) A 67. cikk sérelme nélkül, a tagállamok a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően korlátozhatják a szanálási hatóság, a felügyeleti hatóság, valamint ezek alkalmazottjai felelősségét a felsoroltak olyan cselekményei és mulasztásai tekintetében, amelyek az ezen irányelv szerinti funkcióik ellátása során fordulnak elő.

II. CÍM ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Megelőző helyreállítási tervezés és szanálási tervezés

1. szakasz

Általános rendelkezések

4. cikk

Egyszerűsített követelmények egyes vállalkozások számára

(1) Figyelembe véve a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelenségének a biztosító vagy viszontbiztosító tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából, méretéből és jogállásából, más szabályozott vállalkozásokkal vagy a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsoltságából, tevékenységeinek terjedelméből és összetettségéből kifolyólag gyakorolt esetleges hatását, és attól függően, hogy a fizetéseképtelensége és az azt követő, rendes fizetéseképtelenségi eljárásban történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más vállalkozásokra, a szerződőkre, a finanszírozási feltételekre, vagy a tágabb gazdaságra, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti és szanálási hatóságok megállapítsák, hogy egyes biztosítókra, viszontbiztosítókra vagy csoportokra alkalmazhatók-e az egyszerűsített követelmények a következők tekintetében:

- a) az 5–8. cikkben tárgyalt megelőző helyreállítási tervek és a 9–12. cikkben tárgyalt szanálási tervek tartalma és részletei;
- b) az első megelőző helyreállítási és szanálási tervek elkészítésének határideje és a megelőző helyreállítási és szanálási tervek aktualizálásának gyakorisága, amely lehet kisebb az 5. cikk (4) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében és a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított gyakoriságnál;
- c) a vállalkozásoktól az 5. cikk (6) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk (1) bekezdése alapján kért információk tartalma és részletessége;
- d) a szanálhatóságnak a 13. cikk és 14. cikk szerinti értékelésének részletessége.

(2) Az EIOPA 2027. július 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben részletesebben meghatározza az e cikk (1) bekezdésének bevezető részében említett kritériumokat.

(3) A tagállamok előírják a felügyeleti hatóságok vagy adott esetben a szanalási hatóságok számára, hogy évente és tagállamonként külön-külön nyújtsák be az EIOPA-nak az összes alábbi információt:

- a) az 5., 7., 9. és 10. cikk szerinti megelőző helyreállítási tervezés és szanalási tervezés hatálya alá tartozó biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok száma;
- b) azon biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok száma, amelyekre az e cikk (1) bekezdésében említett egyszerűsített követelmények vonatkoznak;
- c) mennyiségi információk az (1) bekezdés bevezető részében említett kritériumok alkalmazásáról;
- d) az (1) bekezdés bevezető részében említett kritériumok alapján alkalmazott egyszerűsített követelmények ismertetése a teljes körű követelményekkel összehasonlítva, a tőkekövetelmények, biztosítási díjak, biztosítástechnikai tartalékok és eszközök állományával együtt, amelyet a tagállamokban működő vagy adott esetben az összes csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók tőkekövetelménye, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai, illetve eszközei teljes állományának arányában kell kifejezni.

(4) Az EIOPA évente és tagállamonként külön-külön közzéteszi a (3) bekezdés a)–d) pontjában említett információkat, az (1) bekezdés nemzeti szintű végrehajtásával kapcsolatos esetleges eltérések értékelésével együtt.

2. szakasz

Megelőző helyreállítási tervezés

5. cikk

Megelőző helyreállítási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek nem tagjai a 7. cikk szerinti megelőző helyreállítási tervezés hatálya alá tartozó csoportnak, és amelyek megfelelnek az e cikk (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak, megelőző helyreállítási tervet készítsenek és tartsanak naprakészen. E megelőző helyreállítási tervnek tartalmaznia kell az érintett vállalkozás által a pénzügyi helyzetének jelentős megromlása esetén annak helyreállítása érdekében meghozandó intézkedéseket.

A megelőző helyreállítási tervek elkészítését, naprakészen tartását és alkalmazását a 2009/138/EK irányelv 41. cikke értelmében vett irányítási rendszer részének kell tekinteni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóság megelőző helyreállítási tervezési követelményeket írjon elő a biztosítók és viszontbiztosítók számára azok mérete, üzleti modellje, kockázati profilja, összekapcsoltsága és helyettesíthetősége, a működésük helye szerinti tagállamok gazdaságában betöltött jelentőségük, és határokon átnyúló tevékenységeik, különösen a jelentős határokon átnyúló tevékenységeik alapján.

A felügyeleti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a tagállam életbiztosítási és viszontbiztosítási piacának legalább 60 %-a, valamint a nem életbiztosítási és viszontbiztosítási piacának legalább 60 %-a az e cikk szerinti megelőző helyreállítási tervezési követelmények hatálya alá tartozzon – az életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó biztosítástechnikai tartalékok, a nem életbiztosítási piacon belüli arányt pedig a bruttó díjelőírás alapján számítva.

A második albekezdésben említett piaci lefedettségi arány számításakor egy csoporthoz tartozó biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat akkor vehető figyelembe, ha a leányvállalat olyan csoport tagja, amelyre vonatkozóan a legfőbb anyavállalat csoportszintű megelőző helyreállítási tervet készít és tart naprakészen.

(3) Minden olyan biztosítóra vagy viszontbiztosítóra, amely szanalási terv hatálya alá tartozik, alkalmazni kell a megelőző helyreállítási tervezési követelményeket.

A kis méretű és nem összetett vállalkozásokra nem vonatkoznak a megelőző helyreállítási tervezési követelmények, kivéve, ha a felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy az adott vállalkozás országos vagy regionális szinten különös kockázatot jelent.

(4) A felügyeleti hatóságok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók legalább két évente aktualizálják a megelőző helyreállítási terveiket, de minden esetben:

- a) a vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésében, üzleti tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében bekövetkezett olyan változást követően, amely lényeges hatással lehet a megelőző helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak érdemi módosítását;
- b) amikor a vállalkozás pénzügyi helyzetét illetően előreláthatóvá válik olyan érdemi változás, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy más szempontból szükségessé teszi a megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatát.

(5) A megelőző helyreállítási tervekben nem tételezhető fel, hogy a vállalkozásnak lehetősége lesz rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére vagy részesülni fog ilyenben.

(6) A tagállamok előírják, hogy a megelőző helyreállítási tervek tartalmazzák a következők mindegyikét:

- a) a terv legfontosabb elemeinek összefoglalása, a legutóbb benyújtott terv érdemi módosításaival együtt;
- b) a vállalkozás vagy a csoport leírása, beleértve a legutóbb benyújtott terv óta bekövetkezett érdemi változások összefoglalását;
- c) a (8) bekezdésben említett mutatórendszer;
- d) a megelőző helyreállítási terv elkészítésének, aktualizálásának és alkalmazásának módja;
- e) a korrekciós intézkedések köre;
- f) kommunikációs stratégia.
- g) amennyiben a vállalkozás megsértette a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 4. szakaszában meghatározott szavatolótőke-szükségletet, és az elmúlt 10 év folyamán helyreállítási tervet nyújtott be a 2009/138/EK irányelv 138. cikkének (2) bekezdésével összhangban, az említett helyreállítási terv, valamint a vállalkozás szavatolótőke-szükségletnek való megfelelésének helyreállítása érdekében megtett intézkedések értékelése.

(7) A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók értékeljék a megelőző helyreállítási terveik – különösen a (8) bekezdésben említett mutatórendszer és a korrekciós intézkedések – hitelességét és megvalósíthatóságát a biztosító vagy viszontbiztosító konkrét körülményei szempontjából releváns, súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetekre – köztük a rendszerszintű eseményekre, a vállalkozások eszköz- és forrásprofilját valószínűleg jelentősen befolyásoló idioszinkratikus stresszeseményekre, valamint az ilyen stresszesemények kombinációira – vonatkozó forgatókönyvek alapján.

(8) A tagállamok előírják a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy megelőző helyreállítási terveik olyan minőségi és mennyiségi mutatókból álló keretrendszert tartalmazzanak, amelyek meghatározzák, hogy mely pontokon indokolt a korrekciós intézkedések mérlegelése vagy meghozatala. E mutatók magukban foglalhatnak többek között a tőkére, a likviditásra, az eszközminőségre, a jövedelmezőségre, a piaci feltételekre, a makrogazdasági feltételekre és a működési eseményekre vonatkozó kritériumokat. A tőkehelyzetre vonatkozó mutatók között szerepelnie kell legalább a szavatolótőke-szükségletre vonatkozóan a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 4. szakaszában meghatározott előírások megsértésének.

A tagállamok előírják, hogy a szavatolótőke-szükséglet megsértése esetén az érintett vállalkozásnak a megelőző helyreállítási tervvel összhangban megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hoznia.

A tagállamok megkövetelik a felügyeleti hatóságoktól annak biztosítását, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megfelelő intézkedéseket hozzanak az első albekezdésben említett mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.

(9) Ha egy biztosító vagy viszontbiztosító úgy határoz, hogy a megelőző helyreállítási tervében szereplő korrekciós intézkedést hoz, vagy – annak ellenére, hogy a (8) bekezdés első albekezdésében említett mutatók valamelyike teljesült – úgy határoz, hogy nem hoz korrekciós intézkedést, erről haladéktalanul értesítenie kell a felügyeleti hatóságot.

(10) Az (1) bekezdésben említett biztosító vagy viszontbiztosító megelőző helyreállítási terve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület általi értékelését és jóváhagyását követően nyújtható be felülvizsgálatra a felügyeleti hatósághoz.

(11) Az EIOPA 2027. január 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben részletesebben meghatározza az alábbiakat:

- a) az Európai Rendszerkockázati Testülettel együttműködve az e cikk (7) bekezdésében említett különböző forgatókönyvek;
- b) az e cikk (8) bekezdésében említett minőségi és mennyiségi mutatók.

(12) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesebben meghatározza a következőket:

- a) a (2) bekezdés első albekezdésében említett kritériumok, különösen a határokon átnyúló tevékenységek tekintetében;
- b) a (2) bekezdés második és harmadik albekezdésében említett piaci részesedések meghatározására alkalmazandó módszerek;
- c) azok az információk, amelyeket a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak bele kell foglalnia a megelőző helyreállítási tervbe, beleértve a (6) bekezdés e) pontjában említett korrekciós intézkedéseket és azok végrehajtását.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

6. cikk

A megelőző helyreállítási tervek felügyeleti hatóságok általi felülvizsgálata és értékelése

(1) A felügyeleti hatóságok a megelőző helyreállítási terv benyújtásától számított kilenc hónapon belül kötelesek felülvizsgálni a tervet, és értékelni, hogy a terv milyen mértékben felel meg az 5. cikkben meghatározott követelményeknek, valamint az alábbiak mindegyikének:

- a) a tervben javasolt intézkedések végrehajtásával megfelelő határidőn belül kellő valószínűséggel fenntartható, illetve helyreállítható a biztosító vagy viszontbiztosító életképessége és pénzügyi helyzete;
- b) a tervet és a tervben foglalt konkrét alternatívákat pénzügyi stresszhelyzetben kellő valószínűséggel gyorsan és eredményesen végrehajtják;
- c) a terv és a tervben foglalt konkrét alternatívák útján kellő valószínűséggel a lehető legnagyobb mértékben elkerülhető a pénzügyi rendszert érő jelentős káros hatás, olyan forgatókönyvek megvalósulását is beleértve, amelyek eredményeként ugyanebben az időszakban más biztosítók és viszontbiztosítók is megelőző helyreállítási tervet hajtanának végre.

(2) A felügyeleti hatóságoknak a szanalási hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk az összes általuk kapott megelőző helyreállítási tervet. A szanalási hatóságok megvizsgálhatják a megelőző helyreállítási tervet annak megállapítása céljából, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett biztosítók vagy viszontbiztosítók szanalhatóságát, és ennek kapcsán az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül ajánlásokat tehetnek a felügyeleti hatóságnak.

(3) Ha egy biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, a székhely szerinti felügyeleti hatóságnak a fogadó felügyeleti hatóság kérésére ez utóbbi rendelkezésére kell bocsátania a megelőző helyreállítási tervet. A fogadó felügyeleti hatóság megvizsgálhatja a megelőző helyreállítási tervet annak megállapítása céljából, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyeknek káros hatása lehet a fogadó felügyeleti hatóság tagállamában található szerződőkre, vagy a tagállam reálgazdaságára vagy pénzügyi stabilitására, és ennek kapcsán ajánlásokat tehet a székhely szerinti felügyeleti hatóságnak. A székhely szerinti felügyeleti hatóságnak indokolással ellátott választ kell fűznie arra vonatkozó határozatához, hogy követi-e az ajánlásokat, vagy sem. Ha a székhely szerinti felügyeleti hatóság nem veszi megfelelően figyelembe a fogadó felügyeleti hatóság ajánlásait, a fogadó felügyeleti hatóság az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban az EIOPA elé utalhatja az ügyet.

(4) Ha a felügyeleti hatóságok a megelőző helyreállítási terv értékelése alapján arra a következtetésre jutnak, hogy a tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, kötelesek értesíteni az értékelésük tartalmáról az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót, és előírni számára, hogy két hónapon belül nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését. Az említett két hónapos határidő az érintett vállalkozás kérésére a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható.

Mielőtt egy biztosítótól vagy viszontbiztosítótól megkövetelné, hogy megelőző helyreállítási tervét ismét nyújtsa be, a felügyeleti hatóságnak lehetőséget kell biztosítania a vállalkozás számára arra, hogy megtegye az e követelménnyel kapcsolatos észrevételeit.

Ha a felügyeleti hatóság azt állapítja meg, hogy az átdolgozott terv nem orvosolja megfelelően a hiányosságokat és az akadályokat, a terv konkrét módosítására utasíthatja a vállalkozást.

(5) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító nem nyújt be átdolgozott megelőző helyreállítási tervet, vagy a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy az átdolgozott megelőző helyreállítási terv nem orvosolja megfelelően az eredeti értékelésében megállapított hiányosságokat és akadályokat, és a terv konkrét módosításaira vonatkozó utasítással a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, a felügyeleti hatóságnak arra kell köteleznie a vállalkozást, hogy észszerű határidőn belül azonosítsa, hogy milyen módosításokat tud eszközölni az üzletvitelén annak érdekében, hogy megszüntesse a megelőző helyreállítási terv hiányosságait, illetve a terv végrehajtása előtt álló akadályokat.

Ha a biztosító vagy viszontbiztosító a felügyeleti hatóság által megszabott határidőn belül nem azonosít ilyen módosításokat, vagy ha a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a vállalkozás által javasolt intézkedésekkel a hiányosságok, illetve akadályok nem lennének megfelelően kezelhetők, akkor a felügyeleti hatóság indokolással ellátott határozatban bármely, a felügyeleti hatóság által szükségesnek és arányosnak ítélt intézkedés meghozatalára utasíthatja a vállalkozást, figyelembe véve a hiányosságok és akadályok súlyosságát és az intézkedések hatását a vállalkozás üzletvitelére.

Erről a határozatról írásban értesíteni kell a biztosítót vagy viszontbiztosítót, és azzal szemben fellebbezésnek van helye.

7. cikk

Csoportszintű megelőző helyreállítási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportfelügyeleti hatóság rendelkezzen hatáskörrel arra, hogy egy csoport legfőbb anyavállalata számára előírhasse, hogy az készítsen csoportszintű megelőző helyreállítási tervet, és azt nyújtsa be a csoportfelügyeleti hatóságnak.

A csoportszintű megelőző helyreállítási terveknek a legfőbb anyavállalat által vezetett csoport egészére vonatkozó megelőző helyreállítási tervet kell tartalmazniuk. A csoportszintű megelőző helyreállítási tervben meg kell határozni azokat a korrekciós intézkedéseket, amelyeket adott esetben végre kell majd hajtani a legfőbb anyavállalat és az egyes leányvállalatai szintjén pénzügyi helyzetük jelentős megromlása esetén, annak helyreállítása érdekében.

A csoportfelügyeleti hatóságnak – az esettől függően – az 5. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett kritériumok alapján kell előírnia az első albekezdésben említett kötelezettséget.

(2) A csoportszintű megelőző helyreállítási tervnek olyan korrekciós intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek célja a csoport, illetve a csoporthoz tartozó bármely biztosító vagy viszontbiztosító stabilitásának biztosítása abban az esetben, ha a csoport vagy a csoporthoz tartozó bármely biztosító vagy viszontbiztosító stresszhelyzetben van, egyrészt a nehéz helyzet okainak kezelése vagy megszüntetése, másrészt a csoport vagy az ahhoz tartozó biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi helyzetének rendezése érdekében, figyelembe véve a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások pénzügyi helyzetét is.

A csoportszintű megelőző helyreállítási tervnek olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják a csoport és a csoporthoz tartozó vállalkozások szintjén meghozandó arányos intézkedések koordinálását és következetességét.

(3) A csoportszintű megelőző helyreállítási tervet és a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatra vonatkozóan készített bármely tervet az 5. cikk (5)–(8) bekezdésével összhangban kell elkészíteni, és az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban kell naprakésszé tenni.

Az 5. cikk (8) bekezdése harmadik albekezdésével összhangban megfelelő intézkedéseket kell bevezetni a mutatók rendszeres figyelemmel kísérése céljából.

A csoportszintű megelőző helyreállítási tervben meg kell határozni, hogy van-e a korrekciós intézkedések végrehajtásának akadálya a csoporton belül, így a terv által érintett egyedi szervezetek szintjén, és van-e a csoporton belül a szavatolóőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek vagy eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya.

(4) A felügyeleti hatóságok előírhatják a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy készítsenek és nyújtsanak be előzetes helyreállítási terveket, amennyiben nincs csoportszintű megelőző helyreállítási terv.

(5) Ha az érintett felügyeleti hatóság értékelése szerint a csoportszintű megelőző helyreállítási terv nem veszi kellően figyelembe az adott szervezetet egyrészt annak az érintett tagállamon belüli jelentőségéhez, másrészt azokhoz a kötelezettségekhez mérten, amelyeket az adott tagállamban működő hasonló vállalkozásoknak teljesíteniük kell, indokolással ellátott vélemény alapján arra kérheti a csoportfelügyeleti hatóságot, hogy kötelezze a legfőbb anyavállalatot vagy a csoport élén álló biztosítói holdingtársaságot, hogy nyújtson be módosított csoportszintű megelőző helyreállítási tervet, melyben figyelembe veszi az érintett felügyeleti hatóság által megfogalmazott aggályokat. Ha módosított csoportszintű megelőző helyreállítási tervet nyújtottak be, és az érintett felügyeleti hatóság értékelése szerint az említett módosított terv nem ad kellő választ az aggályaira, arra kötelezheti az érintett biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatokat vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezeteket, hogy készítsenek és nyújtsanak be megelőző helyreállítási tervet. Ebben az esetben a felügyeleti hatóságnak indokolással ellátott véleményt kell küldenie a csoportfelügyeleti hatóságnak erről az értékelésről. Ezt követően a csoportfelügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátania a megelőző helyreállítási tervet.

(6) Ha a 66. cikkben előírt titoktartási követelmények teljesülnek, a csoportfelügyeleti hatóság köteles továbbítani a csoportszintű megelőző helyreállítási terveket a következőknek:

- a) az EIOPA;
- b) a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (3) bekezdésében említett felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságok;
- c) a csoportszintű szanalási hatóság;
- d) a leányvállalatok szanalási hatóságai;
- e) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett szanalási hatóság, és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározottak szerinti illetékes hatóság.

(7) A csoportszintű megelőző helyreállítási tervet az (1) bekezdés szerint vagy a megelőző helyreállítási tervet a (4) vagy az (5) bekezdés szerint elkészítő szervezet igazgatási, irányító vagy felügyeleti testületének az érintett tervet értékelnie kell és jóvá kell hagynia, mielőtt felülvizsgálatra benyújtja a csoportfelügyeleti hatósághoz vagy adott esetben a felügyeleti hatósághoz.

(8) Megelőző helyreállítási tervek készítésekor az uniós leányvállalat adott esetben figyelembe veheti az azon harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli anyavállalat által készített csoportszintű megelőző helyreállítási terveket, amelyeknek a leányvállalata.

8. cikk

A csoportszintű megelőző helyreállítási tervek csoportfelügyeleti hatóság általi felülvizsgálata és értékelése

(1) A csoportfelügyeleti hatóságnak a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (3) bekezdésében említett felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően felül kell vizsgálnia a csoportszintű megelőző helyreállítási tervet, és értékelnie kell, hogy az milyen mértékben felel meg a 7. cikkben meghatározott követelményeknek és kritériumoknak. Az értékelést a 6. cikkben és e cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően és a 6. cikk (1) bekezdésben megállapított határidőn belül kell elvégezni, és abban figyelembe kell venni, hogy a korrekciós intézkedések milyen hatást gyakorolhatnak a szerződőkre, a realgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra a csoport működésének helye szerinti valamennyi tagállamban.

(2) A csoportfelügyeleti hatóságnak törekednie kell arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 248. cikkével összhangban létrehozott felügyeleti kollégiumon belül az ezen irányelv 17. cikkében említett együttes határozat szülessen:

- a) a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatáról és értékeléséről;
- b) arról, hogy a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók esetében indokolt-e ezen irányelv 7. cikkének (4) vagy (5) bekezdése szerint megelőző helyreállítási terv készítése egyedi alapon;

c) az ezen irányelv 6. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásáról.

3. szakasz

Szanálási tervezés

9. cikk

Szanálási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően szanalási tervet készítsenek minden olyan biztosítóra vagy viszontbiztosítóra vonatkozóan, amely nem része a 10. és a 11. cikk szerinti szanalási tervezés hatálya alá tartozó csoportnak, és amely megfelel az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumoknak. A szanalási tervnek rendelkeznie kell azokról a szanalási intézkedésekről, amelyeket a szanalási hatóság végrehajthat, ha a biztosító vagy viszontbiztosító megfelel a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanalási feltételeknek.

(2) A szanalási hatóságoknak szanalási terveket kell kidolgozniuk azokra a biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozóan, amelyek esetében úgy értékelik, hogy a hatáskörükbe tartozó más vállalkozásokkal összehasonlítva nagyobb a valószínűsége annak, hogy az érintett vállalkozás fizetéseképtelensége esetén a szanalási intézkedés a 19. cikk (5) bekezdésében említett közérdeket szolgálja, vagy amelyek esetében a hatóságok úgy ítélik meg, hogy azok kritikus funkciót látnak el. Ezekben az értékelésekben figyelembe kell venni legalább a szanalási célok megvalósításának szükségességét, valamint a vállalkozás méretét, üzleti modelljét, kockázati profilját, összekapcsoltságát, helyettesíthetőségét és különösen határokon átnyúló tevékenységét.

Az első albekezdésben említett értékelések alapján a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a tagállam életbiztosítási és viszontbiztosítási piacának legalább 40 %-a, valamint nem életbiztosítási és viszontbiztosítási piacának legalább 40 %-a a szanalási tervezés hatálya alá tartozzon, az életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó biztosítástechnikai tartalékok, a nem életbiztosítási piacon belüli arányt pedig a bruttó díjelőírás alapján számítva. A piaci lefedettség arány számításakor figyelembe vehetők a csoporthoz tartozó olyan leányvállalatok, amelyekre a csoportszintű szanalási terv kiterjed.

A kis méretű és nem összetett vállalkozásokat mentesíteni kell a szanalási tervezésre vonatkozó követelmények alól, kivéve, ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy az adott vállalkozás országos vagy regionális szinten különös kockázatot jelent.

(3) Ha az érintett biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, a székhely szerinti szanalási hatóságoknak a fogadó felügyeleti vagy szanalási hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk a szanalási terv tervezetét. A fogadó felügyeleti vagy szanalási hatóságok megvizsgálhatják a szanalási terv tervezetét annak megállapítása céljából, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyeknek káros hatása lehet a tagállamukban található szerződőkre, vagy a tagállamuk reálgazdaságára vagy pénzügyi stabilitására, és ennek kapcsán ajánlásokat tehetnek a székhely szerinti szanalási hatóságnak. A székhely szerinti szanalási hatóságnak indokolással ellátott választ kell fűznie arra vonatkozó határozathoz, hogy követi-e az ajánlásokat, vagy sem. Ha a székhely szerinti szanalási hatóság nem veszi megfelelően figyelembe a fogadó felügyeleti vagy szanalási hatóság ajánlásait, a fogadó felügyeleti vagy szanalási hatóság az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban az EIOPA elé utalhatja az ügyet.

(4) A szanalási eszközök és hatáskörök alkalmazási lehetőségeinek meghatározásakor a szanalási tervben figyelembe kell venni a releváns szanalási forgatókönyveket, köztük azt a forgatókönyvet, amikor a biztosítók vagy viszontbiztosítók fizetéseképtelensége egyedi okokra vezethető vissza, továbbá azt a forgatókönyvet, amikor a fizetéseképtelenség általánosabb pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején következik be.

A szanalási tervek az esetlegesen igénybe vehető biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek kivételével nem feltételezhetnek rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

(5) A szanalási hatóságoknak felül kell vizsgálniuk és szükség esetén aktualizálniuk kell a szanalási terveket, legalább kétfévente és minden alábbi esetben:

a) a biztosító vagy viszontbiztosító jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy más szempontból szükségessé tenné a szanalási terv felülvizsgálatát;

- b) amikor a biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi helyzetét illetően előreláthatóvá válik olyan érdemi változás, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy más szempontból szükségessé teszi a szanalási terv felülvizsgálatát.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint a felügyeleti hatóságoknak haladéktalanul értesíteniük kell a szanalási hatóságokat minden olyan eseményről, amely szükségessé teszi a szanalási terv felülvizsgálatát vagy aktualizálását.

(6) A 4. cikk sérelme nélkül a szanalási tervekben opciókat kell meghatározni arra vonatkozóan, hogy a szanalási eszközöket miként alkalmazzák és a szanalási hatásköröket miként gyakorolják a biztosítót vagy viszontbiztosítót illetően. A szanalási terveknek – ha helyénvaló és lehetséges, számszerűsítve – tartalmazniuk kell a következők mindegyikét:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
- b) a szanalásra vonatkozó információk legutóbbi benyújtása óta a vállalkozás tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
- c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy a vállalkozás fizetéseképtelensége esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) azon eszközök azonosítása, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók;
- e) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- f) a szanalhatóság 13. cikk szerinti értékelésének részletes leírása, beleértve a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás megvalósíthatóságának és hitelességének értékelését is;
- g) a 13. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanalhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 15. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- h) annak bemutatása, hogy a szanalási opciók miképpen finanszírozhatók rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül, ide nem értve az esetlegesen igénybe vehető biztosítási garanciarendszereket vagy finanszírozási rendszereket;
- i) a különböző lehetséges forgatókönyvekre és az alkalmazandó ütemtervekre tekintettel alkalmazható különféle szanalási stratégiák részletes leírása;
- j) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- k) a szanalási terv által a vállalkozás munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanalási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, adott esetben figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti rendszereket;
- l) a médiával és a nyilvánossággal folytatandó kommunikációt bemutató terv;
- m) a vállalkozás működési eljárásainak folyamatos fenntartásához szükséges lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
- n) adott esetben a vállalkozás szanalási tervvel kapcsolatosan kifejtett véleménye.

A terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalását közölni kell a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval.

(7) A szanalási hatóságnak továbbítania kell a szanalási terveket és azok módosításait az érintett felügyeleti hatóságokhoz.

(8) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesebben meghatározza a szanalási terv tartalmát.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

(9) Az EIOPA 2027. január 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben részletesebben meghatározza a kritikus funkciók azonosítására szolgáló kritériumokat.

10. cikk

Csoportszintű szanalási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy csoportszintű szanalási terveket készítsenek a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek alapján szanalási tervezés hatálya alá tartozó csoportokra vonatkozóan.

(2) A csoportszintű szanalási tervben:

- a) meg kell határozni az olyan szervezetek tekintetében végrehajtandó szanalási intézkedéseket, amelyeknél a kritikus funkciók folytonosságát intézkedés útján szükséges biztosítani;
- b) meg kell vizsgálni, hogy milyen mértékben alkalmazhatók, illetve gyakorolhatók koordináltan a szanalási eszközök és a szanalási hatáskörök, és azonosítani kell a koordinált szanalás esetleges akadályait;
- c) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett szervezetek is tartoznak, azonosítani kell a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, valamint a szanalásra az Unión belül gyakorolt következményeket;
- d) a csoporton belüli függőségi kapcsolatok figyelembevételével azonosítani kell a csoportszintű szanalás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;
- e) azonosítani kell a csoportszintű szanalási intézkedések finanszírozásához rendelkezésre álló finanszírozási forrásokat, és ha biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek igénybevételére lenne szükség, meg kell határozni az ilyen finanszírozással kapcsolatos felelősségnek a különböző tagállamok finanszírozási forrásai közötti megosztására vonatkozó elveket, rendkívüli állami pénzügyi támogatást nem feltételezve;
- f) szerepeltetni kell a 9. cikk (6) bekezdésében meghatározott elemeket.

(3) A csoportszintű szanalási hatóságnak továbbítania kell a csoportszintű szanalási terveket és azok módosításait az érintett felügyeleti hatóságok részére, és amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett szanalási hatóság részére, valamint az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság részére.

(4) Csoportszintű szanalási terv hiányában a szanalási hatóságok szanalási terveket készíthetnek a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek számára.

(5) Szanalási tervek készítésekor az uniós leányvállalatok szanalási hatóságai figyelembe vehetik az adott szanalási hatóságok felelőssége alá tartozó csoportok tekintetében az érintett harmadik országbeli hatóságok által követett szanalási stratégiát.

Ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett szanalási stratégia hiteles és megvalósítható, szanalási tervében megfelelően megjelenítheti az említett szanalási stratégiát és annak az érintett uniós leányvállalatra gyakorolt lehetséges következményeit. Ez nem veszélyeztetheti a 18. cikkben említett szanalási célok elérését.

(6) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a csoportszintű szanalási tervek tartalmát, figyelembe véve a csoportok üzleti modelljeinek a belső piacon belüli sokféleségét.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

11. cikk

A csoportszintű szanálási tervekre vonatkozó követelmények és eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a legfőbb anyavállalatok benyújtsák a csoportszintű szanálási hatósághoz a 12. cikk alapján esetlegesen kért információkat. Ezeknek az információknak a legfőbb anyavállalatra, valamint az előírt mértékig a csoporthoz tartozó egyes vállalkozásokra kell vonatkozniuk, beleértve az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett szervezeteket is.

A csoportszintű szanálási hatóságnak – feltéve, hogy az ezen irányelvben előírt titoktartási követelmények teljesülnek – az e bekezdésnek megfelelően benyújtott releváns információkat továbbítania kell az alábbiaknak:

- a) az EIOPA;
- b) a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok;
- c) a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (3) bekezdésében említett felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságok;

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási kollégiumok keretében a csoportszintű szanálási hatóságok az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett szanálási hatóságokkal közösen, a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (3) bekezdésében említett felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően csoportszintű szanálási terveket készítsenek és tartsanak fenn. A csoportszintű szanálási hatóságok saját döntésük alapján bevonhatják a csoportszintű szanálási tervek elkészítésébe és naprakészen tartásába azon joghatóságok harmadik országbeli szanálási hatóságait, amelyekben a csoport biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatot, biztosítói holdingtársaságot vagy a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (8) bekezdése alapján meghatározottak szerinti, jelentős fióktelepet létesített, feltéve, hogy e hatóságok megfelelnek az ezen irányelv 80. cikkében megállapított titoktartási követelményeknek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási tervek felülvizsgálatára és adott esetben aktualizálására legalább kétfévente és minden alábbi esetben sor kerüljön:

- a) a csoport vagy a csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után, amely jelentős hatással lehet a tervre, vagy szükségessé teheti annak módosítását;
- b) amikor a csoport pénzügyi helyzetét illetően előreláthatóvá válik olyan érdemi változás, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy más szempontból szükségessé teszi a szanálási terv felülvizsgálatát.

(4) A csoportszintű szanálási tervet a csoportszintű szanálási hatóság, valamint a biztosító és viszontbiztosító leányvállalatok és az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett szervezetek szanálási hatóságainak a 17. cikkben említett együttes határozata formájában kell elfogadni.

12. cikk

A szanálási tervekhez és az együttműködéshez szükséges, a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól származó információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörrel, amelynek alapján előírhatják a biztosítók és viszontbiztosítók, vagy adott esetben a legfőbb anyavállalat számára:

- a) a szükséges mértékű együttműködést a szanálási tervek vagy csoportszintű szanálási tervek elkészítésében;
- b) a szanálási tervek vagy csoportszintű szanálási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információ átadását akár közvetlenül, akár a felügyeleti hatóságon keresztül.

(2) Az érintett tagállamok felügyeleti hatóságai kötelesek együttműködni a szanálási hatóságokkal annak ellenőrzésében, hogy az (1) bekezdésben említett információk egy része vagy egésze rendelkezésre áll-e már, és ezeket az információkat átadni a szanálási hatóságoknak. A szanálási hatóságoknak minden rendelkezésre álló információt be kell szerezniük a felügyeleti hatóságoktól, mielőtt információkat kérnének a biztosítóktól vagy viszontbiztosítóktól.

(3) Az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikk szerinti információk átadása során alkalmazandó eljárásokat, valamint egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok minimális körét, továbbá meghatározza az átadandó információk tartalmát.

Az EIOPA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2026. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

13. cikk

A szanálhatóság értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően értékeljék, hogy adott esetben az esetlegesen rendelkezésre álló biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek igénybevétele mellett, rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül a csoporthoz nem tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók milyen mértékben szanálhatók.

Egy biztosító vagy viszontbiztosító akkor minősül szanálhatónak, ha hitelt érdemlően megvalósítható az adott vállalkozás rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása, vagy az, hogy a szanálási hatóság szanálási eszközök alkalmazásával és szanálási hatáskörök gyakorlásával szanálja a vállalkozást.

(2) Ha egy szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy közérdek miatt szanálási intézkedésre lehet szükség, mivel a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolással nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben a szanálási célok, az alábbi egymást követő lépéseket kell megtennie:

- a) a biztosító vagy viszontbiztosító struktúrája és üzleti modellje alapján a szanálási célok eléréséhez megfelelő, előnyben részesített szanálási intézkedés kiválasztása;
- b) annak értékelése, hogy a kiválasztott szanálási intézkedés hatékonyan alkalmazható-e megfelelő időkereten belül, valamint a végrehajtása lehetséges akadályainak azonosítása;
- c) a kiválasztott szanálási intézkedés hitelességének értékelése, figyelembe véve a szanálásnak a tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire vagy realgazdaságára gyakorolt valószínű hatását, valamint a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelmét, a biztosító vagy viszontbiztosító által ellátott kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében.

(3) A szanálási hatóságoknak az (1) bekezdésben említett szanálhatósági értékelést a szanálási terv 9. cikk szerinti elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából kell elvégezniük. Az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a szanálási hatóságoknak legalább a mellékletben meghatározott szanálhatósági dimenziókat értékelniük kell.

(4) A szanálási hatóságok a szanálhatóság értékelése céljából felkérhetik a biztosítókat vagy viszontbiztosítókat a szükséges információk megadására.

(5) Az EIOPA 2027. január 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben részletesebben meghatározza a biztosítók és viszontbiztosítók vagy csoportok szanálhatóságának az e cikk (1) bekezdésében és az ezen irányelv 14. cikkében előírt értékelésére vonatkozó szempontokat és kritériumokat.

14. cikk

Csoportok szanálhatóságának értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok a leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt, a csoportfelügyeleti hatósággal és a leányvállalatok felügyeleti hatóságaival folytatott konzultációt követően értékeljék, hogy adott esetben az esetlegesen rendelkezésre álló biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek igénybevétele

mellett, rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül a csoportok milyen mértékben szanálhatók.

(2) Egy csoport akkor minősül szanálhatónak, ha hitelt érdemlően megvalósítható, hogy a szanálási hatóságok vagy rendes fizetésképtelenségi eljárásban felszámolják a csoporthoz tartozó vállalkozásokat, vagy az, hogy a csoportot, a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében szanálási eszközöket alkalmazva és szanálási hatásköröket gyakorolva szanálják, amennyiben ezen vállalkozások időben és könnyen elkülöníthetők, vagy a nemzeti jog szerinti egyéb eszközöket alkalmaznak.

A 70. cikkben említett szanálási kollégiumoknak a funkciójuk ellátása során figyelembe kell venniük a csoportszintű szanálhatóság értékelését.

(3) Ha egy szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy közérdek miatt szanálási intézkedésre lehet szükség, mivel a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolással nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben a szanálási célok, az alábbi egymást követő lépéseket kell megtennie:

- a) a csoport struktúrája és üzleti modellje alapján a szanálási célok eléréséhez megfelelő, előnyben részesített szanálási intézkedések kiválasztása;
- b) annak értékelése, hogy a kiválasztott szanálási intézkedés hatékonyan alkalmazható-e megfelelő időkereten belül, valamint a végrehajtása lehetséges akadályainak azonosítása;
- c) a kiválasztott szanálási intézkedés hitelességének értékelése, figyelembe véve a szanálásnak a tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire vagy reálgazdaságára gyakorolt valószínű hatását, valamint a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelmét, a csoport által ellátott kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében.

(4) A csoportszintű szanálási hatóságoknak a csoportok szanálhatósági értékelését a csoportszintű szanálási terv 10. cikk szerinti elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából kell elvégezniük. Az értékelést a 11. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárással kell végrehajtani. Az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a csoportszintű szanálási hatóságoknak legalább a mellékletben meghatározott szanálhatósági dimenziókat értékelniük kell.

(5) A csoportszintű szanálási hatóságok a szanálhatóság értékelése céljából felkérhetik a csoporthoz tartozó vállalkozásokat a szükséges információk megadására.

15. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 13. vagy a 14. cikk szerint elvégzett értékelés azt állapítja meg, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító szanálhatóságának lényegi akadályai vannak, a szanálási hatóság erről írásban értesítse a biztosítót vagy viszontbiztosítót és az érintett felügyeleti hatóságot.

(2) A szanálási hatóságok szanálási tervek készítésére vonatkozó, a 9. cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségét, valamint az érintett szanálási hatóságok csoportszintű szanálási tervekhez vonatkozó, 17. cikk szerinti együttes határozata meghozatalának a 11. cikk (4) bekezdésében említett kötelezettségét az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést követően fel kell függeszteni, amíg a szanálhatóság előtt álló lényegi akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy arról az e cikk (4) bekezdésének megfelelően döntés nem születik.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt lényegi akadályok kezelésére vagy megszüntetésére.

A vállalkozás által javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni a lényegi akadályok okait.

A szanálási hatóságnak a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az intézkedések eredményesen kezelik vagy szüntetik-e meg a lényegi akadályokat.

(4) Ha a szanálási hatóságok azt állapítják meg, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy szüntetik meg eredményesen az érintett akadályt, akkor közvetlenül vagy a felügyeleti hatóságon keresztül közvetetten elő kell írniuk a biztosító vagy viszontbiztosító számára az (5) bekezdésben említett alternatív intézkedések valamelyikének meghozatalát, és ezekről az intézkedésekről írásban értesíti

az adott vállalkozást, amelynek az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül javaslatot kell tennie az adott követelményeknek való megfelelést szolgáló tervre.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a szanálási hatóságoknak bizonyítaniuk kell, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanálhatóság akadályainak megszüntetésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek arányosan megszüntetni az akadályokat. A szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézkedések hatását a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységére, stabilitására és a gazdasághoz való hozzájárulási képességére.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük legalább bármely alábbi alternatív intézkedés meghozatalára:

- a) a csoporton belüli finanszírozási megállapodások vagy ezek hiánya felülvizsgálatának, vagy a csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása a biztosító vagy viszontbiztosító számára;
- b) az egyedi és összesített kitettségek felső határának előírása a biztosító vagy viszontbiztosító számára;
- c) a szanálás szempontjából fontos konkrét vagy rendszeres további tájékoztatási követelmények előírása;
- d) bizonyos eszközök elidegenítésének vagy a kötelezettségek átstrukturálásának előírása a biztosító vagy viszontbiztosító számára;
- e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása a biztosító vagy viszontbiztosító számára;
- f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;
- g) a viszontbiztosítási stratégia módosításának előírása a biztosító vagy viszontbiztosító számára;
- h) biztosító vagy viszontbiztosító, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása révén;
- i) annak előírása a biztosító, viszontbiztosító vagy anyavállalat számára, hogy hozzon létre tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalatot vagy EU-szintű biztosítói holdingtársaság anyavállalatot;
- j) ha egy biztosító vagy viszontbiztosító valamely vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság hozzon létre külön biztosítói holdingtársaságot a biztosító vagy viszontbiztosító ellenőrzésére, ha ez szükséges a biztosító vagy viszontbiztosító szanálásának elősegítéséhez és ahhoz, hogy a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása, illetve gyakorlása ne legyen káros hatással a csoport nem pénzügyi részére.

(6) A szanálási hatóságnak az (5) bekezdésben említett alternatív intézkedés meghatározása előtt, a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően megfelelően mérlegelnie kell az intézkedés lehetséges hatását az adott biztosító vagy viszontbiztosító folyamatos üzleti tevékenységének megbízhatóságára és stabilitására, valamint a belső piacra.

(7) Az (1) vagy (4) bekezdés szerinti értesítésnek vagy határozatnak:

- a) tartalmaznia kell a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat;
- b) fellebbezhetőnek kell lennie.

Továbbá, a (4) bekezdés szerint hozott határozatnak fel kell tüntetnie, hogy az miként felel meg a (4) bekezdés második albekezdésében előírt, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek.

(8) Az EIOPA 2027. július 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben részletesebben meghatározza az e cikk (5) bekezdésében előírt intézkedéseket és azon körülményeket, amelyek fennállása esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók.

16. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésére vonatkozó hatáskör: csoportos kezelés

(1) A csoportszintű szanálási hatóságnak a 2009/138/EK irányelv 248. cikkével összhangban létrehozott felügyeleti kollégiummal folytatott konzultációt követően a leányvállalatok szanálási hatóságaival közösen a szanálási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 14. cikkben említett értékelést, és minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy a 17. cikkben említett együttes határozat jöjjön létre a 15. cikk (4) bekezdésének megfelelően meghatározott intézkedéseknek a csoporthoz tartozó összes releváns vállalkozásra való alkalmazásáról.

(2) A csoportszintű szanálási hatóságnak a csoportfelügyeleti hatósággal és az 1094/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EIOPA-val együttműködve jelentést kell készítenie és azt el kell juttatnia a legfőbb anyavállalatnak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak, amelyeknek továbbítaniuk kell azt a hatáskörükbe tartozó leányvállalatoknak. A jelentést a felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően kell elkészíteni, és abban értékelni kell a csoport tekintetében a szanálási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanálási hatáskörök hatékony gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentésben figyelembe kell venni az intézkedések hatását a csoport üzleti modelljére, és olyan arányos és célzott intézkedéseket kell ajánlani, amelyek a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok megszüntetéséhez.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül a legfőbb anyavállalat előterjeszheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanálási hatóságnak, amelyek kezelhetik vagy megszüntethetik a jelentésben feltárt akadályokat.

A csoportszintű szanálási hatóságnak a csoportfelügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az intézkedések eredményesen kezelik vagy szüntetik-e meg a lényegi akadályokat.

(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak közölnie kell a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedést a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő hatóságokkal. A csoportszintű szanálási hatóságnak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak a felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumon belül a 17. cikkben említett együttes határozat jöjjön létre a lényegi akadályok azonosításáról, valamint szükség esetén a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedések értékeléséről és a hatóságok által az akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében előírt intézkedésekről. Ennek során figyelembe kell venniük az intézkedések lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol a csoport tevékenységet folytat.

III. FEJEZET

Együttes határozatok

17. cikk

Együttes határozatok

(1) A csoportfelügyeleti hatóságoknak, a felügyeleti hatóságoknak, a csoportszintű szanálási hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy a 8. cikk (2) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében és adott esetben a 16. cikk (4) bekezdésében említett együttes határozatokat az alábbi időponttól számított négy hónapon belül meghozzák:

- a) a csoportszintű megelőző helyreállítási terv csoportfelügyeleti hatóság általi továbbítása a 7. cikk (6) bekezdése szerint;
- b) a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett információk csoportszintű szanálási hatóság általi továbbítása;
- c) a legfőbb anyavállalat észrevételeinek vagy alternatív intézkedésekre vonatkozó javaslatának benyújtása, vagy a 16. cikk (3) bekezdésében említett időszak lejáratára, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

Az EIOPA valamely felügyeleti hatóság vagy szanálási hatóság kérésére az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a csoportfelügyeleti hatóságokat, a felügyeleti hatóságokat, a csoportszintű szanálási hatóságokat és a szanálási hatóságokat az együttes határozat meghozatalában.

(2) Ha az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett határidőn belül nem születik együttes határozat a következő kérdések bármelyikéről, arról a csoportfelügyeleti hatóságnak vagy adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságnak saját határozatot kell hoznia:

- a) a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;
- b) a legfőbb anyavállalat által a 6. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban meghozandó intézkedések;
- c) a csoportszintű szanálási terv;
- d) a 16. cikkben említett intézkedések.

A csoportfelügyeleti hatóság vagy adott esetben a csoportszintű szanálási hatóság által hozott határozatot teljes körű indokolással kell ellátni, és abban figyelembe kell venni a többi felügyeleti hatóság vagy szanálási hatóság által az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett időszak alatt megfogalmazott véleményeket és fenntartásokat. A határozatot a legfőbb anyavállalat és a többi érintett hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(3) Ha az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett határidőn belül a felügyeleti hatóságok vagy a szanálási hatóságok nem hoznak együttes határozatot a következő kérdések bármelyikéről, arról a leányvállalat minden felügyeleti hatóságának vagy adott esetben szanálási hatóságának saját határozatot kell hoznia:

- a) a joghatósága alá tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében szükséges-e a 8. cikk (2) bekezdésében említett megelőző helyreállítási tervet készíteni;
- b) a 6. cikk (4) és (5) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása a leányvállalatok szintjén;
- c) a lényegi akadályok azonosítása, valamint szükség esetén a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedések és a hatóságok által az akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében előírt intézkedések értékelése a 16. cikk (1) bekezdésében említettek szerint.

(4) Ha a szanálási hatóságok az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett határidőn belül nem hoznak együttes határozatot a 11. cikk (4) bekezdésében említett csoportszintű szanálási terv elfogadásáról, akkor az egyes leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak saját határozatot kell hozniuk, valamint el kell készíteniük és naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetek szanálási tervét. Minden szanálási hatóság köteles értesíteni a határozatáról a szanálási kollégium többi tagját.

(5) A felügyeleti vagy szanálási hatóságok által a (3) vagy a (4) bekezdés szerint hozott valamennyi határozatot teljes körű indokolással kell ellátni, és abban figyelembe kell venni a többi felügyeleti hatóság, szanálási hatóság, csoportfelügyeleti hatóság vagy csoportszintű szanálási hatóság által megfogalmazott véleményeket és fenntartásokat.

(6) Azok a felügyeleti vagy szanálási hatóságok, amelyek a (3) és (4) bekezdésben említett határozat tekintetében nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk szerinti, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű megelőző helyreállítási tervről vagy csoportszintű szanálási tervről.

(7) Ha az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett időszak végéig valamelyik érintett felügyeleti hatóság vagy szanálási hatóság egy kérdést az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EIOPA elé utal, akkor az érintett csoportfelügyeleti hatóságnak, csoportszintű szanálási hatóságnak, felügyeleti hatóságnak, illetve szanálási hatóságnak el kell halasztania az e cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EIOPA az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd az EIOPA határozatával összhangban kell meghoznia saját határozatát. Az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett időszakot az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztetési szakasznak kell tekinteni. Az EIOPA egy hónapon belül hozza meg határozatát. Az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrészáben említett időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően a kérdés már nem utalható az EIOPA elé. Ha a kérdés EIOPA elé utalását követő egy hónapon belül az EIOPA nem hoz határozatot, akkor – az esettől függően – a csoportfelügyeleti hatóság, csoportszintű szanálási hatóság, felügyeleti hatóság, illetve szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni a csoport vagy a leányvállalat egyedi szintjén.

(8) A 8. cikk (2) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 16. cikk (4) bekezdésében és az e cikk (6) bekezdésében említett együttes határozatokat, valamint az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett határozatokat az érintett tagállamok felügyeleti hatóságainak vagy szanálási hatóságainak véglegesként kell elismerniük és alkalmazniuk.

(9) Ha a 11. cikk (4) bekezdése, valamint csoportszintű szanálási tervek tekintetében e cikk (6) bekezdése szerint együttes határozatok meghozatalára kerül sor, és valamely szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a csoportszintű szanálási tervekkel kapcsolatos véleménykülönbség tárgya hatással van a tagállama költségvetési felelősségére, a csoportszintű szanálási hatóságnak kezdeményeznie kell a csoportszintű szanálási terv újraértékelését.

III. CÍM SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Szanálási célok, szanálási feltételek és általános elvek

18. cikk

Szanálási célok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során figyelembe vegyék a (2) bekezdésben felsorolt szanálási célokat, és azokat az eszközöket és hatásköröket válasszák, amelyek a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.

(2) A szanálási célok a következők:

- a) a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelme;
- b) a pénzügyi stabilitás fenntartása, különösen az áttérjedés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
- c) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
- d) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatások igénybevételének minimalizálása révén.

Az első albekezdés c) pontjában említett szanálási cél követésekor a szanálási hatóságoknak a kritikus funkciókkal összefüggésben olyan megközelítéseket kell választaniuk, amelyek a legjobban megőrzik a szerződők számára a biztosítási fedezet folytonosságát.

Az első albekezdés d) pontjában említett szanálási cél követésekor a szanálási hatóságoknak a lehető legnagyobb mértékben a tagállami költségvetéstől eltérő finanszírozási források felhasználását kell előnyben részesíteniük, beleértve a 81. cikkben említett finanszírozási rendszereket és a biztosítási garanciarendszereket, amennyiben ezek az alkalmazandó jog értelmében erre a célra rendelkezésre állnak.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási célok megvalósítása során a szanálási hatóságok törekedjenek a szanálás költségeinek minimalizálására és az értékromlás elkerülésére, kivéve, ha ez a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(3) A szanálási célok azonos jelentőséggel bírnak, és a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően mérlegeljék.

19. cikk

Szanálási feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak akkor hozhassanak biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz kapcsolódó szanálási intézkedést, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a felügyeleti hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően vagy a szanálási hatóság a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően megállapította, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;

- b) nincs reális kilátás arra, hogy bármely alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel – beleértve a megelőző és korrekciós intézkedéseket is – észszerű időn belül megelőzhető lenne a vállalkozás fizetéseképtelensége;
- c) a szanálási intézkedés a közérdek miatt szükséges.

(2) Ha egy szanálási hatóság szanálási intézkedést hoz, a szanálási intézkedés megszüntetéséig a felügyeleti hatóság nem hozhat intézkedéseket a szanálás alatt álló vállalkozás tekintetében, kivéve, ha a szanálási hatóság egyetért ezekkel az intézkedésekkel.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges eszközökkel – különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáféréssel – ahhoz, hogy a felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően megtegyék az (1) bekezdés a) pontja szerinti megállapítást. A felügyeleti hatóságnak késedelem nélkül minden olyan releváns információt a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania, melyet a szanálási hatóság az értékelése végrehajtása érdekében bekér.

(4) Az alábbi körülmények bármelyike esetén úgy kell tekinteni, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik:

- a) a biztosító vagy viszontbiztosító megsérti vagy valószínűleg meg fogja sérteni a minimális tőkeszükségletre vonatkozóan a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 5. szakaszában meghatározott előírásokat, és nincs észszerű kilátás a megfelelő helyreállítására;
- b) a biztosító vagy viszontbiztosító már nem teljesíti az engedélyezés feltételeit, vagy súlyosan megsérti a rá vonatkozó törvények és rendeletek szerinti kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben súlyosan meg fogja sérteni a rá vonatkozó kötelezettségeket oly módon, amely indokolja az engedély visszavonását;
- c) a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy az eszközei a közeljövőben kevesebbek lesznek a forrásainál;
- d) a biztosító vagy viszontbiztosító nem képes adósságai törlesztésére vagy egyéb kötelezettségei teljesítésére, ideértve a szerződők vagy kedvezményezettek részére esedékes kifizetéseket is, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a vállalkozás a közeljövőben ilyen helyzetbe kerül;
- e) a vállalkozás rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása céljából egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá a vállalkozás rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén – ideértve a vállalkozásra alkalmazandó biztosítási garanciarendszerek felhasználását is, amennyiben a rendes fizetéseképtelenségi eljárás feltételei teljesülnek – e célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

20. cikk

Az anyavállalatok és a holdingtársaságok szanálási feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett bármely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet értelemszerűen teljesíti a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

(2) Abban az esetben, amikor egyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatai közvetlenül vagy közvetve közbenső biztosítói holdingtársaság tulajdonában állnak, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálás céljából hozott szanálási intézkedések a közbenső biztosítói holdingtársaságra irányuljanak, és csoportszintű szanálás céljából nem hozhatnak szanálási intézkedéseket a egyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságra irányulóan.

(3) A (2) bekezdésre is figyelemmel a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhatnak az 1. cikk (1) bekezdésének c)–e) pontjában említett bármely szervezet tekintetében akkor is, ha az említett szervezet nem teljesíti az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat megfelel a 19. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek;

- b) a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat olyan eszközökkel és kötelezettségekkel bír, amelyek miatt fizetési képtelensége veszélyezteti a csoporthoz tartozó valamely másik biztosítót vagy viszontbiztosítót, vagy a csoport egészét, vagy a tagállam fizetési képtelenségi joga értelmében a csoportokat együttesen kell kezelni;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének c)–e) pontjában említett szervezetek vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatoknak vagy a csoport egészének a szanálásához.

21. cikk

Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó vállalkozásokkal szembeni eljárások

A tagállamok biztosítják, hogy azok a biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal szemben, amelyek megfelelnek a 19. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek, de nem felelnek meg a 19. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételnek, a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott felszámolási eljárást vagy a nemzeti jog alapján a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott illetékes hatóságok által megindított és nyomon követett egyéb eljárást folytassanak a piacról való rendezett kilépés érdekében.

22. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során minden megfelelő intézkedést megtegyenek, amellyel biztosítható, hogy a szanálási intézkedés végrehajtása a következő elvekkel összhangban történjen:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás részvényesei viselik az első veszteségeket;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozás részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetési képtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten eltérően rendelkezik;
- c) a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét és felső vezetését leváltják, kivéve, ha az adott testület vagy felső vezetés részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek tekinthető a szanálási célok eléréséhez;
- d) a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez;
- e) a természetes és jogi személyek a polgári jog vagy a büntetőjog szerint számonkérhetők a szanálás alatt álló vállalkozás fizetési képtelenségéért való felelősségükért;
- f) ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, az azonos osztályba tartozó hitelezők egyenlő bánásmódban részesülnek;
- g) az 55–57. cikk szerinti védintézkedésekkel összhangban a részvényesek vagy hitelezők egyike sem visel nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a biztosító vagy viszontbiztosító rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén viselt volna;
- h) a szanálási intézkedést az ezen irányelvben foglalt védintézkedésekkel összhangban hozzák meg.

(2) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító egy csoport része, a szanálási hatóságoknak úgy kell alkalmazniuk a szanálási eszközöket, és úgy kell gyakorolniuk a szanálási hatásköröket, hogy – különösen azokban az országokban, ahol a csoport működik – a lehető legkisebbre csökkentsék:

- a) a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozásokra, valamint a csoport egészére gyakorolt hatást;
- b) az Unióban és a tagállamokban a szerződőkre, a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatásokat.

(3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a tagállamok biztosítják az állami támogatások uniós keretrendszerének való megfelelést.

(4) Szanálási eszközök alkalmazása esetén az a szervezet, amelyre az eszközöket alkalmazzák, a 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetésképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

(5) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak – adott esetben – tájékoztatniuk kell az érintett vállalkozás munkavállalóinak képviselőit és konzultálniuk kell velük.

(6) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok nem sérthetik a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint a munkavállalók vezető testületi képviselőire vonatkozó rendelkezéseket.

II. FEJEZET

Értékelés

23. cikk

Szanálást szolgáló értékelés

(1) A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy minden szanálási intézkedést az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet eszközeinek, kötelezettségeinek, jogainak és kötelmeinek méltányos, prudens és reális értékelését biztosító értékelés alapján hozzanak meg.

(2) Mielőtt a szanálási hatóság szanálás alá von egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetet, biztosítania kell az első értékelés elvégzését annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a 19. cikk (1) bekezdése vagy a 20. cikk (3) bekezdése szerinti szanálási feltételek.

(3) Miután a szanálási hatóság határozott az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet szanálás alá vonásáról, biztosítania kell, hogy végezzenek el egy második értékelést a következők érdekében:

- a) a meghozandó megfelelő szanálási intézkedésre vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- b) annak biztosítása, hogy az adott szervezet bármely veszteségét a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában teljeskörűen elismerjék;
- c) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonásának vagy hígításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- d) a biztosíték nélküli kötelezettségek, köztük a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- e) áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazása esetén az áthidaló vállalkozáshoz átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálás alatt vállalkozásnak, vagy adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- f) vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén a harmadik félnek minősülő vevőhöz átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálási hatóság tájékoztatása annak értelmezéséhez, hogy a 31. cikk alkalmazása céljából mi minősül kereskedelmi feltételnek.

(4) A (3) bekezdésben említett értékelésnek összhangban kell állnia a 2009/138/EK irányelv 75. cikkével. Az említett értékelés azonban adott esetben kiigazítható annak tükrözése érdekében, hogy nem teljesül az az alapfeltevés, hogy a vállalkozás folyamatos jelleggel végzi tevékenységét, továbbá a szanálási eszközök alkalmazása konkrét körülményeinek megjelenítése érdekében.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett értékelések ellen a 67. cikk szerinti fellebbezésnek kizárólag valamely szanálási eszköz alkalmazására vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozattal együttesen van helye.

⁽¹⁹⁾ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

24. cikk

Az értékeléssel szembeni követelmények

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 23. cikkben említett értékeléseket az alábbiak valamelyike végezze:
- a) minden hatóságtól és az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezettől független személy;
 - b) a szanálási hatóság, ha az értékeléseket az a) pontban említett személy nem tudja elvégezni.
- (2) A 23. cikkben említett értékelések véglegesnek tekintendők, ha azokat az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett személy végezte el, és az e cikk (3)–(5) bekezdésében megállapított valamennyi követelmény teljesül.
- (3) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül a végleges értékelésnek prudens feltételezéseken kell alapulnia, és a szanálási intézkedés meghozatalának időpontjától kezdődően nem feltételezheti rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtását.
- (4) A végleges értékelést ki kell egészíteni az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet birtokában lévő alábbi információkkal:
- a) a szervezet aktualizált pénzügyi beszámolója és aktualizált gazdasági értékelése a 2009/138/EK irányelv szerint;
 - b) a szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés, beleértve adott esetben a szervezet – a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 2. szakaszában említett –biztosítástechnikai tartalékainak független aktuáriusi feladatkör általi értékelését;
 - c) a szervezet eszközeinek, a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 2. szakaszában említett biztosítástechnikai tartalékainak, valamint egyéb kötelezettségeinek piaci és könyv szerinti értékére vonatkozó egyéb információk.
- (5) A végleges értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrend alapján történő osztályokba sorolását. A végleges értékelésnek tartalmaznia kell továbbá annak becslését, hogy a részvényesek és hitelezők egyes osztályai milyen elbánásban részesültek volna, ha az érintett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.

Az első albekezdésben említett becslés nem érinti az 56. cikkben említett értékelést.

- (6) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyekben pontosan meghatározza a következőket:
- a) azon körülmények, amelyek fennállása esetén valamely személy a szanálási hatóságtól és az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezettől egyaránt függetlennek tekintendő e cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából;
 - b) a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei és kötelezettségei értékének a szanálással összefüggésben történő meghatározásához használt módszertanok;
 - c) az ezen irányelv 23. és 56. cikke szerinti értékelések elkülönítése.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2027. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

25. cikk

Ideiglenes és végleges értékelések

- (1) A 23. cikkben említett azon értékelések, amelyek nem felelnek meg a 24. cikk (2) bekezdésében rögzített követelményeknek, ideiglenes értékelésnek tekintendők.

Az ideiglenes értékeléseknek tartalmazniuk kell egy, a további veszteségekre képzett puffert és megfelelő indokolást ezen pufferre vonatkozóan.

(2) Ha a szanálási hatóságok ideiglenes értékelés alapján hoznak szanálási intézkedést, gondoskodniuk kell a végleges értékelés mielőbbi elvégzéséről.

E szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az első albekezdésben említett végleges értékelés:

- a) lehetővé tegye az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet minden veszteségének teljes körű elszámolását a könyveiben;
- b) megalapozott döntést tegyen lehetővé arra vonatkozóan, hogy a (3) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszaírására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(3) Ha az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet nettó eszközértékének a végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint az említett szervezet eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási hatóság:

- a) növelheti az érintett hitelezők részéről fennálló, leírt vagy átstrukturált követelések értékét;
- b) előírhatja az áthidaló vállalkozás számára, hogy az eszközök, kötelezettségek, jogok és kötelek tekintetében fizessen további ellentételezést a szanálás alatt álló vállalkozásnak, vagy adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak.

(4) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben e cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából meghatározza az ideiglenes értékelésekben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszertanát.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2027. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

III. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. szakasz

Általános elvek

26. cikk

A szanálási eszközökre vonatkozó általános rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy alkalmazhassák a szanálási eszközöket az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett azon szervezetekre, amelyek teljesítik a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanálási feltételeket.

(2) Ha egy szanálási hatóság úgy határoz, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet esetében szanálási eszközt alkalmaz, és ha a szanálási intézkedés a hitelezők, különösen a szerződők által viselendő veszteséget eredményezne, vagy követeléseik átstrukturálását vagy átalakítását eredményezné, akkor a szanálási hatóságnak a 35. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal együtt kell gyakorolnia.

Az (5) bekezdéssel összhangban, a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával kapcsolatban bármely szanálási eszköz alkalmazásának eredményeként indokoltan felmerült méltányolható kiadások visszaigénylését követően keletkező bevételekkel először a szervezet szerződőit és egyéb hitelezőit kell kártalanítani, amennyiben követeléseiket teljes körű kártalanítás nélkül írták le.

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeinstrumentumokká történő átalakítása kizárólag akkor alkalmazható biztosítási kárigényekre, ha a szanálási hatóság megindokolja, hogy a szanálási célok más szanálási eszközökkel nem érhetők el, vagy hogy a biztosítási kárigények átalakítása jobb védelmet eredményezne a szerződők számára bármely más szanálási eszköz alkalmazásához és követeléseik leírásához képest.

(3) A szanálási eszközök a következők:

- a) fizetőképes kifuttatási eszköz;
- b) vagyonértékesítési eszköz;
- c) áthidaló vállalkozási eszköz;
- d) eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz;
- e) leírási vagy átalakítási eszköz.

A szanálási hatóságok egyenként vagy tetszőleges kombinációban alkalmazhatják a szanálási eszközöket, kivéve az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszközt, amely csak egy másik szanálási eszközzel együtt alkalmazható.

(4) Ha kizárólag a vagyonértékesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz kerül alkalmazásra, és amennyiben ezen eszközök alkalmazása keretében a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak részleges átadására kerül sor, azt a fennmaradó biztosítót, viszontbiztosítót vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett fennmaradó szervezetet, amelytől az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadták, rendes fizetéseképtelenségi eljárásban fel kell számolni. A felszámolást észszerű határidőn belül végre kell hajtani arra tekintettel, hogy a fennmaradó biztosítónak, viszontbiztosítónak vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett fennmaradó szervezetnek a 45. cikkel összhangban esetleg szolgáltatásokat vagy támogatást kell nyújtania annak érdekében, hogy az átvevő folytatni tudja az átadás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, valamint tekintettel arra, hogy a biztosító, viszontbiztosító vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett fennmaradó szervezet fennmaradó része által végzett tevékenység folytatása bármilyen egyéb okból szükséges lehet a szanálási célok teljesítéséhez vagy a 22. cikkben meghatározott elveknek való megfeleléshez.

(5) A szanálási hatóság és a 81. cikk szerint működő bármely finanszírozási rendszer vagy a finanszírozási rendszer nevében a szanálási hatóság visszaigényelhet minden olyan méltányolható kiadást, amely a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával kapcsolatban indokoltan merült fel, mégpedig a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

- a) az átvevő fél által a szanálás alatt álló vállalkozásnak vagy – az adott esettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozástól, elsőbbségi hitelezőként;
- c) az áthidaló vállalkozás, az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet vagy a fizetőképes kifuttatás alatt álló biztosító vagy viszontbiztosító tevékenységeinek megszüntetéséből származó bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai ne legyenek alkalmazandók valamely szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik szervezethez valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlása révén történő átadására.

(7) A tagállamok további eszközöket és hatásköröket ruházhatnak a szanálási hatóságokra, amelyek akkor gyakorolhatók, ha az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet teljesíti a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanálási feltételeket, feltéve, hogy:

- a) az említett további eszközök és hatáskörök – ha határokon átnyúló tevékenységű csoportokra alkalmazzák őket – nem akadályozzák az eredményes csoportszintű szanálást; és
- b) az említett eszközök és hatáskörök megfelelnek a szanálási céloknak és a szanálásra vonatkozóan a 22. cikkben meghatározott általános elveknek.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezet esetében annak biztosító egyesületként vagy szövetségként való sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható bármely szanálási eszköz, a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörökkel olyan eszközök alkalmazására, amelyek – hatásaik tekintetében is – a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az e cikk (3) bekezdésében felsoroltakhoz.

2. szakasz

A fizetőképes kifuttatási eszköz

27. cikk

A fizetőképes kifuttatási eszköz

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy a szanálás alatt álló vállalkozást tevékenységei megszüntetése céljából fizetőképes kifuttatás alá vonják, továbbá megtiltsák a szanálás alatt álló vállalkozás számára, hogy új biztosítási és viszontbiztosítási ügyleteket kössön.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a felügyeleti hatóság visszavonta az engedélyt, az a biztosító vagy viszontbiztosító, amelyre a fizetőképes kifuttatási eszközt alkalmazták, közvetlenül ezen eszköz alkalmazását követően teljesítse a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 5. szakaszában meghatározott minimális tőkeszükségletet.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha a felügyeleti hatóság visszavonja az engedélyt, a fizetőképes kifuttatási eszköz alá vont biztosítóra vagy viszontbiztosítóra továbbra is vonatkozzanak a biztosításfelügyeletnek a 2009/138/EK irányelv I. címének III. fejezetében meghatározott általános szabályai és céljai mindaddig, amíg az e cikk (8) bekezdésével összhangban megszűnnek a tevékenységei.

(4) A szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a szanálás keretében fizetőképes kifuttatás alatt álló biztosító vagy viszontbiztosító fenn tudjon tartani megfelelően képzett és hozzáértő személyzetet annak érdekében, hogy a felszámolásáig rendezetten folytassa kifizető biztosítási tevékenységeit.

(5) A szanálási hatóságoknak a felügyeleti hatóságokkal szoros együttműködésben figyelemmel kell kísérniük a szanálás alatt álló biztosító vagy viszontbiztosító pénzforgalmát, valamint költségeit és kiadásait a vállalkozás értékének és értékesíthetőségének megőrzése érdekében.

(6) A szanálási hatóságoknak a felügyeleti hatóságokkal szoros együttműködésben értékelniük kell az eszközök összetételében tervezett változásokat, szorosan figyelemmel kell kísérniük a viszontbiztosítási megállapodásokat, és legalább negyedévente elő kell írniuk a biztosítástechnikai tartalékok és a tartalékok független aktuáriusi felülvizsgálatát.

(7) A fizetőképes kifuttatási eszköz alkalmazása során a szanálási hatóságok korlátozhatják vagy megtilthatják a saját tőke és a saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni javadalmazást, beleértve az osztalékfizetést is, és korlátozhatják vagy megtilthatják a változó javadalmazás és a nem kötelező nyugdíjjuttatások kifizetését.

(8) Az alábbi események közül a legkorábbi bekövetkeztekor a szanálási hatóságoknak határozatot kell hozniuk a szanálás keretében fizetőképes kifuttatás alatt álló vállalkozás felszámolásáról:

- a) a szanálás keretében fizetőképes kifuttatás alatt álló vállalkozás összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét harmadik félnek minősülő vevőnek értékesítik;
- b) a szanálás keretében fizetőképes kifuttatás alatt álló vállalkozás eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették;

(9) Ha a fizetőképes kifuttatási eszköz alkalmazásakor a szanálás alatt álló vállalkozás nettó eszközértéke a fizetőképes kifuttatás során negatívvá vált, a szanálási hatóságnak értékelnie kell, hogy a vállalkozást rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell-e felszámolni, vagy más szanálási eszközt kell-e alkalmazni.

Ha a 2009/138/EK irányelv I. címe VI. fejezetének 5. szakaszában meghatározott minimális tőkeszükséglet nem teljesül, a szanálási hatóságnak a felügyeleti hatósággal szoros együttműködésben értékelnie kell, hogy a vállalkozást rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell-e felszámolni, vagy más szanálási eszközt kell-e alkalmazni.

3. szakasz

Az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, a vagyonerőtesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz

28. cikk

Az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, a vagyonerőtesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásának elvei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – a 31. cikk (5) és (6) bekezdésére, valamint a 67. cikkre is figyelemmel – a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, a vagyonerőtesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz a nélküli alkalmazására, hogy megszereznék a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseinek vagy a vevőn vagy az áthidaló vállalkozáson kívüli harmadik félnek a beleegyezését, vagy megfelelnek a társasági jog vagy az értékpapírijog szerinti, a 29. cikkben meghatározottaktól eltérő eljárási követelményeknek.

(2) A 26. cikk (2) és (5) bekezdésére is figyelemmel a vevő vagy az áthidaló vállalkozás által fizetett ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

a) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait, ha a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeket vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat azok tulajdonosaitól átadták a vevőhöz vagy az áthidaló vállalkozáshoz;

b) a szanálás alatt álló vállalkozást, ha eszközei vagy kötelezettségei egy részét vagy egészét átadták a vevőhöz vagy az áthidaló vállalkozáshoz.

(3) A 26. cikk (2) és (5) bekezdésére is figyelemmel a 30. cikk (2) bekezdésében említett eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet által a közvetlenül a szanálás alatt álló vállalkozástól megszerzett eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatban fizetett ellenszolgáltatás a szanálás alatt álló vállalkozást illeti meg. Az ellenszolgáltatás az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír formájában is fizethető.

(4) Az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, a vagyonerőtesítési eszköz vagy az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásával végrehajtott átadásra a III. cím V. fejezetében említett védintézkedések vonatkoznak.

(5) A szanálási hatóságok többször is alkalmazhatják az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszközt, a vagyonerőtesítési eszközt és az áthidaló vállalkozási eszközt kiegészítő átadások végrehajtására, ha ez a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett vevő vagy áthidaló vállalkozás adott esetben továbbra is gyakorolhassa a szanálás alatt álló vállalkozás fizetési, klíring- és kiegyenlítési rendszerekben, tőzsdéken, biztosítási garanciarendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy a vevő, illetve az áthidaló vállalkozás megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Ha az első albekezdésben felsorolt kritériumok közül nem mindegyik teljesül, a tagállamok biztosítják, hogy adott esetben:

a) a fizetési, klíring- és kiegyenlítési rendszerekben, a tőzsdéken és a biztosítási garanciarendszerekben való tagsági vagy részvételi jogot ne tagadhassák meg arra hivatkozva, hogy a vevő vagy az áthidaló vállalkozás nem rendelkezik hitelminősítő intézettől kapott minősítéssel, vagy hogy a minősítése nem felel meg az ilyen rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szinteknek;

b) abban az esetben, ha a vevő vagy az áthidaló vállalkozás nem felel meg valamely fizetési, klíring- vagy kiegyenlítési rendszer, tőzsde, vagy biztosítási garanciarendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, az első albekezdésben említett jogok a szanálási hatóságok által meghatározott időtartamig gyakorolhatók, mely időtartam nem haladhatja meg a 24 hónapot, és a vevő vagy az áthidaló vállalkozás által a szanálási hatóság részére előterjesztett kérelemmel megújítható.

(7) A III. cím V. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit vagy hitelezőit, valamint az olyan egyéb harmadik feleket, amelyek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, vagyonerőtesítési eszköz vagy áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásával adják át, nem illetik meg jogok vagy követelések sem az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett, sem azokkal kapcsolatban, sem az áthidaló

vállalkozás vagy a vagyonkezelő szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete vagy felső vezetése felett vagy azokkal kapcsolatban.

29. cikk

A vagyonértékesítésre, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek értékesítésére vonatkozó eljárási követelmények szanáláskor

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy ha a szanálási hatóságok a vagyonértékesítési eszközt kívánják alkalmazni, vagy értékesíteni szándékoznak egy áthidaló vállalkozást vagy annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, akkor a szanálás alatt álló vállalkozás, az áthidaló vállalkozás vagy az érintett eszközök, jogok, kötelezettségek, részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értékesítésére a (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelően kerüljön sor. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítésnek az alábbi követelményekkel összhangban kell történnie:

- a) a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem adhat lényegesen téves képet a vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás azon eszközeiről, jogairól, kötelezettségeiről, valamint részvényeiről vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumairól, amelyeket a szanálási hatóság át kíván ruházni;
- b) a potenciális vevők körében nem valósíthat meg indokolatlan előnyben részesítést vagy hátrányos megkülönböztetést;
- c) összeférhetetlenségtől mentesnek kell lennie;
- d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vevő számára;
- e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedés gyors legyen;
- f) a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

Az említett követelmények nem akadályozhatják a szanálási hatóságokat abban, hogy felkérjenek meghatározott potenciális vevőket.

Az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett valamely szervezet, vagy az áthidaló vállalkozás értékesítésének nyilvános közzététele – ami az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban készíthető.

(3) A szanálási hatóság indokolással ellátott határozatot fogadhat el arra vonatkozóan, hogy az értékesítési követelmény teljesítése nélkül alkalmazza a vagyonértékesítési eszközt, ha úgy ítéli meg, hogy a (2) bekezdésben megállapított követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásna a szanálási célkitűzések közül egyet vagy többet.

30. cikk

Az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz

(1) A tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok számára az ahhoz szükséges hatásköröket, hogy egy vagy több eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetre átruházhassák a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

(2) Az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz alkalmazása céljából az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészben egy vagy több hatóság – melyek közé tartozhat a szanálási hatóság is – tulajdonában van, és a szanálási hatóság ellenőrzése alatt áll; és
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás vagy egy áthidaló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.

(3) Az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetnek azzal a céllal kell kezelnie a rá átruházott portfóliókat, hogy azok értékét értékesítésük vagy rendezett módon történő felszámolásuk révén maximalizálja.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet működése megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) az érintett szanálási hatóság jóváhagyta az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet létesítő okiratait;
- b) az érintett szanálási hatóság az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét;
- c) az érintett szanálási hatóság jóváhagyja az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjainak javadalmazását, és meghatározza felelősségi körüket;
- d) az érintett szanálási hatóság jóváhagyja az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet stratégiáját és kockázati profilját.

(5) A szanálási hatóságok az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört csak egyéb szanálási eszközökkel együtt gyakorolhatják eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházására, és csak akkor, ha az alábbi helyzetek bármelyike fennáll:

- a) az érintett eszközök, jogok vagy kötelezettségek piacán olyan helyzet áll fenn, amelyben az eszközök, jogok vagy kötelezettségek rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében történő felszámolása káros hatással lehet egy vagy több pénzügyi piacra;
- b) az átruházás a fizetőképes kifuttatási eszköz alkalmazásának megkönnyítéséhez, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás megfelelő működésének biztosításához szükséges;
- c) az átruházás a felszámolásból származó bevételek maximalizálásához szükséges.

(6) Az eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságok a 23. cikkel és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban meghatározzák az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetre átruházott eszközök, jogok és kötelezettségek ellenértékét. Az ellenérték lehet névérték vagy negatív érték.

(7) Ha a szanálási hatóságok az áthidaló vállalkozási eszközt alkalmazták, akkor egy eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazását követően eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket szerezhethet meg az áthidaló vállalkozástól.

(8) A szanálási hatóságok több alkalommal is átruházhatnak eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló vállalkozástól egy vagy több eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetre, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket ruházhatnak vissza egy vagy több eszköz- és kötelezettségkezelő szervezettől a szanálás alatt álló vállalkozásra az alábbi helyzetek bármelyikében:

- a) a határozat, amelynek alapján az átruházásra sor került, kifejezetten tartalmazza az eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszaruházásnak a lehetőségét;
- b) az eszközök, jogok vagy kötelezettségek nem tartoznak az eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriáiba, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a jogok, eszközök vagy kötelezettségek átruházására vonatkozó feltételeket.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett esetek mindegyikében a visszaruházásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és annak végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

A szanálás alatt álló vállalkozás köteles visszavenni az első albekezdés a) és b) pontja alapján átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(9) Az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget. Az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének vagy felső vezetésének tagjai nem tartozhatnak felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért vagy mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint olyan súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek, amelyek közvetlenül érintették e részvényesek vagy hitelezők jogait.

A tagállamok tovább korlátozhatják az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezetnek, illetve a vagyongekezelő szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete vagy felső vezetése tagjainak a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért fennálló felelősségét.

31. cikk

A vagyonerőértékesítési eszköz

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló vállalkozásnak nem minősülő vevőre ruházzák át az alábbiakat:

- a) szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban, a körülmények figyelembevételével kell megtörténnie.

A szanálási hatóságoknak minden észszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az átruházásra a 23. cikk szerint elvégzett értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételek mellett kerüljön sor, figyelembe véve az eset körülményeit is.

(3) A szanálási hatóságok a vevő hozzájárulásával visszafordíthatják a végrehajtott átruházásokat, amennyiben azt az eset körülményei indokolják. A szanálás alatt álló vállalkozás vagy az eredeti tulajdonos köteles visszavenni az átruházott részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(4) Ha az átruházás az (1) bekezdés szerint történik, a vevőnek rendelkeznie kell a megfelelő engedéllyel az általa megszerzett vállalkozás tevékenységének végzéséhez. A felügyeleti hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ilyen engedélyek iránti kérelmek elbírálása az átruházással együttesen, időben történjen.

(5) A 2009/138/EK irányelv 57–62. cikkétől eltérve, ha részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazása révén történő átruházása azt eredményezné, hogy a vevő a 2009/138/EK irányelv 57. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint minősített részesedést szerez vagy minősített részesedését növeli egy biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, akkor az érintett biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatóságának kellő időben el kell végeznie az említett cikkekben előírt értékelést ahhoz, hogy az ne hátráltassa a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazását, és ne akadályozza meg a szanálási célkitűzéseknek a szanálási intézkedéssel történő elérését.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy ha a felügyeleti hatóság nem végezte el az (5) bekezdésben említett értékelést az átruházás időpontjáig, a következő rendelkezések legyenek alkalmazandók:

- a) a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vevőre történő átruházásának azonnali joghatással kell bírnia;
- b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során fel kell függeszteni a vevőnek az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogát, és azt kizárólag a szanálási hatóság gyakorolhatja; a szanálási hatóságnak azonban nincs sem a szavazati jog gyakorlására, sem a szavazati jog gyakorlásától való tartózkodásra vonatkozó kötelezettsége;
- c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok ilyen átruházásával kapcsolatban nem kell alkalmazni a minősített részesedés szerzésére vagy elidegenítésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető, a 2009/138/EK irányelv 62. cikkében megállapított szankciókat és egyéb intézkedéseket;
- d) a felügyeleti hatóságnak közvetlenül az értékelés elvégzését követően írásban tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot és a vevőt arról, hogy jóváhagyja vagy a 2009/138/EK irányelv 58. cikkének (4) bekezdésével összhangban elutasítja az említett részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő átruházását;
- e) ha a felügyeleti hatóság jóváhagyja a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő átruházását, akkor úgy kell tekinteni, hogy az említett részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogok azonnal teljeskörűen a vevőre szállnak, amint a szanálási hatóság és a vevő megkapja a felügyeleti hatóság jóváhagyásáról szóló értesítését;

- f) ha a felügyeleti hatóság elutasítja a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő ilyen átruházását, akkor:
- i. a b) pontban előírtak szerinti, az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogoknak teljeskörűen érvényben kell maradniuk;
 - ii. a szanálási hatóság kötelezheti a vevőt arra, hogy a szanálási hatóság által az aktuális piaci feltételek figyelembevételével meghatározott elidegenítési időszakon belül idegenítse el az említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat;
 - iii. ha a vevő nem tesz eleget az ii. alpont szerinti kötelezettségének, akkor a felügyeleti hatóság a szanálási hatóság egyetértésével a minősített részesedés szerzésére vagy elidegenítésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető, a 2009/138/EK irányelv 62. cikkében megállapított szankciókat és egyéb intézkedéseket rendelhet el a vevővel szemben.
- (7) A valamely másik tagállamban való szolgáltatásnyújtáshoz vagy letelepedéshez való jog 2009/138/EK irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanálás alatt álló vállalkozás jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló vállalkozás az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

32. cikk

Az áthidaló vállalkozási eszköz

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló vállalkozásra ruházzák át az alábbiakat:
- a) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
 - b) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.
- (2) Az áthidaló vállalkozásnak olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
- a) részben vagy egészben egy vagy több hatóság – melyek közé tartozhat a szanálási hatóság vagy adott esetben egy biztosítási garanciarendszer is – tulajdonában van, és a szanálási hatóság ellenőrzése alatt áll;
 - b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja a szanálási célkitűzések teljesítésének, és a szanálás alatt álló vállalkozás értékesítésének céljából.
- (3) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az áthidaló vállalkozásra átruházott kötelezettségek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló vállalkozástól átvett jogok és eszközök összértékét.
- (4) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazását követően a szanálási hatóságok – ha ezt a körülmények indokolják – visszafordíthatják a végrehajtott átruházásokat, a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az eredeti tulajdonos pedig – ha ezt az eset körülményei indokolják – köteles visszavenni az átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az alábbi helyzetekben:
- a) a határozat, amelynek alapján az átruházásra sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszaruházásának a lehetőségét;
 - b) a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek nem tartoznak a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházására vonatkozó feltételeket.

Az első albekezdésben említett visszaruházásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az átruházásra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

- (5) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazását követően a szanálási hatóságok az áthidaló vállalkozástól harmadik félnek minősülő vevőre ruházhatnak át részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(6) Az áthidaló vállalkozást a szanálás alatt álló vállalkozás jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló vállalkozás az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(7) Az áthidaló vállalkozás célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget. Az áthidaló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai vagy felső vezetése nem tartozhatnak felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért vagy mulasztásokért, kivéve, ha az ilyen cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint olyan súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek, amelyek közvetlenül érintették e részvényesek vagy hitelezők jogait.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják az áthidaló vállalkozásnak, illetve az áthidaló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete vagy felső vezetése tagjainak a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért fennálló felelősségét.

33. cikk

Az áthidaló vállalkozás működése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló vállalkozás működése megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyta az áthidaló vállalkozás létesítő okiratait;
- b) a szanálási hatóság az áthidaló vállalkozás tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja az áthidaló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjainak javadalmazását, és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló vállalkozás stratégiáját és kockázati profilját;
- e) az áthidaló vállalkozás a 2009/138/EK irányelvvel összhangban kerül engedélyezésre, és rendelkezik az azon tevékenységek végzéséhez vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedéllyel, amelyekre az ezen irányelv 42. cikke szerinti átruházással tesz szert;
- f) az áthidaló vállalkozás megfelel a 2009/138/EK irányelvben foglalt követelményeknek, és az említett irányelv szerinti felügyelet hatálya alá tartozik;
- g) az áthidaló vállalkozás az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban működik, és a szanálási hatóság ennek megfelelően korlátozásokat írhat elő működésével kapcsolatban.

Az első albekezdés e) és f) pontjában említett rendelkezésektől eltérve, és ha a szanálási célkitűzések teljesítéséhez szükséges, az áthidaló vállalkozás létrehozására és engedélyezésére úgy is sor kerülhet, hogy az a működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 2009/138/EK irányelvnek. A szanálási hatóságnak ebből a célból ilyen értelmű kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz. Ha a felügyeleti hatóság megadja az engedélyt, meg kell jelölnie azt az időtartamot, amelyre az áthidaló vállalkozás mentesül a 2009/138/EK irányelv követelményeinek való megfelelés alól. Ez az időszak nem lehet hosszabb 24 hónapnál.

(2) Az uniós vagy nemzeti versenyszabályok által előírt korlátozásokra is figyelemmel az áthidaló vállalkozás vezetésének a szanálási célkitűzések elérése, valamint annak érdekében kell működtetnie az áthidaló vállalkozást, hogy a szanálás alatt álló vállalkozást vagy az átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket egy vagy több magánszektorbeli vevőnek értékesítse, amint a piaci feltételek megfelelőek.

(3) Az alábbi események közül a legkorábbi bekövetkeztakor a szanálási hatóságoknak határozatot kell hozniuk arról, hogy egy szervezet nem minősül áthidaló vállalkozásnak:

- a) az áthidaló vállalkozás összeolvad egy másik szervezettel;
- b) az áthidaló vállalkozás már nem felel meg a 32. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- c) az áthidaló vállalkozás összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét harmadik félnek minősülő vevőnek értékesítik;

d) az áthidaló vállalkozás eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(4) A 26. cikk (2) és (5) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló vállalkozás működése megszűnésének eredményeként keletkező minden bevételnek az áthidaló vállalkozás részvényeseit kell megilletnie.

34. cikk

Biztosítási garanciarendszerekre történő átruházás

(1) A 32. és a 33. cikktől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy valamely megfelelő biztosítási garanciarendszert ruháznak fel az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival. A szerződők érdekeinek, a biztosítási kapcsolatok folytonosságának és a kárrendezésnek, valamint annak biztosítása mellett, hogy ezen irányelv célkitűzései továbbra is megfelelően teljesüljenek, a tagállamok rendelkezhetnek a következő átruházásáról ezen biztosítási garanciarendszerre:

a) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok; vagy

b) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítási garanciarendszerre átruházott kötelezettségek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló vállalkozástól átvett jogok és eszközök összértékét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszer megfeleljen a következő követelményeknek:

a) a szanálási hatóság jóváhagyta az áthidaló vállalkozás létesítő okiratait;

b) a szanálási hatóság jóváhagyja az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjainak javadalmazását, és meghatározza felelősségi körüket;

c) az áthidaló vállalkozás nem köthet új biztosítási szerződéseket, továbbá nem módosíthat meglévő biztosítási szerződéseket, ha ezáltal az áthidaló vállalkozással szembeni biztosítási kárigények megnőhetnek;

d) a biztosítási garanciarendszerre a biztosítási felügyelet általános szabályai és célkitűzései vonatkoznak a szerződők megfelelő szintű védelmének biztosítása érdekében.

Az első albekezdés b) pontja nem alkalmazandó az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszerekre, amennyiben az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek vagy tulajdonosi jogok elkülönítésre kerülnek a biztosítási garanciarendszer egyéb eszközeitől, jogaitól és kötelezettségeitől, és az átruházott eszközökből nem fizetnek javadalmazást.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszer finanszírozása megfelelő legyen a biztosítási kapcsolatok folytatásához és a kárrendezés garانتálásához.

4. szakasz

A leírási vagy átalakítási eszköz

35. cikk

A leírási vagy átalakítási eszköz célja és hatálya

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a szanálási célkitűzések elérése érdekében a következő célok bármelyikének vonatkozásában alkalmazhassák a leírási vagy átalakítási eszközt:

- a) a 19. cikk (1) bekezdésében és a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanálási feltételeknek megfelelő, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet feltőkésítése olyan mértékben, amely elegendő a fizetőképes kifuttatási eszköz alkalmazásához és a 2009/138/EK irányelv szerinti engedélyének fenntartásához;
- b) olyan követelések, köztük biztosítási kárigények, vagy olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok átalakítása tulajdoni részesedéssé vagy tőkeösszegük csökkentése, amelyeket:
 - i. áthidaló vállalkozásra ruháztak át; vagy
 - ii. eszköz- és kötelezettségkülönítési eszköz vagy vagyonerőértékesítési eszköz keretében ruháztak át.

A leírási vagy átalakítási eszköznek a biztosítási kárigényekre történő alkalmazásakor a szanálási hatóságok a szanálási célkitűzések hatékonyabb elérése érdekében átstrukturálhatják a kapcsolódó biztosítási szerződések feltételeit is. Ennek során a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szerződők kollektív érdekeire gyakorolt hatást.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a 23. cikkel összhangban elvégzett értékelés alapján határozzák meg azt az összeget, amellyel az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tőkeinstrumentumokat, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok alkalmazhassák a leírási vagy átalakítási eszközt az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek valamennyi kötelezettségére, azok meglévő jogi formájának fenntartásával, vagy szükség esetén a jogi forma megváltoztatásnak mérlegelésével.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazható legyen az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek valamennyi olyan tőkeinstrumentumára és kötelezettségére, amely e cikk (5) – (8) bekezdése alapján nem került kizárássra az említett eszköz hatálya alól.

(5) A szanálási hatóságok – függetlenül attól, hogy valamely tagállam vagy egy harmadik ország joga vonatkozik rájuk – nem alkalmazhatják a leírási vagy átalakítási eszközt a következő kötelezettségek tekintetében:

- a) biztosítékkal fedezett kötelezettségek;
- b) a hitelintézetekkel, befektetési vállalkozásokkal, valamint biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozásokkal szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti futamideje hét napon belüli;
- c) olyan kötelezettségek, amelyek hátralévő futamideje hét napon belüli és a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára állnak fenn, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek, vagy az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁰⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke értelmében elismert harmadik országbeli központi szerződő felek vonatkozásában állnak fenn;
- d) a következők bármelyikével szembeni kötelezettség:
 - i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
 - ii. kereskedelmi hitelezők: az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett valamely szervezet számára az e szervezet folyamatos működésének fenntartásához vagy a biztosítási fedezet folytonosságának biztosításához szükséges áruk vagy szolgáltatások nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közszolgáltatásokat, valamint a helyiségek bérletét, kiszolgáltatását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
 - iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok: feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- iv. biztosítási garanciarendszerek: az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint fizetendő hozzájárulásokhoz kapcsolódó kötelezettségek;
- e) a 2009/103/EK irányelvvel összhangban a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból eredő kötelezettségek.
- (6) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szanálási hatóságok nem alkalmazhatják a leírási vagy átalakítási eszközt a következőkkel kapcsolatban:
- a) aktuális és jövőbeli biztosítási kárigényekből eredő olyan kötelezettségek, amelyeket a 2009/138/EK irányelv 275. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti eszközök fedeznek;
- b) a törvényen alapuló társadalombiztosítási rendszer által nyújtott kötelező egészségügyi vagy tartós ápolási-gondozási fedezet alternatívájaként nyújtott magán-egészségbiztosítási szerződésekből vagy tartós ápolási-gondozási magánszerződésekből eredő kötelezettségek; a hatály alóli kizárás csak a kötelezettség azon részére vonatkozhat, amely a törvényen alapuló társadalombiztosítási rendszer kötelező elemét helyettesíti.
- (7) Az (5) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés a) pontja nem akadályozhatja a szanálási hatóságokat abban, hogy adott esetben alkalmazzák a leírási vagy átalakítási eszközt egy biztosítékkal vagy biztosítéki kötelezettségvállalással fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatban, amely meghaladja a biztosítékkal szolgáló eszközök, kötelezettségvállalás, zálog vagy fedezet értékét, vagy a (6) bekezdés a) pontjában említett kötelezettségek bármely olyan részével kapcsolatban, amely meghaladja a 2009/138/EK irányelv 276. cikkének (1) bekezdésében említett külön nyilvántartásba felvett eszközök értékét.
- (8) Rendkívüli körülmények fennállása esetén a leírási vagy átalakítási eszközt alkalmazó szanálási hatóságok annak alkalmazásából részben vagy teljesen kizárhatnak bizonyos kötelezettségeket az alábbi helyzetek bármelyikében:
- a) az adott kötelezettség észszerű határidőn belül nem írható le vagy alakítható át a szanálási hatóság erre irányuló jóhiszemű erőfeszítései ellenére sem;
- b) a hatály alóli kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azzal, hogy oly módon lehessen biztosítani a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás megőrizze képességét kulcsfontosságú tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;
- c) a hatály alóli kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azzal, hogy el lehessen kerülni az olyan, széles körű átterjedést, amely súlyos zavart okozhat valamely tagállam vagy az Unió gazdaságában;
- d) a leírási vagy átalakítási eszköz ezen kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából; vagy
- e) a hatály alóli kizárás feltétlenül szükséges annak biztosításához, és arányos azzal, hogy a harmadik felek kártérítést kapjanak személyi sérüléseikért és a harmadik felek kötelezettségeihez kapcsolódó biztosítási szerződések által fedezett károkért, amennyiben az ilyen szerződések az alkalmazandó jog értelmében kötelezőek.
- (9) A szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása esetén azok a biztosítási szerződések, amelyek feltételeit az (1) bekezdés második albekezdése alapján átstrukturálták, a szerződés átstrukturálását követően megfelelnek az alkalmazandó jog szerinti kötelező minimális fedezeti szinteknek.

36. cikk

A részvényesek kezelése a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásakor

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása során a szanálási hatóságok a részvényesek tekintetében megtegyék az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét:
- a) a meglévő részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása, illetve átruházása átalakított követeléssel rendelkező hitelezőkhöz;
- b) feltéve, hogy a 23. cikk szerint elvégzett értékelés szerint a szanálás alatt álló vállalkozás nettó értéke pozitív, a meglévő részvényekből és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokból álló meglévő csomagok felhígítása a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásával részvényekké vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká történő átalakításával.

Az első albekezdés b) pontja tekintetében az átalakítást olyan átváltási rátával kell végrehajtani, amely a részvényekből és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokból álló meglévő csomagok jelentős mértékű hígulását eredményezi.

(2) Annak mérlegelése során, hogy az (1) bekezdésben említett intézkedések közül melyek megtételére kerüljön sor, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

a) a 23. cikkel összhangban elvégzett értékelés;

b) azon összegek, amelyekkel a szanálási hatóság értékelése szerint az 1. szintű tőkeelemeket csökkenteni kell, a releváns tőkeinstrumentumokat pedig a 38. cikk (1) bekezdésének megfelelően le kell írni vagy át kell alakítani.

(3) A 2009/138/EK irányelv 57–62. cikkétől eltérve, ha a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott tőkeinstrumentumoknak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek átalakítása az említett irányelv 57. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint minősített részesedés megszerzését vagy növelését eredményezné egy biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, akkor a felügyeleti hatóságoknak kellő időben el kell végezniük az említett cikkekben előírt értékelést ahhoz, hogy az ne hátráltassa a tőkeinstrumentumok átalakítását, és ne akadályozza meg a szanálási célkitűzéseknek a szanálási intézkedéssel történő elérését.

(4) Ha az érintett vállalkozás felügyeleti hatósága a tőkeinstrumentumok átalakításának időpontjáig nem fejezi be a (3) bekezdésben előírt értékelést, a 31. cikk (6) bekezdését kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor egy vevő minősített részesedést szerez vagy növel meg a tőkeinstrumentumok átalakításának eredményeként.

37. cikk

A kötelezettségek tőkévé alakításakor alkalmazott átváltási ráta

A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanálási hatóságok a leírási vagy átalakítási eszközt alkalmazzák és a 42. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolják, különböző átváltási rátákat alkalmazhassanak a tőkeinstrumentumok és a kötelezettségek különböző kategóriáira a következő elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban:

a) az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlásából eredő valamennyi veszteséget;

b) az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti elősorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta nagyobb, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta.

38. cikk

A leírási vagy átalakítási eszközre irányadó kiegészítő rendelkezések

(1) A szanálási hatóságoknak a leírási vagy átalakítási eszközt a követelések rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendjének megfelelően kell alkalmazniuk úgy, hogy az a következőket eredményezze:

a) elsőként az 1. szintű tőkeelemek csökkennek a veszteséggel arányosan, a veszteségviselő képességük erejéig. A szanálási hatóság az 1. szintű tőkeinstrumentumok birtokosai tekintetében elvégzi a 36. cikk (1) bekezdésében említett egyik vagy mindkét intézkedést;

b) a 2. szintű tőkeinstrumentumok tőkeösszegét leírják vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítják át, vagy mindkét műveletre sor kerül – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

c) a 3. szintű tőkeinstrumentumok tőkeösszegét leírják vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítják át, vagy mindkét műveletre sor kerül – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

d) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek fennmaradó állományának tőkeösszegét, illetve azok tekintetében a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a követelések kielégítési sorrendjében fizetendő összeget – beleértve a biztosítási kárigények 2009/138/EK irányelv 275. cikkének (1) bekezdése szerinti teljesítési sorrendjét is – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig leírják vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítják át, vagy mindkét műveletre sor kerül.

Ha a leírás szintje a 25. cikk szerinti ideiglenes értékelés alapján meghaladja a 24. cikk (2) bekezdése szerinti végleges értékeléshez képest a követelményeket, akkor a hitelezők, majd a részvényesek részére a különbözet megtérítéséhez szükséges mértékben felértékelési mechanizmus alkalmazható.

Annak eldöntésekor, hogy egy kötelezettséget leírjanak vagy tőkévé alakítsanak, a szanálási hatóságok mindaddig nem alakíthatnak át egy adott kötelezettségosztályt, amíg az annak alárendelt kötelezettségosztályt nem alakítják saját tőkévé vagy nem írják le.

A tagállamok biztosítják, hogy a szavatolótőke-elemekből származó összes követelést a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben hátrébb sorolják, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak. Ezen albekezdés alkalmazása céljából amennyiben egy instrumentumot csak részben ismernek el szavatolótőke-elemként, a teljes instrumentumot szavatolótőke-elemből származó követelésnek kell tekinteni, és hátrébb kell sorolni, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.

(2) Egy releváns tőkeinstrumentum tőkeösszegének, vagy egy hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszegének leírásakor a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából eredő csökkenésnek tartósnak kell lennie, az (1) bekezdésben említett visszatérítési mechanizmus szerinti felértékelés figyelembevételével;
- b) a releváns tőkeinstrumentum, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve a már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzáció kívül nem fizethető kompenzáció a releváns tőkeinstrumentum, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosai részére.

(3) Az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti átalakítása érdekében a szanálási hatóságok előírhatják az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek számára, hogy 1. szintű tőkeinstrumentumokat bocsássanak ki az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek birtokosai részére.

Az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átalakíthatók, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat a biztosító, a viszontbiztosító, az 1. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett szervezet, vagy az anyavállalat bocsátja ki az érintett szanálási hatóság beleegyezésével;
- b) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat azt megelőzően bocsátják ki, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki az állam vagy egy kormányzati szervezet általi szavatolótőke-nyújtás céljára;
- c) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat az átalakítási hatáskör gyakorlását követően haladéktalanul odaítélik és átruházzák;
- d) az egyes releváns tőkeinstrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kapcsán nyújtott 1. szintű tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel a 37. cikknek.

(4) Az 1. szintű tőkeinstrumentumoknak a (3) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása céljából a szanálási hatóság előírhatja az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet számára, hogy mindenkor rendelkezzen a megfelelő számú 1. szintű tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedéllyel.

39. cikk

A leírás vagy átalakítás következményei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor a szanálási hatóság a 35. cikk (1) bekezdése és a 42. cikk (1) bekezdésének g)–k) pontja szerint a leírási vagy átalakítási eszközt alkalmazza, illetve leírási vagy átalakítási hatáskörét gyakorolja, a tőkeösszeg vagy a fizetendő összeg csökkentése, az átalakítás vagy a bevonás érvényesen megtörténjen, és a szanálás alatt álló vállalkozásra, valamint az érintett hitelezőkre és részvényesekre nézve azonnal kötelezővé váljon.

(2) A szanálási hatóság elvégzi vagy elvégezteti a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásának érvényre juttatásához szükséges valamennyi adminisztratív és eljárési feladatot, beleértve a következőket:

- a) valamennyi érintett nyilvántartás módosítása;
- b) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdéről való kivezetése vagy a kereskedésből való kivonása;
- c) az új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei bevezetése vagy szabályozott piacra való bevezetése;
- d) a leírt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²¹⁾ előírt tájékoztató közzététele nélküli újbóli tőzsdei jegyzése vagy szabályozott piacra történő újbóli bevezetése.

(3) Ha a szanálási hatóság egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összeget a 42. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem állt fenn, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és az nem érvényesíthető a szanálás alatt álló vállalkozáshoz vagy bármilyen jogutód szervezethez kapcsolódó későbbi eljárás vagy későbbi felszámolás során.

(4) Ha egy szanálási hatóság a 42. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatáskör révén részben, de nem teljes egészében csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összeget:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;
- b) az eredeti kötelezettséget létrehozó, érintett instrumentum vagy megállapodást kell továbbra is alkalmazni a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanálási hatóság a 42. cikk (1) bekezdésének l) pontjában említett hatáskör révén végrehajthat.

40. cikk

A származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek leírása vagy átalakítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a leírási vagy átalakítási hatásköreiket a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekkel kapcsolatban kizárólag a származtatott ügyletek pozíciólezárását követően gyakorolhatják. Biztosítani kell, hogy a szanálás megkezdését követően a szanálási hatóságok jogosultak legyenek arra, hogy az említett célból felmondjanak és lezárjanak minden származtatott ügyletre vonatkozó szerződést. Amennyiben egy származtatott kötelezettséget a 35. cikk (8) bekezdése értelmében kizártak a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából, a szanálási hatóságok nem kötelesek felmondani vagy lezárni a származtatott ügyletre vonatkozó szerződést.

(2) Amennyiben egyes származtatott ügyletek nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak, a szanálási hatóságoknak vagy független értékelőknek a 23. cikk szerinti értékelés részeként a nettósítási megállapodás feltételeivel összhangban nettó alapon meg kell határozniuk a szóban forgó ügyletekből eredő kötelezettséget.

(3) A szanálási hatóságoknak az alábbiak mindegyikével összhangban kell meghatározniuk a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek értékét:

- a) megfelelő módszertanok a származtatott ügyletek kategóriái értékének meghatározására, beleértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező ügyleteket is;
- b) alapelvek azon vonatkozó időpont megállapítására, amely időpontban meg kell állapítani a származtatott eszköz-pozíció értékét;
- c) megfelelő módszertanok a származtatott ügyletek kizárásából és leírásából vagy átalakításából eredő értékromlás, illetve a származtatott ügyletek által leírás vagy átalakítás esetén viselendő veszteségek összegének összehasonlítására.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

(4) Az EIOPA-nak – az ESMA-val folytatott konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek értékelésének a (3) bekezdésben említett módszertanát és alapelveit. A nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletek tekintetében az EIOPA-nak figyelembe kell vennie a nettósítási megállapodásban előírt pozíciólezárási módszertant.

Az EIOPA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2027. július 29-ig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

41. cikk

A leírás vagy átalakítás eljárási akadályainak megszüntetése

(1) A leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása esetén a tagállamok adott esetben előírják az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek számára, hogy mindenkor tartsanak fenn elegendő összegű engedélyezett részvénytőkét vagy egyéb 1. szintű tőkeinstrumentumot annak biztosítása érdekében, hogy az említett vállalkozások és szervezetek képesek legyenek elegendő új részvényt vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot kibocsátani ahhoz, hogy a kötelezettségek részvénné vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá történő alakítása ténylegesen végrehajtható legyen.

A szanálási hatóságoknak a szanálási tervek 9. és 10. cikk szerinti kidolgozásával és fenntartásával összefüggésben értékelniük kell az első albekezdésben megállapított követelménynek való megfelelést.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezettségek részvényekké vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítása előtt ne álljanak olyan eljárási akadályok, amelyek az alapító okirataikból vagy alapszabályaikból eredhetnek, ideértve a részvényesek elővásárlási jogát vagy a tőkeemelési illetően a részvényesek beleegyezésére vonatkozó követelményeket.

IV. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

42. cikk

Általános hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges minden hatáskörrel, hogy szanálási eszközöket alkalmazzanak az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett olyan szervezetek tekintetében, amelyek teljesítik a 19. cikk (1) bekezdésében vagy – adott esetben – a 20. cikk (3) bekezdésében megállapított szanálási feltételeket. A szanálási hatóságoknak különösen a következő szanálási hatáskörökkel kell rendelkezniük, melyeket külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazhatnak:

- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják minden olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyre a szanálási hatóságnak szüksége van a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervekben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését, valamint a helyszíni vizsgálatok során nyújtandó információkat is;
- b) hatáskör a szanálás alatt álló vállalkozás feletti ellenőrzés gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseire, egyéb tulajdonosaira és igazgatási, irányító vagy felügyelő testületére átruházott összes jog és hatáskör gyakorlására;
- c) hatáskör új biztosítási vagy viszontbiztosítási ügyletek kötésének megtiltására, valamint a vállalkozás szanálás alá helyezésére a vállalkozás fizetőképés kifuttatása és tevékenységei megszüntetése céljából;
- d) hatáskör a 2009/138/EK irányelvnek való megfelelés nélkül létrehozott és engedélyezett áthidaló vállalkozás arra való felhatalmazására, hogy az ezen irányelv 33. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett rövid időszak alatt új biztosítási vagy viszontbiztosítási ügyleteket kössön vagy meglévő üzleti tevékenységet megújítson;
- e) hatáskör szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására;

- f) hatáskör a szanálás alatt álló szervezet jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más szervezetre történő átruházására az említett szervezet beleegyezésével;
- g) hatáskör a biztosítási kárigények átstrukturálására, valamint a szanálás alatt álló vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei, köztük a biztosítási kárigények tekintetében a tőkeösszegnek vagy a fizetendő összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;
- h) hatáskör a szanálás alatt álló vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek, köztük a biztosítási kárigényeknek, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett valamely olyan szervezet, olyan érintett anyavállalat vagy áthidaló vállalkozás törzsrészvényévé vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumává való átalakítására, amelyre az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit átruházták;
- i) hatáskör szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentum bevonására, kivéve a 35. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- j) hatáskör a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, beleértve a nullára csökkentést is, valamint e részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- k) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az érintett anyavállalat számára előírják új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve egyéb tőkeinstrumentumok, többek között elsőbbségi részvények és feltételeken átalakítható instrumentumok kibocsátását;
- l) hatáskör a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek lejáratának, az ilyen instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alapján fizetendő kamatösszegnek vagy annak az időpontnak a módosítására, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is;
- m) hatáskör pénzügyi szerződések és származtatott ügyletek lezárására és felmondására;
- n) hatáskör a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének és felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- o) arra irányuló hatáskör, hogy a felügyeleti hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 58. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a minősített részesedés vevőjét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóság által hozott intézkedéseket megszüntessék, amennyiben azok fenntartása akadályozná a szanálási eszközök alkalmazását.

(3) A tagállamok megteszik az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságokra ne vonatkozzon a következő követelmények egyike sem, melyek máskülönben a nemzeti jog, valamely szerződés alapján vagy más okból alkalmazandók lennének:

- a) a 3. cikk (8) bekezdésétől és a 67. cikk (1) bekezdésétől függően valamely közjogi vagy magánszemély – ideértve a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit, hitelezőit vagy szerződőit is – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;
- b) a hatáskör gyakorlását megelőzően bármely személy tájékoztatására vonatkozó eljárási követelmények, ideértve az értesítés vagy tájékoztató közzétételére vagy bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményeket is.

Az első albekezdés b) pontja nem sérti a 63. és a 65. cikkben meghatározott követelményeket, valamint az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti értesítési követelményeket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az e cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezet esetében annak sajátos, biztosító egyesületi vagy szövetkezeti jogi formája következtében nem alkalmazható az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt bármely hatáskör, a szanálási hatóságok olyan hatáskörökkel rendelkezzenek, amelyek – hatásait tekintve is – a lehetséges legnagyobb mértékben hasonlóak az e cikk (1) bekezdésében felsoroltakhoz.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanálási hatóságok gyakorolják a (4) bekezdés szerinti hatásköröket, az ezen irányelv V. fejezetében foglalt védintézkedések vagy azokkal azonos hatással járó védintézkedések vonatkozzanak az érintett személyekre, ideértve a részvényeseket, a hitelezőket, a szerződőket és a partnereket is.

43. cikk

Kiegészítő hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a szanálási hatáskör gyakorlása során hatáskörrel rendelkezzenek az alábbiak mindegyikére:

- a) a 60. cikkre is figyelemmel annak előírása, hogy az átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor;
- b) a további részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a pénzügyi instrumentumok szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy az átvevő fél a szanálás alatt álló vállalkozás bármely joga és kötelezettsége, illetve a szanálás alatt álló vállalkozás által hozott bármely intézkedés tekintetében – a 31. és a 32. cikkben említett vagyoneértékesítési eszköz és áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásától függően ideértve a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot és kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha a szanálás alatt álló vállalkozás lenne;
- e) annak előírása a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az átvevő fél számára, hogy nyújtsanak információt és támogatást egymásnak;
- f) az olyan szerződések megszüntetése vagy feltételeinek módosítása, amelyekben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél, illetve valamely átvevő felet helyettesít részes féli minőségben;
- g) az átruházott biztosítási vagy viszontbiztosítási kárigényekre vonatkozó viszontbiztosítási jogok átruházása a viszontbiztosító beleegyezése nélkül, amennyiben a szanálási hatóság a szanálás alatt álló vállalkozásnak a szóban forgó viszontbiztosítási jogokhoz kapcsolódó eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben egy másik szervezetre ruházza át.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az ezen irányelvvel összhangban meghatározott kompenzációs jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek.

(2) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésében meghatározott hatásköröket, ha úgy ítélik meg, hogy azok helyénvalók a szanálási intézkedés hatékonyságának biztosítása, illetve egy vagy több szanálási célkitűzés megvalósítása szempontjából.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok előírhassanak olyan, az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedéseket, amelyek szükségesek a szanálási intézkedés eredményességének és adott esetben annak a biztosításához, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átruházott üzleti tevékenységet. Ezek a folytonossági intézkedések különösen a következőket foglalják magukban:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás által kötött szerződések folytonossága oly módon, hogy az átvevő fél átvállalja a szanálás alatt álló vállalkozás bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólágosan) a szanálás alatt álló vállalkozás helyébe lép;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozás átvevő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(4) Az első albekezdés (1) bekezdésének d) pontjában és a (3) bekezdés b) pontjában említett hatáskörök nem érinthetik a következőket:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
- b) a 49., az 50. és az 51. cikkre is figyelemmel valamely szerződés részes felének azon joga, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, ha erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló vállalkozásnak az adott átruházást megelőző, illetve az átvevő félnek az adott átruházást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. május 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

44. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének felváltására. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatai ellátásához szükséges szakképesítéssel, képességekkel és tudással. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szanálási hatóság több rendkívüli ügyvezetőt is kinevezhet.

(2) A rendkívüli ügyvezető részére a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit és igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét megillető valamennyi hatáskört biztosítani kell. A rendkívüli ügyvezető a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket. A szanálási hatóság korlátozhatja a rendkívüli ügyvezető intézkedéseit, vagy előzetes hozzájárulást írhat elő bizonyos cselekményekre vonatkozóan.

A szanálási hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia az (1) bekezdésben említett kinevezést és a kinevezés feltételeit.

(3) A rendkívüli ügyvezetőnek a jogszabályban előírt kötelezettsége értelmében meg kell tennie minden, a szanálási célkitűzések előmozdításához és a szanálási hatóság által hozott szanálási intézkedések végrehajtásához szükséges intézkedést. A vállalkozás létesítő okiratában vagy a nemzeti jogban meghatározott bármely más irányítási kötelezettséggel való ellentét esetén az előző mondatban előírt kötelezettségnek elsőbbséget kell élveznie.

(4) A tagállamok előírják, hogy a rendkívüli ügyvezető készítsen jelentést a szanálási hatóság számára a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén. Ezekben a jelentésekben részletesen ismertetni kell a szanálás alatt álló vállalkozás pénzügyi helyzetét, és közölni kell a meghozott intézkedések indokait.

(5) A rendkívüli ügyvezető legfeljebb egy évre nevezhető ki. Ez az időtartam megújítható, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a rendkívüli ügyvezető kinevezésének feltételei továbbra is fennállnak.

(6) A szanálási hatóság bármikor felmentheti a rendkívüli ügyvezetőt.

45. cikk

Működési szolgáltatások nyújtásával és létesítmények biztosításával kapcsolatos hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az azonos csoporthoz tartozó vállalkozások számára előírják mindazon működési szolgáltatások nyújtását és létesítmények biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő ténylegesen tudja működtetni a rá átruházott üzleti tevékenységet, ideértve azt az esetet is, amikor a szanálás alatt álló vállalkozás vagy a csoporthoz tartozó érintett vállalkozás rendes fizetéképítelési eljárás alá került.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az annak biztosításához szükséges hatáskörökkel, hogy a valamely alapvető szolgáltató által a szanálás alatt álló vállalkozás részére közvetlenül vagy közvetve nyújtott árukat és szolgáltatásokat az adott szolgáltató szanálási intézkedés meghozatalát követően is biztosíthassa, amennyiben:

- a) az alapvető szolgáltató eszközei kevesebbek a kötelezettségeinél, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy az alapvető szolgáltató eszközei a közeljövőben kevesebbek lesznek a kötelezettségeinél; vagy
- b) az alapvető szolgáltató nem képes adósságai törlesztésére vagy egyéb kötelezettségei teljesítésére azok esedékessé válásakor, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy az alapvető szolgáltató a közeljövőben ilyen helyzetbe kerül.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságaik hatáskörrel rendelkezzenek azon kötelezettségek érvényesítésére, amelyeket más tagállambeli szanálási hatóságok a területükön letelepedett, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozóan határoztak meg az (1) bekezdés értelmében.

(4) Az (1) és a (3) bekezdés szerinti, működési szolgáltatások nyújtásának és létesítmények biztosításának az alábbi feltételek mellett kell történnie:

- a) ha a működési szolgáltatásokat és a létesítményeket a szanálási intézkedés előtt megállapodás alapján nyújtották, illetve biztosították a szanálás alatt álló vállalkozásnak, a megállapodás időtartama alatt azonos feltételek mellett;

b) ha nincs megállapodás, vagy ha a megállapodás lejárt, akkor észszerű feltételek mellett.

46. cikk

Más tagállam által hozott válságkezelési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

(1) Ha a részvények, egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található eszközöket vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga által szabályozott jogokat vagy kötelezettségeket is magában foglal, a tagállamok biztosítják, hogy az átruházás e másik tagállamban vagy e másik tagállam joga szerint joghatással bírjon.

(2) A tagállamok minden észszerű segítséget megadnak annak a szanálási hatóságnak, amely az átruházást végrehajtotta vagy végrehajtani szándékozik, annak biztosítására, hogy a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetőleg az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása az átvevő félre a nemzeti jog alkalmazandó követelményeivel összhangban történjen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átruházása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek az eszköz fellelhetősége szerinti tagállam jogának, illetve a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra, jogokra és kötelezettségekre irányadó jognak egyetlen rendelkezése alapján se legyenek jogosultak az átruházás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszegét a szanálás alatt álló vállalkozással szemben egy másik tagállam szanálási hatósága által gyakorolt leírási vagy átalakítási hatáskörökkel összhangban csökkentsék, illetve az instrumentumokat vagy kötelezettségeket ennek megfelelően alakítsák át, ha azok olyan instrumentumok vagy kötelezettségek:

- a) amelyekre a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga irányadó;
- b) amelyek a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található hitelezőkkel szemben állnak fenn.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett leírási vagy átalakítási hatáskörök által érintett részvényesek és hitelezők a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam jogának semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az instrumentum vagy kötelezettség tőkeösszeg-csökkentésének, illetve átalakításának megtámadására.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy az alábbiak mindegyike a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljön meghatározásra:

- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 67. cikk szerinti fellebbezési jogukkal élve megtámadják részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átruházását;
- b) a hitelezők azon joga, hogy a 67. cikk szerinti fellebbezési jogukkal élve megtámadják az e cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontja alá tartozó instrumentumok és kötelezettségek tőkeösszeg-csökkentését vagy átalakítását;
- c) az (1) bekezdésben említett eszközök, jogok és kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, az V. fejezetben említettek szerinti védintézkedések.

47. cikk

Harmadik országokban található vagy harmadik országok joga alá tartozó eszközökkel, jogokkal, kötelezettségekkel, részvényekkel és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található eszközöket, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve jogokat vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírassák a következőket:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, a szanálási intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy a szanálási intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében birtokolja a részvényeket, az egyéb, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, az eszközöket vagy a jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;
- c) az átvevő félnél az a) és b) pont értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, észszerű költségek megtérítésére a 26. cikk (5) bekezdésében említett módok valamelyikén kerüljön sor.

(2) Az e cikk (1) bekezdése szerinti lehetséges intézkedések megkönnyítése érdekében a tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek számára, hogy a kapcsolódó megállapodásokban szerepeltessenek olyan szerződéses feltételeket, amelyek révén a részvényesek, a hitelezők vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban részes felek elismerik, hogy a kötelezettség leírasi vagy átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismerik, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tökeösszeg-csökkentés vagy a fizetendő összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rájuk nézve kötelező erejűek.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok megkövetelhessék az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetektől, hogy független jogi szakértőtől származó, indokolással ellátott, az említett szerződéses feltételek jogi érvényesíthetőségét és hatályosságát megerősítő jogi véleményt bocsássonak a szanálási hatóságok rendelkezésére.

(3) Ha a szanálási hatóság megítélése szerint annak ellenére, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően megtett minden szükséges lépést, igen valószínűtlen, hogy a szanálási intézkedés hatályossá válik bizonyos, harmadik országban található eszköz, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek tekintetében, a szanálási hatóság nem kezdheti meg a szanálási intézkedést. Ha a szanálási hatóság már elrendelte a szanálási intézkedést, ezen elrendelésnek semmisé kell válnia az érintett eszközök, részvények, tulajdont megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában.

48. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása

(1) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedéseknek valamely szervezettel kapcsolatban történő alkalmazása – az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó esemény bekövetkezését is beleértve – az érintett szervezet által kötött szerződés vonatkozásában önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárásnak vagy a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetésképtelenségi eljárásnak, feltéve, hogy az adott szerződés szerinti lényeges kötelezettségek, többek között a fizetési és teljesítési kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesülnek.

A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés továbbá önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárásnak vagy a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetésképtelenségi eljárásnak a következők által kötött szerződések vonatkozásában:

- a) leányvállalat, amelynek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését az anyavállalat vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja; vagy
- b) a csoporthoz tartozó vállalkozás, amelynek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(2) Ha a 76. cikk szerint elismerik a harmadik országbeli szanálási eljárásokat, vagy ha – elismerés hiányában – egy szanálási hatóság úgy határoz, a harmadik országbeli szanálási eljárásokat e cikk alkalmazása céljából válságkezelési intézkedésnek kell tekinteni.

(3) Feltéve, hogy a szerződés szerinti lényeges kötelezettségek – többek között a fizetési és teljesítési kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása – továbbra is teljesülnek, a válságmegelőzési intézkedések vagy válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó esemény – önmagában senki számára nem teheti lehetővé az alábbiakat:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:
 - i. leányvállalat kötött, és a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja;

- ii. a csoporthoz tartozó vállalkozás kötött, és a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett bármely érintett szervezet, vagy a csoporthoz tartozó vállalkozás vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrzés gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, olyan szerződés esetében, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában bármely érintett szervezet, vagy a csoporthoz tartozó vállalkozás bármely szerződéses jogának befolyásolása olyan szerződés esetében, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.
- (4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem érinti a személyek arra vonatkozó jogát, hogy a (3) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedést hozzanak, ha ez a jog a válságmegelőzési intézkedéstől, a válságkezelési intézkedéstől – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménytől – eltérő, egyéb esemény következtében keletkezett.
- (5) A 49. vagy az 50. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelentheti az e cikk (1) és (3) bekezdésének, valamint az 51. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.
- (6) Az e cikkben foglalt rendelkezéseket az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²³⁾ 9. cikke értelmében vett imperatív rendelkezésnek kell tekinteni.

49. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 65. cikk (3) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló vállalkozás szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállamban érvényben lévő idő szerint éjfélig felfüggeszték az olyan szerződésekből eredő fizetési és teljesítési kötelezettségeket, amely szerződésekben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél.
- (2) Ha a fizetési vagy teljesítési kötelezettség teljesítése az (1) bekezdésben említett felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, a fizetési vagy teljesítési kötelezettségnek a felfüggesztési időtartam lejártakor azonnal esedékesé kell válnia.
- (3) Ha egy szanálás alatt álló vállalkozás szerződés szerinti fizetési vagy teljesítési kötelezettségeit az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, akkor a szanálás alatt álló vállalkozás ugyanazon szerződés szerinti partnereinek fizetési és teljesítési kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.
- (4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók olyan fizetési és teljesítési kötelezettségekre, amelyek a következőkkel szemben állnak fenn:
- a) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek és rendszerüzemeltetők;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek.
- (5) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük a hatáskör gyakorlásának lehetséges hatását.

A szanálási hatóságoknak meg kell határozniuk a szóban forgó hatáskör hatályát, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit.

50. cikk

A hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 65. cikk (3) bekezdése szerinti, korlátozásról szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló vállalkozás szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállamban érvényben lévő idő szerint éjfélig korlátozzák a szanálás alatt álló vállalkozás biztosított hitelezőinek birtokában levő hitelbiztosítékoknak a vállalkozás eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

(2) Az (1) bekezdés szerinti korlátozások nem alkalmazandók a következők esetében:

- a) a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők hitelbiztosítékai;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek.

(3) Ha a 62. cikk alkalmazandó, a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdésben említett hatáskör alapján bevezetett korlátozások mindazon csoporthoz tartozó vállalkozások vonatkozásában következetesek legyenek, amelyek kapcsán szanálási intézkedésre kerül sor.

51. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 65. cikk (3) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló vállalkozás szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállamban érvényben lévő idő szerint éjfélig felfüggeszék a szanálás alatt álló vállalkozással szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, feltéve, hogy a fizetési és teljesítési kötelezettségeknek továbbra is eleget tesznek, és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy felfüggeszék a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatával szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- a) a szóban forgó szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését a szanálás alatt álló vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja;
- b) a szóban forgó szerződés szerinti felmondási jog kizárólag a szanálás alatt álló vállalkozás fizetési képtelenségén vagy pénzügyi helyzetén alapul;
- c) ha az átruházási hatáskört a szanálás alatt álló vállalkozással kapcsolatban gyakorolták vagy az vele kapcsolatban gyakorolható:
 - i. a leányvállalatban meglévő, a szóban forgó szerződéshez kötődő minden eszközt és kötelezettséget átruháztak vagy azok átruházhatók az átvevő félre, és az átvevő fél azokat átvállalta; vagy
 - ii. a szanálási hatóság bármilyen más módon megfelelő védelmet biztosít e kötelezettségekre nézve.

A felmondási jogok felfüggesztése a 65. cikk (3) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatának letelepedése szerinti tagállamban érvényben lévő idő szerint éjfélig maradhat hatályban.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdésben említett felfüggesztés nem alkalmazandó a következők esetében:

- a) a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők; vagy
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek.

(4) Valamely személy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, ha értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átruházásra más szervezethez; vagy
- b) nem képezik a 35. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti leírás vagy átalakítás tárgyát.

(5) Ha a szanálási hatóság gyakorolja az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott hatáskört, és ha nem került sor az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítésre, akkor az említett felmondási jogok a 48. cikkre is figyelemmel, a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:

- a) ha a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket átruházták más szervezetre, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő félnél jogérvényesítési eljárás indul vagy van folyamatban;
- b) ha a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló vállalkozásnál maradnak és a szanálási hatóság az adott forgó szerződés tekintetében nem alkalmazta a leírási vagy átalakítási eszközt a 35. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint, a partner az e cikk (1) bekezdése szerinti felfüggesztés lejártát követően az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával.

52. cikk

A jogfelfüggesztő szanálási hatáskör szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek számára, hogy az általuk megkötött és harmadik ország joga alá tartozó pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan feltételeket, amelyek alapján a felek elismerik, hogy a pénzügyi szerződés a szanálási hatóság azon hatáskörei gyakorlásának hatálya alá tartozhat, melyek értelmében az a 49., az 50. és az 51. cikknek megfelelően jogokat és kötelezettségeket függeszthet fel vagy korlátozhat, továbbá elismerik, hogy a 48. cikkben említett kötelezettségek kötelező erejűek rájuk nézve.

(2) A tagállamok előírhatják azt is, hogy a legfőbb anyavállalatok gondoskodjanak arról, hogy harmadik országbeli leányvállalataik – ha azok az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek – az (1) bekezdésben említett pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan feltételeket, amelyekben kizárják annak lehetőségét, hogy a legfőbb anyavállalat jogait és kötelezettségeit felfüggesztő vagy korlátozó hatáskör szanálási hatóság általi, (1) bekezdés szerinti gyakorlása a szóban forgó szerződések viszonylatában érvényes indokként szolgáljon a korai felmondásra, a felfüggesztésre, a módosításra, a nettósításra, az egymással szembeni elszámolási jog gyakorlására vagy a hitelbiztosítékok érvényesítésére.

(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely:

a) az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;

b) egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amelynek vonatkozásában a 48., a 49., az 50. vagy az 51. cikk alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre tagállami jog lenne az irányadó.

(4) Ha az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett valamely szervezet a pénzügyi szerződéseibe nem foglalja bele az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételeket, az nem akadályozhatja a szanálási hatóságot abban, hogy az adott pénzügyi szerződés vonatkozásában gyakorolja a 48., a 49., az 50. és az 51. cikkben említett hatásköröket.

(5) Az EIOPA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett szerződéses feltétel tartalmát, figyelembe véve a szintén ott említett szervezetek különböző üzleti modelljeit.

Az EIOPA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2027. július 29-ig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

53. cikk

A visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy ideiglenesen korlátozzák vagy felfüggeszék a szerződők visszaváltási jogait a szanálás alatt álló vállalkozás által kötött életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban, feltéve, hogy a szerződések szerinti lényeges kötelezettségek, különösen a szerződők, a kedvezményezettek vagy a károsult felek javára fennálló fizetési kötelezettségek továbbra is teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatáskör csak addig gyakorolható, ameddig az egy vagy több szanálási eszköz alkalmazásának megkönnyítéséhez szükséges. A hatáskör érvényessége a felfüggesztésről a 65. cikk (3) bekezdésének megfelelően közzétett értesítésben meghatározott időtartamra szólhat.

54. cikk

A szanálási hatáskörök gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok ellenőrzést gyakorolhassanak a szanálás alatt vállalkozás felett a következők céljából:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás működtetése, tevékenységeinek folytatása és szolgáltatásainak nyújtása a vállalkozás részvényeseinek és igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének minden hatáskörével;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek és vagyonának kezelése, és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben említett ellenőrzést gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által kinevezett személy vagy személyek. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok által biztosított szavazati jogokat a szanálás alatt ne lehessen gyakorolni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok – a 67. cikkben említett fellebbezési jogra is figyelemmel – a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban, a szanálás alatt álló vállalkozás feletti ellenőrzés gyakorlása nélkül, végrehajtási határozat révén is végrehajthassák a szanálási intézkedést.

(3) A szanálási hatóságoknak minden esetben külön kell dönteniük arról, hogy a szanálási intézkedést az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott módszerek révén megfelelő-e végrehajtani, tekintettel a szanálási célkitűzésekre és a 22. cikkben megállapított, a szanálásra irányadó általános elvekre, a szóban forgó, szanálás alatt álló vállalkozás egyedi körülményeire és arra, hogy elő kell mozdítani a határokon átnyúló tevékenységű csoportok hatékony szanálását.

(4) A szanálási hatóságok nem tekintendők a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

V. FEJEZET

Védintézkedések

55. cikk

Részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők kezelése részleges átruházás és a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha – az e cikk (2) bekezdésében leírt helyzet kivételével – egy vagy több szanálási eszköz alkalmazásra került és a szanálási hatóságok a szanálás alatt álló vállalkozás jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, akkor azon részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők, akiknek vagy amelyeknek a követeléseit nem ruházták át, követeléseik kielégítésére legalább akkora összeget kapjanak, mint amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló vállalkozást a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy vagy több szanálási eszköz alkalmazásra került, és a szanálási hatóságok alkalmazták a leírási vagy átalakítási eszközt, azon részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők esetében, akiknek vagy amelyeknek a követeléseit leírták vagy tulajdoni részesedéssé alakították át, az elszenvedett veszteség nem lehet nagyobb, mint az a veszteség, amely akkor érte volna őket, ha a szanálás alatt álló vállalkozást a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.

56. cikk

Az eltérő elbánás értékelése

(1) Annak megállapítása céljából, hogy a részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alá vont vállalkozást rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vonják, a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően egy független személy a lehető leghamarabb értékelést végezzen. Ez az értékelés elkülönül a 23. cikk szerint elvégzett értékeléstől.

(2) A (1) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők vagy az érintett biztosítási garanciarendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló vállalkozás, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;
- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők a szanálás alatt álló vállalkozás szanálása során részesültek;
- c) azt, hogy van-e eltérés az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás között.

(3) Az értékelésnek:

- a) feltételeznie kell, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna;
- b) feltételeznie kell, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására nem került sor;
- c) figyelembe kell vennie a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában a szerződők megfelelő csoportjai számára már megvásárolt szerződések pótlási költségeinek üzletileg észszerű becslését, beleértve az ügynöki és lezárási díjakat is;
- d) figyelmen kívül kell hagynia a szanálás alatt álló vállalkozásnak nyújtott minden rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

(4) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az ebben a cikkben említett értékelés elvégzésének módszertanát, különös tekintettel arra a módszertanra, amelyet annak felmérésére kell alkalmazni, hogy a részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők milyen elbánásban részesültek volna abban az esetben, ha a szanálás alatt álló vállalkozás a 64. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna, valamint a pótlási költségek becslésének módszertanára.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2027. július 29-ig benyújtja a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

57. cikk

Részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak és egyéb hitelezők védelme

A tagállamok biztosítják, hogy ha az 56. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy az 55. cikkben említett bármely részvényes, szerződő, kedvezményezett, igényjogosult vagy egyéb hitelező, vagy – amennyiben az releváns – az alkalmazandó nemzeti jog szerinti biztosítási garanciarendszer nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkorát rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el, jogosult legyen arra, hogy megkapja a különbözet összegét.

58. cikk

A részleges átruházásban részt vevő partnerek védelme

(1) A tagállamok megfelelő védelmet biztosítanak a következő megállapodásoknak és a megállapodásokban részt vevő partnereknek:

- a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik az átruházás tárgyát képező eszközben vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét eszközzel vagy jogokkal, vagy vagyont terhelő („lebegő”) zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;
- b) tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruhazza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruházását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;
- c) egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, amelyek alapján a szanálás alatt lévő vállalkozás és egy partner közötti kettő vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
- d) nettósítási megállapodások;
- e) befektetési egységekhez kötött szerződések vagy más elkülönített portfóliók;
- f) viszontbiztosítási megállapodások;
- g) strukturált finanszírozási rendszerek, többek között értékpapírosítások és fedezeti célokra használt olyan instrumentumok, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek fedezve vannak a nemzeti jog értelmében, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyonekezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

Az első albekezdés a)–g) pontjában meghatározott megállapodás-kategóriák esetében megfelelőnek minősülő védelmi formákat az 59–62. cikkel összhangban kell kiválasztani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott védelem alkalmazandó legyen a következő körülmények között:

- a) a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét egy másik szervezetre, vagy egy szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló vállalkozástól, illetve eszköz- és kötelezettségekezelő szervezettől egy másik személyre ruhazza át;
- b) a szanálási hatóság a 43. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti követelmény a megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:

- a) szerződés, vagyonekezelési megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva automatikusan jönnek-e létre;
- b) más tagállam vagy harmadik ország joga szerint jönnek-e létre, illetve részben vagy egészben más tagállam vagy harmadik ország joga irányadó-e rájuk.

59. cikk

A tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, a nettósítási megállapodások és a viszontbiztosítási megállapodások védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásoknak, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásoknak, nettósítási megállapodásoknak és viszontbiztosítási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen, megakadályozandó a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, nettósítási megállapodások vagy viszontbiztosítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló vállalkozás és egy másik személy közötti átruházását, és az ilyen tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki

megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, nettósítási megállapodások vagy viszontbiztosítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás, nettósítási megállapodás vagy viszontbiztosítási megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben ez a szerződők jobb védelme érdekében szükséges annak biztosítása révén, hogy az átruházott biztosítási szerződések továbbra is megfeleljenek az alkalmazandó nemzeti jog szerinti kötelező minimális fedezeti szintekre vonatkozó jogi követelményeknek, a szanálási hatóságok az (1) bekezdésben említett megállapodások részét képező szerződésportfóliókat az ugyanazon megállapodások részét képező egyéb eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása nélkül is átruházhatják, és az említett eszközöket, jogokat és egyéb kötelezettségeket a szerződésportfóliók átruházása nélkül is átruházhatják, módosíthatják vagy megszüntethetik.

60. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítéki megállapodások alapján biztosított kötelezettségeknek megfelelő védelme legyen a következők közül egy vagy több megelőzése érdekében:

- a) azon eszközök átruházása, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és az eszköz által nyújtott biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- b) a biztosítékkal fedezett kötelezettség átruházása, kivéve, ha a biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- c) a biztosítéki fedezet átruházása, kivéve, ha a biztosítékkal fedezett kötelezettséget is átruházzák;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítéki fedezete megszűnik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben ez a szerződők jobb védelme érdekében szükséges annak biztosítása révén, hogy az átruházott biztosítási szerződések továbbra is megfeleljenek az alkalmazandó nemzeti jog szerinti kötelező minimális fedezeti szintekre vonatkozó jogi követelményeknek, a szanálási hatóságok az (1) bekezdésben említett megállapodások részét képező szerződésportfóliókat az ugyanazon megállapodások részét képező egyéb eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása nélkül is átruházhatják, és az említett eszközöket, jogokat és egyéb kötelezettségeket a szerződésportfóliók átruházása nélkül is átruházhatják, módosíthatják vagy megszüntethetik.

61. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és más elkülönített portfóliók esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a strukturált finanszírozási rendszereknek és más elkülönített portfólióknak, beleértve az 58. cikk (1) bekezdésének e) és g) pontjában említett megállapodásokat is, megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert vagy egyéb elkülönített portfóliót alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve az 58. cikk (1) bekezdésének e) és g) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló vállalkozás az egyik fél;
- b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert vagy egyéb elkülönített portfóliót alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve az 58. cikk (1) bekezdésének e) és g) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló vállalkozás az egyik fél.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha a 18. cikkben említett szanálási célok eredményesebb eléréséhez és különösen a szerződők fokozottabb védelmének biztosításához szükséges, a szanálási hatóságok átruházhatják, módosíthatják vagy megszüntethetik azokat az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, amelyekre azonos megállapodás vonatkozik.

62. cikk

Részleges átruházások: a kereskedési, klíring- és kiegyenlítési rendszerek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét átruhazza egy másik szervezetre;
- b) a 43. cikk szerinti kiegészítő hatásköröket felhasználva megszüntet olyan szerződést vagy módosítja az ilyen szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél vagy valamely átvevő felet helyettesíti annak részes féli minőségében.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett átruházás, megszüntetés vagy módosítás:

- a) nem eredményezheti egy átutalási megbízás visszavonását a 98/26/EK irányelv 5. cikkét megsértve;
- b) nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét, az eszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek az említett irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználását vagy a nyújtott biztosítéknak az említett irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmét.

VI. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

63. cikk

Bejelentési követelmények

(1) A tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára, hogy jelentse be a felügyeleti hatóságnak, ha úgy ítéli meg, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet a 19. cikk (4) bekezdése értelmében fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

(2) A felügyeleti hatóságoknak tájékoztatniuk kell a szanálási hatóságokat a következőkről:

- a) az e cikk (1) bekezdése, valamint a 2009/138/EK irányelv 136. cikke, 138. cikkének (1) bekezdése, valamint 139. cikkének (1) bekezdése alapján kapott bejelentések;
- b) azon intézkedések, amelyek végrehajtására a felügyeleti hatóság az ezen irányelv 15. vagy 16. cikke, továbbá a 2009/138/EK irányelv 136a. cikke, 137. cikke, 138. cikkének (3) és (5) bekezdése, 139. cikkének (3) bekezdése, valamint 140., 141. és 144. cikke szerinti hatásköreit gyakorolva kötelezi az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetet;
- c) a helyreállítási időszaknak a 2009/138/EK irányelv 138. cikkének (4) bekezdése szerinti bármely meghosszabbítása.

A felügyeleti hatóságoknak el kell továbbá juttatniuk a szanálási hatóságokhoz az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet által a 2009/138/EK irányelv 138. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott helyreállítási terv egy példányát, az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet által a 2009/138/EK irányelv 139. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott pénzügyi terv egy példányát, valamint adott esetben a felügyeleti hatóságok e dokumentumokra vonatkozó véleményét.

(3) Ha a felügyeleti hatóság vagy a szanálási hatóság megállapítja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezettel összefüggésben teljesülnek a 19. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, a megállapításáról haladéktalanul tájékoztatja az alábbi hatóságokat, ha azok nem azonosak vele:

- a) az érintett szervezet szanálási hatóságát;
- b) az érintett szervezet felügyeleti hatóságát;
- c) az abban a tagállamban működő felügyeleti hatóságot, amelyben az érintett szervezet jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat;

- d) az abban a tagállamban működő szanálási hatóságot, amelyben az érintett szervezet jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat;
- e) adott esetben azt a biztosítási garanciarendszert, amelyhez az érintett szervezet tartozik, ha ez szükséges a biztosítási garanciarendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- f) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
- g) az illetékes minisztériumot;
- h) adott esetben a csoportfelügyeleti hatóságot;
- i) az Európai Rendszerkockázati Testületet és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot;
- j) amennyiben a szervezet pénzügyi konglomerátum része, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett szanálási hatóságot, valamint a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁴⁾ és az 575/2013/EU rendelet értelmében vett érintett illetékes hatóságot.

64. cikk

A szanálási hatóság határozata

(1) A szanálási hatóságnak – a felügyeleti hatóságtól a 63. cikk (3) bekezdésének megfelelően kapott tájékoztatás nyomán vagy saját kezdeményezésére – meg kell állapítania, hogy a szóban forgó, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vonatkozásában teljesülnek-e a 19. cikk (1) bekezdésében és a 20. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek.

(2) Az arról szóló határozatnak, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet esetében sor kerüljön-e szanálási intézkedésre, tartalmaznia kell a határozat indokolását.

Amennyiben határozat született szanálási intézkedés foganatosításáról, a határozatnak tartalmaznia kell a következő információkat is: a szanálási intézkedést és adott esetben a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetésektelenségi eljárás szerinti intézkedést, vagy – a 26. cikk (7) bekezdése függvényében – egyéb felszámolási intézkedést a nemzeti jog szerinti.

65. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok teljesítsék a (2) és a (3) bekezdésben előírt követelményeket, amint ez a szanálási intézkedés meghozatalát követően észszerűen kivitelezhető.

(2) A szanálási hatóságoknak az (1) bekezdésben említett szanálási intézkedésről értesíteniük kell a szanálás alatt álló vállalkozást és az alábbi hatóságokat, ha azok nem azonosak vele:

- a) a szanálás alatt álló vállalkozás felügyeleti hatóságát;
- b) a szanálás alatt álló vállalkozás valamennyi fióktelepének felügyeleti hatóságát;
- c) a szanálás alatt álló vállalkozás székhelye szerinti tagállam központi bankját;
- d) adott esetben azt a biztosítási garanciarendszert, amelyhez a szanálás alatt álló vállalkozás tartozik;
- e) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
- f) az illetékes minisztériumot;
- g) adott esetben a csoportfelügyeleti hatóságot;

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176, 2013.6.27., 338. o.).

- h) az Európai Rendszerkockázati Testületet és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot;
- i) a Bizottságot, az Európai Központi Bankot, az EIOPA-t, az ESMA-t és az EBA-t;
- j) ha a szanálás alatt álló vállalkozás a 98/26/EK irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározott intézmény, azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben részt vesz;
- k) amennyiben a szanálás alatt álló vállalkozás pénzügyi konglomerátum része, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett szanálási hatóságot, valamint a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében vett érintett illetékes hatóságot.

(3) A szanálási hatóságnak közzé kell tennie azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait – többek között a szerződőkre gyakorolt hatásait –, valamint adott esetben a 49., az 50. és az 51. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt, vagy biztosítania kell ezek közzétételét, mégpedig a következő módokon:

- a) hivatalos weboldalon;
- b) ha az nem azonos a szanálási hatósággal, a felügyeleti hatóság weboldalon és az EIOPA weboldalon;
- c) a szanálás alatt álló vállalkozás weboldalon;
- d) ha a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeit vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló vállalkozással kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁵⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.

(4) Ha a részvényeket vagy a tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a (3) bekezdésben említett instrumentumok bizonyítékul szolgáló dokumentumok eljussanak a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseihez és hitelezőihöz, akik, illetve amelyek a szanálás alatt álló vállalkozásnak a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

66. cikk

Titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a következő személyeket, hatóságokat és szerveket kössék a szakmai titoktartás követelményei, és ne közöljenek bizalmas információt:

- a) a szanálási hatóságok;
- b) a felügyeleti hatóságok és az EIOPA;
- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az ezen irányelv 44. cikkének megfelelően kijelölt rendkívüli ügyvezetők;
- e) a szanálási hatóságok által felkért vagy a felügyeleti hatóságok által megkeresett potenciális vevők, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanálási hatóságok, a felügyeleti hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vevők által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) a biztosítási garanciarendszereket kezelő szervek;

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- h) a finanszírozási rendszerekért felelős szerv;
- i) a központi bankok és a szanálási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- j) az áthidaló vállalkozás vagy az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezet;
- k) az a)–j) pontban említett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó más személy;
- l) a fenti a)–j) pontokban említett szervek vagy szervezetek felső vezetése, igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai és alkalmazottai, kinevezésük alatt és után;
- m) a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett szanálási hatóság, valamint az 575/2013/EU rendelet értelmében vett illetékes hatóság.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt követelmények általánosságának sérelme nélkül a tagállamok biztosítják annak tilalmát, hogy az (1) bekezdésben említett személyek bármely személlyel vagy hatósággal olyan bizalmas információt közöljenek, amelyet a szakmai tevékenységük során szereztek, vagy felügyeleti hatóságtól vagy szanálási hatóságtól annak feladatával összefüggésben kaptak, kivéve, ha:

- a) a közlésre az ezen irányelv szerinti feladataik ellátása során kerül sor;
- b) a közlés összefoglaló vagy összesített formában történik úgy, hogy az egyes, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetek nem azonosíthatók;
- c) a közlésre az információt szolgáltató hatóság, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet kifejezett és előzetes hozzájárulásával kerül sor.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek elvégzik annak értékelését, hogy az információ közlése milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

A második albekezdésben említett hatások értékelésére irányuló eljárás keretében külön értékelést kell készíteni az 5., a 7., a 9., a 10. és a 12. cikkben említett megelőző helyreállítási tervek és szanálási tervek tartalmának és részleteinek, valamint a 6., a 8. és a 13. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek közlésével járó hatásokról.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett bármely személy vagy szervezet polgári jogi felelősséggel tartozzon e cikk megsértése esetén.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés a), b), c), g), i) és j) pontjában említett személyek rendelkezzenek az (1) és a (2) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítását szolgáló belső szabályokkal, többek között olyan szabályokkal, amelyek biztosítják az információ titkosságát a szanálási eljárásban közvetlenül érintett személyek között.

(4) E cikk (1)–(3) bekezdése nem akadályozhatja meg azt, hogy:

- a) az (1) bekezdés a)–i) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői az egyes szerveken vagy szervezeteken belül egymás között információt osszanak meg;
- b) a szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok, beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is, szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és más uniós szanálási hatóságokkal, más uniós felügyeleti hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, biztosítási garanciarendszerekkel, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező könyvvizsgálatok elvégzésével megbízott személyekkel, az EIOPA-val, vagy a 80. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartása mellett egy potenciális vevővel;
- c) ugyanazon tagállam szanálási hatóságai és adóhatóságai információt cseréljenek, amennyiben az ilyen információcserét a nemzeti jog lehetővé teszi; amennyiben az említett információ egy másik tagállamból származik, azt csak azon hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet kicserélni, amelytől az információ származik.

- (5) A tagállamok engedélyezhetik az információcserét az alábbiak bármelyikével:
- a) szigorú titoktartási követelmények mellett bármely más személlyel, ha az a szanalási intézkedés megtervezéséhez és végrehajtásához szükséges;
 - b) megfelelő körülmények között a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságaival, saját tagállamuk számvevőszékével vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szervezeteivel;
 - c) a fizetési rendszerek felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokkal, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságokkal, olyan hatóságokkal, amelyek más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok, hitelintézetek és befektetési vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal és az azok nevében eljáró felügyelőkkel, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzéséért felelős hatóságokkal, valamint a kötelező könyvvizsgálatok elvégzésével megbízott személyekkel.
- (6) Az (1)–(5) bekezdés nem érintheti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésére vonatkozó nemzeti jogot.
- (7) Az EIOPA 2027. január 29-ig az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza, hogy az ezen cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazása céljából hogyan nyújtandó összefoglaló vagy összegzett formájú információ.

VII. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

67. cikk

Előzetes bírói jóváhagyás és a határozatok megtámadására vonatkozó jog

- (1) A tagállamok előírhatják, hogy a válságmegelőzési intézkedések vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok legyenek előzetes bírói jóváhagyáshoz kötöttek, feltéve, hogy a válságkezelési intézkedések igénybevételeire vonatkozó, nemzeti jog szerinti határozatok esetében a jóváhagyás kérelmezésére és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.
- (2) A tagállamok a nemzeti jogukban biztosítják az ezen irányelv szerinti válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatokkal vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatokkal szembeni fellebbezés jogát.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett személyeknek legyen joguk a határozattal szembeni fellebbezéshez.
- A tagállamok biztosítják, hogy a válságkezelési intézkedés felülvizsgálata gyors legyen, valamint hogy a nemzeti bíróságok saját értékelésükhöz alapként használják fel a szanalási hatóságok által az adatok vonatkozásban készített gazdasági értékeléseket.
- (4) A (3) bekezdésben említett fellebbezési jogra a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a fellebbezés benyújtása nem vonja maga után a megtámadott határozat joghatásainak automatikus felfüggesztését;
 - b) a szanalási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.

Ha arra a szanalási eszközöket alkalmazó vagy a szanalási hatásköreiket gyakorló szanalási hatóságok eljárása során a szanalás alatt álló vállalkozás részvényeiből, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból vagy kötelezettségeiből vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelme céljából szükség van, a szanalási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a közigazgatási intézkedéseket vagy ügyleteket, amelyeket az érintett szanalási hatóság a megsemmisített határozat alapján, azt követően hajtott végre. Ebben az esetben a szanalási hatóságok által hozott jogsértő határozatra vagy intézkedésre vonatkozó jogorvoslatnak a kérelmező által a megsemmisített határozat vagy intézkedés eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.

68. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

(1) A 64. cikk (2) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül – ha a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanálási feltételek teljesülése megállapítást nyert – a tagállamok biztosítják a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vonatkozásában, hogy rendes fizetési képtelenségi eljárás csak a szanálási hatóság kezdeményezésére legyen megindítható, valamint azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetet rendes fizetési képtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság beleegyezésével lehessen meghozni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a felügyeleti hatóságok és a szanálási hatóságok késedelem nélkül értesítést kapjanak, ha egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vonatkozásában rendes fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem érkezik, tekintet nélkül arra, hogy a vállalkozás vagy szervezet szanálás alatt áll-e, vagy a 65. cikk (3) és (4) bekezdése szerint sor került-e határozat közzétételére;
- b) a rendes fizetési képtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelemről csak akkor lehessen döntést hozni, ha az a) pontban említett értesítésekre sor került és a következők valamelyike fennáll:
 - i. a szanálási hatóság értesítette a rendes fizetési képtelenségi eljárásokért felelős hatóságokat arról, hogy nem áll szándékában szanálási intézkedést hozni az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet tekintetében;
 - ii. az a) pontban említett értesítések időpontjától számított 7 napos időtartam lejárt.

(3) A hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó, az 50. cikk szerinti korlátozások sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy ha a szanálási eszközök hatékony alkalmazásához és a szanálási hatáskörök hatékony gyakorlásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhessenek valamely bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő időtartamra függessen fel minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló vállalkozás érintett vagy érintetté válik.

IV. CÍM

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ TEVÉKENYSÉGŰ CSOPORTOK SZANÁLÁSA

69. cikk

A több tagállamot érintő döntéshozattal kapcsolatos általános alapelvek

A tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha az ezen irányelv alapján meghozott döntések vagy intézkedések egy vagy több másik tagállamra is hatást gyakorolhatnak, a hatóságaik vegyék figyelembe az alábbi általános alapelveket:

- a) a szanálási intézkedések meghozatalakor a döntéshozatalnak hatékonnak kell lennie, és a szanálási költségeket a lehető legalacsonyabban kell tartani;
- b) a döntéseket és intézkedéseket kellő időben, szükség esetén sürgős jelleggel kell meghozni;
- c) a szanálási hatóságoknak, a felügyeleti hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük egymással annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések végrehajtása koordináltan és hatékonyan történjen;
- d) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen kell meghatározni;
- e) kellő figyelmet kell fordítani a szereplők érdekeire, arra, hogy a határozatok, valamint a meghozott és mellőzött intézkedések milyen – esetlegesen káros – hatással járhatnak a szerződőkre, a pénzügyi stabilitásra, a költségvetési forrásokra, a biztosítási garanciarendszerekre, a finanszírozási rendszerekre valamint a gazdaságra és a társadalomra azokban a tagállamokban, amelyekben a legfőbb anyavállalat és leányvállalatai tevékenységet folytatnak, vagy amelyeket jelentős határokon átnyúló tevékenységük érint;
- f) kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy a különböző érintett tagállamok érdekei egyensúlyban legyenek, valamint annak elkerülésére, hogy egyes tagállamok érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek;

- g) szanálási intézkedések meghozatalakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a csoportszintű szanálási terveket, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyeket a szanálási tervek nem írnak elő;
- h) a javasolt határozatnak vagy intézkedésnek átláthatónak kell lennie minden olyan esetben, amikor a határozat vagy intézkedés hatással lehet bármely érintett tagállam szerződőire, reálgazdaságára, pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira és adott esetben biztosítási garanciarendszerére és finanszírozási rendszerére.

70. cikk

Szanálási kollégiumok

- (1) A csoportszintű szanálási hatóságoknak szanálási kollégiumokat kell létrehozniuk, amelyek végrehajtják a 10., a 11., a 14., a 16., a 73. és a 74. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítják a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.

A szanálási kollégiumoknak mindenekelőtt keretet kell biztosítaniuk a csoportszintű szanálási hatóság és a többi érintett szanálási hatóság, valamint adott esetben az érintett felügyeleti hatóságok és csoportfelügyeleti hatóságok számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a csoportszintű szanálási tervek kidolgozása, valamint a szanálási hatáskörök csoportok tekintetében történő alkalmazása szempontjából releváns információk cseréje;
- b) csoportszintű szanálási tervek kidolgozása;
- c) a 14. cikknek megfelelően a csoportok szanálhatóságának értékelése;
- d) a 16. cikk alapján a csoportok szanálhatósága előtt álló akadályok kezelésére vagy megszüntetésére vonatkozó hatáskörök gyakorlása;
- e) döntés a 73. vagy a 74. cikkben említett csoportszintű szanálási program létrehozásának szükségességéről;
- f) a 73. vagy a 74. cikknek megfelelően javasolt csoportszintű szanálási programról való megállapodás elősegítése;
- g) a csoportszintű szanálási stratégiákról és programokról szóló nyilvános kommunikáció koordinálása;
- h) a biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek igénybevételének összehangolása.

Ezen túlmenően a szanálási kollégiumokat a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásával kapcsolatos egyes kérdések megvitatására szolgáló fórumként is igénybe lehet venni.

- (2) A szanálási kollégiumoknak az alábbi tagokból kell állniuk:

- a) a csoportszintű szanálási hatóság;
- b) minden olyan tagállam szanálási hatóságai, amelyben csoportfelügyelet alá tartozó leányvállalat székhellyel rendelkezik;
- c) azoknak a tagállamoknak a szanálási hatóságai, amelyekben az 1. cikk (1) bekezdésének b), d) vagy e) pontjában említett, a csoporthoz tartozó egy vagy több szervezet anyavállalata székhellyel rendelkezik;
- d) a csoportfelügyeleti hatóság és azoknak a tagállamoknak a felügyeleti hatóságai, amelyekben a szanálási hatóság tagja a szanálási kollégiumnak;
- e) az illetékes minisztériumok, ha a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok nem azonosak az illetékes minisztériumokkal;
- f) adott esetben egy tagállam biztosítási garanciarendszeréért felelős hatóság, ha az adott tagállam szanálási hatósága tagja a szanálási kollégiumnak;

- g) az EIOPA, a második albekezdésre is figyelemmel;
- h) az azon tagállamokban működő szanálási hatóságok, amelyekben a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók jelentős, határokon átnyúló tevékenységet folytatnak.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazásában az EIOPA hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez, valamint a szanálási kollégiumok konvergenciájához. Ennek érdekében az EIOPA meghívást kap a szanálási kollégium üléseire. Az EIOPA nem rendelkezik szavazati joggal.

Az első albekezdés h) pontjának alkalmazásában a szanálási hatóságok részvételének a hatékony információcsere céljának elérésére kell korlátozódnia.

(3) Az olyan harmadik országok szanálási hatóságai, amelyekben az Unióban székhellyel rendelkező anyavállalat vagy vállalkozás biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalattal vagy olyan fiókteleppel rendelkezik, amely jelentősnek minősülne, ha az Unióban lenne, megfigyelőként meghívhatók a szanálási kollégiumban való részvételre, feltéve, hogy az e hatóságok vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint egyenértékűek a 80. cikkben szereplő titoktartási követelményekkel.

(4) Amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátum vagy pénzügyi konglomerátum része, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt érintett hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni a szanálási kollégiumban való részvételre.

(5) A szanálási kollégium elnöki tisztét a csoportszintű szanálási hatóság tölti be. Ebben a minőségében a csoportszintű szanálási hatóságnak:

- a) a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályokat és eljárásokat kell alkotnia;
- b) koordinálnia kell a szanálási kollégium valamennyi tevékenységét;
- c) össze kell hívnia a szanálási kollégium üléseit és el kell látnia azok elnöki tisztét, valamint teljeskörűen, előre tájékoztatnia kell a szanálási kollégium minden tagját a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó napirendi pontokról;
- d) tájékoztatnia kell a szanálási kollégium tagjait a tervezett ülésekről annak érdekében, hogy azok kérelmezhessék az azokon való részvételt;
- e) határoznia kell arról, hogy a sajátos igények figyelembevételével mely tagok és megfigyelők kapjanak meghívást a szanálási kollégium egyes üléseire, figyelembe véve azt, hogy a megvitatandó kérdés mennyire releváns ezen tagok és megfigyelők számára;
- f) a kollégium valamennyi tagját folyamatosan és kellő időben tájékoztatnia kell a meghozott határozatokról és a szóban forgó ülések eredményeiről.

Az első albekezdés e) pontjától eltérve, a szanálási hatóságoknak joguk van részt venni a szanálási kollégium ülésein minden olyan esetben, amikor együttes döntéshozatal hatálya alá tartozó vagy a tagállamukban található csoporthoz tartozó vállalkozással kapcsolatos kérdések szerepelnek az ülés napirendjén.

(6) A csoportszintű szanálási hatóságok nem kötelesek szanálási kollégiumot létrehozni, ha más csoportok vagy kollégiumok az (1) bekezdésben meghatározott funkciókkal megegyező funkciókkal rendelkeznek és ugyanazokat a feladatokat látják el, valamint megfelelnek az ebben a cikkben és a 72. cikkben megállapított valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve a szanálási kollégiumokban való tagsággal és részvétellel kapcsolatosakat is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást a többi csoportra vagy kollégiumra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a szanálási kollégiumok operatív működését az (1) bekezdésben említett feladatok ellátása tekintetében.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. július 29-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

71. cikk

Európai szanálási kollégiumok

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli biztosítónak vagy viszontbiztosítónak vagy harmadik országbeli anyavállalatnak két vagy több tagállamban letelepedett uniós leányvállalata, vagy harmadik országbeli vállalkozásnak két vagy több olyan uniós fióktelepe van, amelyet két vagy több tagállam jelentősnek tekint, azon tagállamok szanálási hatóságai, amelynek területén az említett uniós leányvállalatok letelepedtek vagy az említett uniós fióktelepek találhatóak, európai szanálási kollégiumot hozhatnak létre.

(2) Az európai szanálási kollégiumnak a 70. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat kell ellátnia az uniós leányvállalatok és – amennyiben ezek a feladatok relevánsak – az e cikk (1) bekezdésében említett harmadik országbeli vállalkozások uniós fióktelepei tekintetében, egyébként pedig a 70. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban kell folytatnia működését.

(3) Amennyiben egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vagy harmadik országbeli anyavállalat összes uniós leányvállalatát egyetlen, valamely tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalat birtokolja, az európai szanálási kollégium elnöki tisztét azon tagállam szanálási hatóságának kell betöltenie, amelyben az anyavállalat székhellyel rendelkezik.

Amennyiben az első albekezdés nem alkalmazandó, azon tagállam szanálási hatósága tölti be az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét, amelyben azon uniós leányvállalat rendelkezik székhellyel, amely mérleg szerinti eszközeinek összértéke a legnagyobb.

72. cikk

Információcsere

(1) A 66. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságoknak és a felügyeleti hatóságoknak kérésre biztosítaniuk kell egymás számára a többi hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges összes információt.

(2) A csoportszintű szanálási hatóságnak koordinálnia kell a releváns információk szanálási hatóságok közötti áramlását. A csoportszintű szanálási hatóságnak mindenekelőtt a 70. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b)–h) pontjában említett feladatok ellátásának elősegítése céljából kell a lehető időben a többi tagállam szanálási hatóságainak rendelkezésére bocsátania minden kapcsolódó információt.

(3) A szanálási hatóság csak akkor továbbíthatja a harmadik országbeli felügyeleti vagy szanálási hatóság által szolgáltatott információkat, ha a harmadik országbeli felügyeleti vagy szanálási hatóság hozzájárult a továbbításhoz.

73. cikk

A csoport valamely leányvállalatát érintő csoportszintű szanálás

(1) A szanálási hatóságnak késedelem nélkül közölnie kell a (2) bekezdésben felsorolt információkat a csoportszintű szanálási hatósággal – ha az nem azonos vele –, a csoportfelügyeleti hatósággal és az érintett szanálási kollégium tagjaival, amennyiben:

- a) a szanálási hatóság úgy határoz, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító, amely egy csoport leányvállalata, fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik; vagy
- b) a felügyeleti hatóság tájékoztatta a szanálási hatóságot az arról született határozatról, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító, amely egy csoport leányvállalata, fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik; vagy
- c) adott szanálási hatóság úgy határoz, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet, amely egy csoport leányvállalata, teljesíti a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében meghatározott szanálási feltételeket.

(2) Az (1) bekezdés alapján közlendő információk a következők:

- a) az azt megállapító határozat, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik;

b) az arról szóló határozat, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet megfelel a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében szereplő szanalási feltételeknek;

c) azon szanalási vagy fizetéseképtelenségi intézkedések, amelyeket a szanalási hatóság az adott, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet esetében megfelelőnek ítél.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételekor a csoportszintű szanalási hatóságnak az érintett szanalási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően értékelnie kell a (2) bekezdés c) pontja szerint közölt szanalási vagy egyéb intézkedéseknek a csoportra és a más tagállamokban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatását, valamint azt, hogy a szanalási vagy egyéb intézkedések azt valószínűsítik-e, hogy egy, a csoporthoz tartozó vállalkozás esetében egy másik tagállamban teljesülnének a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett szanalási feltételek.

(4) Ha a csoportszintű szanalási hatóság úgy értékeli, hogy a (2) bekezdés c) pontja szerint közölt szanalási vagy egyéb intézkedések nem valószínűsítik, hogy egy, a csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában egy másik tagállamban teljesülnének a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet tekintetében felelős szanalási hatóság meghozhatja az általa közölt szanalási vagy egyéb intézkedéseket.

(5) Ha a csoportszintű szanalási hatóság úgy értékeli, hogy a (2) bekezdés c) pontja szerint közölt szanalási vagy egyéb intézkedések valószínűsítik, hogy egy, a csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában egy másik tagállamban teljesülnének a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvétele után öt napon belül csoportszintű szanalási programot kell javasolnia, és be kell nyújtania a programot szanalási kollégiumnak. Az ötnapos határidő az értesítést küldő szanalási hatóság jóváhagyásával meghosszabbítható.

(6) A csoportszintű szanalási hatóság által az (1) bekezdés szerinti értesítés beérkezését követő öt napon vagy a megállapodás szerinti hosszabb időtartamon belül elvégzendő értékelés hiányában az értesítést küldő szanalási hatóság végrehajthatja a közölt szanalási vagy egyéb intézkedéseket.

(7) A (5) bekezdésben említett csoportszintű szanalási programnak:

a) fel kell vázolnia azokat a szanalási intézkedéseket, amelyeket az érintett szanalási hatóságoknak a legfőbb anyavállalattal vagy a csoporthoz tartozó egyes vállalkozásokkal kapcsolatban meg kell hozniuk a szanalási célok elérése és a 22. cikkben meghatározott, szanalásra irányadó általános alapelveknek való megfelelés érdekében;

b) meg kell határoznia az a) pontban említett szanalási intézkedések koordinálásának módját;

c) finanszírozási tervet kell megállapítania, amely figyelembe veszi a csoportszintű szanalási tervet és a csoportszintű szanalási tervben a felelősségmegosztásnak a 10. cikk (2) bekezdésének e) pontjával összhangban meghatározott elveit.

(8) A (9) bekezdésre is figyelemmel a csoportszintű szanalási programnak a csoportszintű szanalási hatóság és a csoportszintű szanalási programba bevont leányvállalatokért felelős szanalási hatóságok együttes határozatának formájában kell létrejönnie.

Az EIOPA valamely szanalási hatóság kérésére az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási hatóságokat az együttes határozat meghozatalában.

(9) Annak a szanalási hatóságnak, amely nem ért egyet a csoportszintű szanalási hatóság által javasolt csoportszintű szanalási programmal, vagy úgy véli, hogy a szerződők kollektív érdekei, a reálgazdaság és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a csoportszintű szanalási program keretében javasoltaktól eltérő, független szanalási intézkedéseket, vagy rendelkezéseket kell hoznia egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vonatkozásában:

a) részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség vagy a csoportszintű szanalási programtól való eltérés okait;

b) értesítenie kell a csoportszintű szanalási hatóságot és a csoportszintű szanalási programba bevont többi szanalási hatóságot az a) pontban említett okokról;

- c) tájékoztatnia kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási programba bevont többi szanálási hatóságot azokról a szanálási intézkedésekről, vagy a rendelkezésekről, amelyeket meg fog hozni.

A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a csoportszintű szanálási terveket, az általa tervezett szanálási intézkedések, vagy a rendelkezések potenciális hatását az érintett tagállamok szerződőire, realgazdaságára és pénzügyi stabilitására, valamint az említett szanálási intézkedések, vagy a rendelkezések potenciális hatását a csoport más részeire.

(10) Azok a szanálási hatóságok, amelyek egyetértenek a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal, az egyet nem értő szanálási hatóságok részvétele nélkül is együttes határozatot hozhatnak a tagállamukban található, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(11) A (8) és a (10) bekezdésben említett együttes határozatot, valamint a (9) bekezdés alapján hozott szanálási intézkedéseket, vagy a rendelkezéseket az érintett tagállamok szanálási hatóságainak véglegesként kell elismerniük és alkalmazniuk kell.

(12) A szanálási hatóságok kötelesek az e cikkben említett összes szanálási intézkedést, és rendelkezést késedelem nélkül, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

(13) Ha csoportszintű szanálási program végrehajtására nem kerül sor, a valamely, csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedést hozó szanálási hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül annak érdekében, hogy a csoporthoz tartozó valamennyi, fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló vállalkozásra kiterjedő, koordinált szanálási stratégiát alakítsanak ki.

(14) A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságoknak rendszeresen és teljeskörűen tájékoztatniuk kell a szanálási kollégium tagjait az említett intézkedésekről vagy rendelkezésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

74. cikk

Egy legfőbb anyavállalatot érintő csoportszintű szanálás

(1) Annak a csoportszintű szanálási hatóságnak, amely úgy határoz, hogy a felelősségi körébe tartozó legfőbb anyavállalat teljesíti a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett feltételeket, késedelem nélkül közölnie kell a csoportfelügyeleti hatósággal és a szóban forgó csoport szanálási kollégiumának többi tagjával a 73. cikk (2) bekezdésében említett információkat.

A 73. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedések közé tartozhat a 73. cikk (7) bekezdésével összhangban kialakított csoportszintű szanálási program végrehajtása, ha az alábbi körülmények bármelyike fennáll:

- a) a 73. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően közölt, anyavállalati szintű szanálási intézkedések valószínűsítik, hogy egy csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában egy másik tagállamban teljesülnének a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek;
- b) az anyavállalati szintű szanálási vagy egyéb intézkedések nem elégségesek a helyzet stabilizálásához, vagy valószínűsíthetően nem járnak optimális eredménnyel;
- c) a szanálási hatóságok megállapították, hogy a felelősségi körükbe tartozó egy vagy több leányvállalat megfelel a 19. cikk (1) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek;
- d) a csoportszintű szanálási vagy egyéb intézkedések előnyeiből a csoport leányvállalatai oly módon részesülnek, amely miatt a csoportszintű szanálási program alkalmazása helyénvaló.

(2) Ha a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt intézkedések vagy rendelkezések nem tartalmazzak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálási kollégium tagjaival folytatott konzultációt követően kell meghoznia határozatát.

(3) Ha a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt intézkedések vagy rendelkezések tartalmazzak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program hatálya tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EIOPA valamely szanálási hatóság kérésére az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat az együttes határozat meghozatalában.

(4) Annak a szanálási hatóságnak, amely nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy véli, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében a csoportszintű szanálási program keretében javasoltaktól eltérő, független szanálási intézkedéseket, vagy rendelkezéseket kell hoznia egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vonatkozásában:

- a) részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség vagy a csoportszintű szanálási programtól való eltérés okait;
- b) értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási programba bevont többi szanálási hatóságot az a) pontban említett okokról;
- c) tájékoztatnia kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási programba bevont többi szanálási hatóságot azokról az intézkedésekről vagy rendelkezésekről, amelyeket végre kíván hajtani.

A véleménykülönbség okainak ismertetésekor az érintett szanálási hatóságnak megfelelő mértékben figyelembe kell vennie a csoportszintű szanálási terveket, az általa meghozni kívánt független szanálási intézkedések, vagy a rendelkezések potenciális hatását az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, biztosítási garanciarendszerére és bármely finanszírozási rendszerére, valamint a szanálási és egyéb intézkedések potenciális hatását a csoport más részeire.

(5) Azok a szanálási hatóságok, amelyek egyetértenek a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal, az egyet nem értő szanálási hatóságok részvétele nélkül is együttes határozatot hozhatnak a tagállamukban található, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(6) A (3) vagy az (5) bekezdésben említett együttes határozatot, valamint a (4) bekezdésben említett szanálási intézkedéseket, és rendelkezéseket az érintett tagállamok szanálási hatóságainak véglegesként kell elismerniük és alkalmazniuk kell.

(7) A hatóságok kötelesek az e cikk (1)–(6) bekezdésében említett összes szanálási intézkedést, és rendelkezést késedelem nélkül, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

(8) Ha csoportszintű szanálási program végrehajtására nem kerül sor, a valamely, csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedést hozó szanálási hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül annak érdekében, hogy a csoporthoz tartozó valamennyi érintett vállalkozásra kiterjedő, koordinált szanálási stratégiát alakítsanak ki.

(9) A valamely, csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedést hozó szanálási hatóságoknak rendszeresen és teljeskörűen tájékoztatniuk kell a szanálási kollégium tagjait az említett intézkedésekről vagy rendelkezésekről és az azok terén elért előrehaladról.

V. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

75. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban javaslatot terjeszthet a Tanács elé többek között a szanálási hatóságok és a harmadik országbeli hatóságok között a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint csoportokra vonatkozó helyreállítási és szanálási tervezéssel kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokra irányuló tárgyalások tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások keretében annak biztosítására kell törekedni, hogy a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok között jöjjenek létre az együttműködést szolgáló folyamatok és szabályok a 79. cikkben említett feladatok és hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával, illetve gyakorlásával összefüggésben.

(3) A tagállamok – amennyiben azok összhangban vannak e címmel – kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal az (1) és a (2) bekezdésben említett kérdéseket illetően azt megelőzően, hogy hatályba lépne az (1) bekezdésben említett, az érintett harmadik országgal kötött megállapodás.

76. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) A 75. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig, illetve ilyen megállapodás hiányában a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében e cikk alkalmazandó. E cikk alkalmazandó egy ilyen, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) Az érintett szanálási hatóságnak kell határoznia arról, hogy – a 77. cikkben foglaltak kivételével – elismeri és végrehajtja-e a harmadik országbeli vállalkozás vagy anyavállalat uniós leányvállalatával vagy uniós fióktelepével kapcsolatos harmadik országbeli szanálási eljárásokat.

A határozatban kellő figyelmet kell fordítani minden olyan tagállam érdekeire, amelyben egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vagy anyavállalat működik, és különösen a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport többi részére és a szerződőkre, a realgazdaságra és e tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt esetleges hatásra.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek legalább a következő hatáskörökkel:

a) szanálási hatáskörök gyakorlása a következőkkel kapcsolatban:

- i. harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító vagy anyavállalat olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;
- ii. harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban lévő, harmadik országbeli vállalkozás uniós fióktelepe tart nyilván, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;

b) az adott tagállamban letelepedett uniós leányvállalat részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;

c) a 49., az 50. és az 51. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (1) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, ha e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek; és

d) a szerződések felmondásához vagy esedékességének előrehozásához való bármely jog érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett szervezetek és a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások szerződéses jogainak befolyásolása, ha egy ilyen jog a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, az érintett szervezetek anyavállalata, vagy a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások tekintetében – akár maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által, akár a harmadik országnak a szanálási intézkedésekre vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásai szerinti egyéb módon – hozott szanálási intézkedésből fakad, feltéve, hogy az érdemi szerződéses kötelezettségek – beleértve a fizetési és a teljesítési kötelezettségeket, valamint a biztosíték nyújtását is – továbbra is teljesülnek.

(4) Ha arra a közérdek miatt szükség van, a szanálási hatóságok szanálási intézkedéseket hozhatnak egy anyavállalattal szemben, ha az érintett harmadik országbeli hatóság megállapítja, hogy az anyavállalat adott harmadik országban létrehozott biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalata az adott harmadik ország jogának értelmében megfelel a szanálás feltételeinek. Ennek céljából a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok bármilyen szanálási eszközt alkalmazhassanak az adott anyavállalat tekintetében, továbbá a 48. cikk alkalmazandó.

(5) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az adott esetben ezen irányelvvel összhangban alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetésektelenségi eljárásokat.

77. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásához való jog

A szanálási hatóság elutasíthatja a harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 76. cikk szerinti elismerését vagy végrehajtását, ha úgy ítéli meg, hogy:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások káros hatást gyakorolnának azon tagállam pénzügyi stabilitására, amelyben a szanálási hatóság található, vagy az eljárások káros hatást gyakorolnának egy másik tagállam pénzügyi stabilitására;
- b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely harmadik országbeli vállalkozás adott uniós fióktelepe tekintetében a 78. cikk szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;
- c) a hitelezők a harmadik országbeli székhely szerinti szanálási eljárás alapján nem részesülnek a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel egyenlő elbánásban;
- d) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a tagállam számára; vagy
- e) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

78. cikk

Harmadik országbeli vállalkozások uniós fióktelepeinek szanálása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel harmadik országbeli vállalkozások olyan uniós fióktelepeinek tekintetében meghozandó intézkedések megtételéhez, amelyek nem tartoznak harmadik országbeli szanálási eljárás hatálya alá, vagy amelyek harmadik országbeli szanálási eljárás hatálya alá tartoznak és fennáll a 77. cikkben említett körülmények valamelyike.

A tagállamok biztosítják a 48. cikk alkalmazását ezen hatáskörök gyakorlása tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok gyakorolhassák az (1) bekezdésben előírt hatásköröket, ha a szanálási hatóság megítélése szerint az intézkedésre közérdek miatt van szükség, és a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:

- a) a harmadik országbeli vállalkozás uniós fióktelepe már nem teljesíti, vagy valószínűleg nem fogja teljesíteni az adott tagállamon belüli engedélyezésére és működésére vonatkozó, nemzeti jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén észszerű határidőn belül a fióktelep újra teljesítene a feltételeket, vagy megakadályozható lenne fizetéseképtelensége;
- b) a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító a szanálási hatóság véleménye szerint nem képes, nem szándékozik vagy valószínűleg nem lesz képes teljesíteni az uniós hitelezőkkel szemben fennálló kötelezettségeit vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy nyilvántartott kötelezettségeit – köztük a szerződőknek vagy kedvezményezetteknek járó kifizetéseket – azok esedékessé válásakor, és a szanálási hatóság meggyőződött arról, hogy az említett harmadik országbeli biztosítóval vagy viszontbiztosítóval összefüggésben észszerű határidőn belül nem kezdeményeztek vagy kezdeményeznek harmadik országbeli szanálási eljárást vagy fizetéseképtelenségi eljárást;
- c) az érintett harmadik országbeli hatóság elindította a harmadik országbeli szanálási eljárást a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító tekintetében, vagy ilyen eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanálási hatóságot.

(3) Ha a szanálási hatóság egy harmadik országbeli vállalkozás uniós fióktelepe tekintetében független intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanálási célokra és az intézkedést a következő elvekkel és követelményekkel összhangban kell meghoznia, amennyiben azok relevánsak:

- a) a 22. cikkben meghatározott elvek;
- b) a III. cím II. fejezete szerinti szanalási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.

79. cikk

Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

(1) A 75. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig, illetve ilyen megállapodás hiányában a harmadik országgal történő együttműködés tekintetében e cikk alkalmazandó. E cikk alkalmazandó az említett nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az e cikkben szabályozott tárgykőről.

(2) Az EIOPA nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat köthet a megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal. Az együttműködési keretmegállapodásokban meg kell állapítani a biztosítókkal, viszontbiztosítókkal vagy csoportokkal kapcsolatos, alábbiakban felsorolt feladatok és hatáskörök vagy azok egy része ellátásához, illetve gyakorlásához, valamint az ezekben való együttműködéshez szükséges információmegosztás tekintetében a részt vevő hatóságokra vonatkozó eljárásokat és szabályokat:

- a) szanalási tervek kidolgozása a 9–12. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok szanalhatóságának értékelése a 13. és a 14. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- c) a 15. és 16. cikk alapján a szanalhatóság előtt álló akadályok kezelésére és megszüntetésére vonatkozó hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlása;
- d) a 2009/138/EK irányelv 141. cikke szerinti megelőző intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- e) a szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök, valamint az érintett harmadik országbeli hatóságok által gyakorolható hasonló hatáskörök gyakorlása.

(3) A felügyeleti vagy szanalási hatóságok adott esetben együttműködési megállapodásokat köthetnek az érintett harmadik országbeli hatóságokkal az EIOPA (2) bekezdésben említett keretmegállapodásával összhangban.

(4) A tagállamok értesítik az EIOPA-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanalási hatóságok és a felügyeleti hatóságok e cikknek megfelelően kötöttek.

80. cikk

A bizalmas információk cseréje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok, a felügyeleti hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük megelőző helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 66. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság véleménye szerint legalább egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak;
- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti – az ezen irányelv szerintihez hasonló – szanalási feladataik elvégzéséhez, és az a) pontra is figyelemmel az információt nem használják fel semmilyen más célra.

Az a) pont alkalmazásában ha az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok az irányadók.

(2) Ha a bizalmas információ egy másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, a felügyeleti hatóságok és az illetékes minisztériumok nem közölhetik azt az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt keletkeztető hatóság), hozzájárul a közléshez;
- b) az információt csak az információt keletkeztető hatóság által engedélyezett célokra közlik.

81. cikk

Finanszírozási rendszerek

(1) Minden tagállam létrehoz egy vagy több finanszírozási rendszert annak biztosítására, hogy a szanálási hatóság – előzetes vagy utólagos hozzájárulások vagy ezek kombinációja révén – megfelelő forrásokkal rendelkezzen az adott tagállamban engedélyezett biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, valamint harmadik országbeli vállalkozásoknak az adott tagállam területén található uniós fióktelepeitől, hogy fedezze legalább a különbözetnek az 57. cikkben említett részvényesek, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak vagy egyéb hitelezők részére történő kifizetését.

A tagállamok rendelkezhetnek arról a lehetőségről, hogy az első albekezdésben említett finanszírozási rendszereket a szanálási eszközök használatával kapcsolatos egyéb költségek fedezésére is felhasználják, amennyiben a finanszírozási rendszerek alkalmazása szükséges a szanálási célok eléréséhez.

A tagállamok a finanszírozási rendszerük tekintetében használhatják ugyanazt az igazgatási struktúrát, mint a biztosítási garanciarendszereik esetében, szem előtt tartva a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁶⁾.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszerek alkalmazása megfeleljen a 22. cikkben megállapított elveknek.

(3) Amennyiben a szanálás alatt álló vállalkozás az Unión belül a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működik, annak a tagállamnak a vonatkozó finanszírozási rendszerét kell felhasználni, az 57. cikkel összhangban a részvényeseknek, szerződőknek, kedvezményezetteknek, igényjogosultaknak vagy egyéb hitelezőknek nyújtott kompenzációra, amelyben a vállalkozást engedélyezték.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az EIOPA-t a kialakított finanszírozási rendszerekről.

VI. CÍM

SZANKCIÓK

82. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések

(1) A szanálási és felügyeleti hatóságok ezen irányelvben, valamint a 2009/138/EK irányelvben meghatározott hatásköreinek, továbbá a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és alkalmazására vonatkozó jogának sérelme nélkül, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében.

Azok a tagállamok, amelyek nem állapítanak meg szabályokat a nemzeti büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekkel kapcsolatos közigazgatási szankciókra vagy egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozóan, közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

Az előírt közigazgatási szankcióknak és egyéb adminisztratív intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy jogsértés esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések legyenek alkalmazhatók az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai, valamint más olyan természetes személyek tekintetében, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A jelen irányelv szerinti, a közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskört – a jogsértés típusától függően – a szanálási hatóságokra vagy a felügyeleti hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságoknak és a felügyeleti hatóságoknak minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel rendelkezniük kell, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok a közigazgatási szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések a kívánt eredményekkel járjanak, és a határokon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok azon hatáskörüket, hogy ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban közigazgatási szankciókat vagy egyéb adminisztratív intézkedéseket rendeljenek el, bármely alábbi módon gyakorolhatják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködve;
- c) saját felelősségüket megtartva, más hatóságokra történő hatáskör-átruházás útján;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

(5) A tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok és felügyeleti hatóságok által e címmel összhangban hozott határozatok elleni fellebbezés lehetőségét.

83. cikk

A közigazgatási szankciókra és egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozó különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közigazgatási szankciókat és egyéb adminisztratív intézkedéseket írjanak elő legalább a következő esetekre:

- a) az 5. vagy a 7. cikk megsértése a megelőző helyreállítási tervek és a csoportszintű megelőző helyreállítási tervek kidolgozásának, naprakészen tartásának és frissítésének elmulasztásával;
- b) a 12. cikk megsértése a szanálási tervek kidolgozásához szükséges valamennyi információ átadásának elmulasztásával;
- c) a 63. cikk (1) bekezdésének megsértése azáltal, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete elmulasztja értesíteni a felügyeleti hatóságot arról, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben alkalmazható közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános közlemény, amely megjelöli a jogsértésért felelős természetes személy, az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet, legfőbb anyavállalat vagy más jogi személy kilétét, valamint a jogsértés jellegét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől;

- c) az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete vagy felső vezetése felelősnek tartott tagjának vagy bármely más, felelősnek tartott természetes személynek az ideiglenes eltöltése az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezetben betöltött tisztség viselésétől;
- d) jogi személy esetében a jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevétele legfeljebb 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírság kiszabása;
- e) természetes személy esetében legfeljebb 5 000 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euró a hivatalos pénznem, 2025. január 28-án a nemzeti pénznemben ennek megfelelő összegű közigazgatási bírság kiszabása;
- f) közigazgatási bírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában, ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó árbevétel a legfőbb anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi teljes éves árbevétel.

84. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok a hivatalos honlapjukon közzétegyék azokat a közigazgatási szankciókat és egyéb adminisztratív intézkedéseket, amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése miatt rendeltek el, ha azok ellen a szankcióval vagy intézkedéssel sújtott fél nem fellebbezett, vagy fellebbezési jogát már kimerítette. A közzététel a közigazgatási szankcióval vagy egyéb adminisztratív intézkedéssel sújtott természetes vagy jogi személy arról való értesítését követően indokolatlan késedelem nélkül történik. A közzététel információt tartalmaz a jogsértés fajtájáról és jellegéről, valamint a közigazgatási szankcióval vagy egyéb közigazgatási intézkedéssel sújtott természetes vagy jogi személy kilétéről.

Ha a tagállamok engedélyezik az olyan közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések közzétételét, amelyek ellen fellebbezés van folyamatban, a szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok honlapjukon indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik a fellebbezés aktuális szakaszára és eredményére vonatkozó információkat.

(2) Ha a szanálási hatóság vagy a felügyeleti hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy egy jogi személy kilétének vagy természetes személy személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan lenne, vagy ha e közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy már folyamatban lévő vizsgálatot, a szanálási hatóság vagy a felügyeleti hatóság:

- a) elhalasztja a közigazgatási szankciót vagy egyéb adminisztratív intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg az elhalasztás okai meg nem szűnnek;
- b) a nemzeti joggal összhangban név megjelölése nélkül közzéteszi a közigazgatási szankciót vagy egyéb adminisztratív intézkedést elrendelő határozatot, feltéve hogy e név megjelölése nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;
- c) nem teszi közzé a közigazgatási szankciót vagy egyéb adminisztratív intézkedést elrendelő határozatot, ha a szanálási hatóság vagy felügyeleti hatóság véleménye szerint az a) vagy b) pont szerinti közzététel nem elegendő az alábbiak valamelyikének biztosításához:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. az adatok közzététele a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekhez viszonyítva arányos legyen.

A szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok biztosítják, hogy az e cikk szerinti közzététel legalább öt évig fennmaradjon a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok kizárólag a vonatkozó adatvédelmi szabályok alapján szükséges ideig maradhatnak a szanálási hatóság vagy a felügyeleti hatóság honlapján.

85. cikk

Az EIOPA által fenntartott központi adatbázis

(1) A szanálási hatóságok és a felügyeleti hatóságok a 66. cikkben említett, szakmai titoktartásra vonatkozó előírások figyelembevételével tájékoztatják az EIOPA-t a 83. cikk alapján általuk elrendelt összes közigazgatási szankcióról és egyéb adminisztratív intézkedésről, valamint az azokkal szembeni fellebbezés aktuális szakaszáról és eredményéről.

Az EIOPA naprakész központi adatbázist tart fenn és tart naprakészen a szanálási hatóságok által bejelentett szankciókról és egyéb adminisztratív intézkedésekről azzal a kizárólagos céllal, hogy lehetővé tegye az említett szanálási hatóságok számára az információk cseréjét, amelyhez csak ezen szanálási hatóságok férhetnek hozzá.

Az EIOPA naprakész központi adatbázist tart fenn és tart naprakészen a felügyeleti hatóságok által bejelentett szankciókról és egyéb adminisztratív intézkedésekről azzal a kizárólagos céllal, hogy lehetővé tegye az említett felügyeleti hatóságok számára az információcserét, amelyhez csak ezen felügyeleti hatóságok férhetnek hozzá.

(2) Az EIOPA naprakész internetes oldalt tart fenn, amelyen közzéteszi a következő információkat vagy az azokra mutató hivatkozásokat:

- a) az egyes szanálási hatóságok által közzétett szankciók;
- b) az egyes felügyeleti hatóságok által a 84. cikk szerint közzétett szankciók;
- c) azon időtartam, amelyre az egyes tagállamok szankciókat tettek közzé.

86. cikk

A szankciók hatékony alkalmazása és a felügyeleti hatóságok, valamint a szanálási hatóságok szankcionálási hatáskörének gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor a felügyeleti hatóságok és szanálási hatóságok valamennyi releváns körülményt figyelembe vegyenek, beleértve adott esetben a következőket is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, ha ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek, köztük a szerződőknek okozott veszteségek, ha a veszteségek meghatározhatók;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy által a felügyeleti hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott együttműködés szintje;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi erejének mutatói közé tartozik a felelős jogi személy teljes árbevétele, illetve a felelős természetes személy éves jövedelme.

VII. CÍM

A 2002/47/EK, A 2004/25/EK, A 2007/36/EK, A 2014/59/EU ÉS AZ (EU) 2017/1132 IRÁNYELV, VALAMINT AZ 1094/2010/EU, A 648/2012/EU, A 806/2014/EU ÉS AZ (EU) 2017/1129 RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

87. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosításai

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ezen irányelv 4–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások hatályának korlátozására,

a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címének V. vagy VI. fejezete vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) V. címe III. fejezetének 3. szakasza vagy IV. fejezete, vagy az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) III. címe III. fejezetének 4. szakasza vagy IV. fejezete értelmében előírt pozíciólezárási nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármely ilyen, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében az e cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett, legalább a 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címének V. fejezetében meghatározottakkal egyenértékű védintézkedésekkel rendelkező bármely szervezet rendezett szanálásának előmozdítása érdekében előírt korlátozásokra;

- (*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).
- (***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

2. A 9a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, az (EU) 2021/23 rendelet, valamint az (EU) 2025/1 irányelv

Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, az (EU) 2021/23 rendelet, valamint az (EU) 2025/1 irányelv rendelkezéseit.”

88. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 2004/25/EK irányelv 4. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében, az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) V. címében, vagy az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) III. címében előírt szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése ne legyen alkalmazandó.

- (*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).
- (***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)”

89. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosításai

A 2007/36/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében, az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) V. címében, vagy az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv ne legyen alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

90. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„110. »biztosítási szanalási hatóság«: az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének 12. pontjában meghatározottak szerinti szanalási hatóság;

111. »biztosításfelügyeleti hatóság«: a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 13. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerinti felügyeleti hatóság;

112. »pénzügyi konglomerátum«: a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 2. cikkének 14. pontjában meghatározottak szerinti pénzügyi konglomerátum;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).”

2. A 7. cikk (3) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) amennyiben a csoport egésze pénzügyi konglomerátum vagy a csoporton belüli bármelyik intézmény pénzügyi konglomerátum része, az érintett biztosítási szanalási hatóságnak és biztosításfelügyeleti hatóságnak.”

3. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az intézmény, szervezet vagy csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, a szanalási hatóság vagy a csoportszintű szanalási hatóság továbbítja a szanalási terveket vagy csoportszintű szanalási terveket az érintett biztosítási szanalási hatóságnak és biztosításfelügyeleti hatóságnak is.”

4. A 81. cikk (3) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„l) amennyiben az intézmény vagy szervezet pénzügyi konglomerátum része, az érintett biztosítási szanalási hatóságok és biztosításfelügyeleti hatóságok.”

5. A 83. cikk (2) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„l) amennyiben a szanalás alatt álló intézmény pénzügyi konglomerátum része, az érintett biztosítási szanalási hatóságokat és biztosításfelügyeleti hatóságokat.”

6. A 84. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„n) az e fejezet alapján tájékoztatott vagy értesített biztosításfelügyeleti hatóságok és biztosítási szanalási hatóságok.”

7. A 88. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben az intézmény, szervezet vagy csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, az érintett biztosítási szanalási hatóságokat fel kell kérni, hogy megfigyelőként vegyenek részt a szanalási kollégiumban, feltéve hogy az e hatóságok vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanalási hatóság véleménye szerint egyenértékűek a 90. cikkben megállapított titoktartási követelményekkel.”

91. cikk

Az (EU) 2017/1132 irányelv módosítása

Az (EU) 2017/1132 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 84. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében, az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) V. címében, vagy az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv 49. cikke, 58. cikkének (1) bekezdése, 68. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 70. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, valamint 72–75., 79., 80. és 81. cikke ne legyen alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

2. A 86a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében, az (EU) 2021/23 rendelet V. címében, vagy az (EU) 2025/1 irányelv III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 101. pontjában, az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában vagy az (EU) 2025/1 irányelv 2. cikke 79. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

3. A 87. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy azokra a társaságokra, amelyek esetében a 2014/59/EU irányelv IV. címében, az (EU) 2021/23 rendelet V. címében, vagy az (EU) 2025/1 irányelv III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazására kerül sor, e fejezet rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.”

4. A 120. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében, az (EU) 2021/23 rendelet V. címében, vagy az (EU) 2025/1 irányelv III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 101. pontjában, az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában vagy az (EU) 2025/1 irányelv 2. cikke 79. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

5. A 160a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében, az (EU) 2021/23 rendelet V. címében, vagy az (EU) 2025/1 irányelv III. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 101. pontjában, az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában vagy az (EU) 2025/1 irányelv 2. cikke 79. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

92. cikk

Az 1094/2010/EU rendelet módosítása

Az 1094/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerinti felügyeleti hatóságok, az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének 12. pontjában meghatározottak szerinti szanalási hatóságok, valamint az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 6. cikkének 8. pontjában meghatározottak szerinti és az (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvben (***) említett illetékes hatóságok;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

2. A 40. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) 2025/1 irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához adott esetben csatlakozhat az egyes tagállamok szanalási hatóságának egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”

93. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet 81. cikke (3) bekezdésének első albekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„s) az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

94. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosítása

A 806/2014/EU rendelet 88. cikkének (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ez a cikk nem gátolja a Testületet, a Tanácsot, a Bizottságot, az EKB-t, a nemzeti szanálási hatóságokat vagy a nemzeti illetékes hatóságokat – ideértve azok alkalmazottait és szakértőit is – abban, hogy szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és az illetékes minisztériumokkal, a központi bankokkal, a betétbiztosítási rendszerekkel, a befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a biztosítási szanálási hatóságokkal, a biztosításfelügyeleti hatóságokkal, a részt nem vevő tagállamok szanálási és illetékes hatóságaival, az EBH-val, vagy az e rendelet 33. cikkére is figyelemmel, a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a szigorú titoktartási követelményeket betartva egy potenciális vásárlóval.”

95. cikk

Az (EU) 2017/1129 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/1129 rendelet 1. cikke (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) más értékpapírok, szavatolótőke vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átalakításából vagy cseréjéből származó értékpapírok, amelyek annak nyomán keletkeztek, hogy egy szanálási hatóság élt a 2014/59/EU irányelv 53. cikkének (2) bekezdésében, 59. cikkének (2) bekezdésében vagy 63. cikke (1) vagy (2) bekezdésében említett hatáskörrel, illetve az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 39. cikkének (2) bekezdésében vagy 42. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében említett hatáskörrel;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

96. cikk

Az EIOPA szanálási bizottsága

(1) Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó belső bizottságot hoz létre az említett rendelet 44. cikkében említett határozatainak előkészítése céljából, ideértve a szabályozás- és végrehajtástechnikai standardtervezetekre vonatkozó azon határozatokat is, melyek az ezen irányelvvel összhangban a szanálási hatóságokra ruházott feladatokra vonatkoznak. A belső bizottság az ezen irányelv 3. cikkében említett szanálási hatóságokból áll.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében az EIOPA együttműködik az EBH-val és az ESMA-val.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában az EIOPA biztosítja, hogy a szanálási bizottság és az 1094/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönüljenek egymástól. A szanálási bizottság előmozdítja a szanálási tervek kidolgozását és koordinálását, és módszereket dolgoz ki az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett, fizetésektől mentes szervezetek szanálására.

97. cikk

Együttműködés az EIOPA-val

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában a felügyeleti és a szanálási hatóságok az 1094/2010/EU rendelettel összhangban együttműködjenek az EIOPA-val.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti és a szanálási hatóságok haladéktalanul, az 1094/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban az EIOPA rendelkezésére bocsássák a feladatainak ellátásához szükséges valamennyi információt.

98. cikk

Biztosítási garanciarendszerek

A Bizottság 2027. január 29-ig – az EIOPA-val folytatott konzultációt követően – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az Unión belüli biztosítási garanciarendszerekre vonatkozó közös minimumszabályok megfelelését. A jelentésben legalább:

- a) értékelni kell a biztosítási garanciarendszerek aktuális helyzetét a tagállamokban (lefedettségi arány, fedezett biztosítástípusok, kiváltó események);
- b) mérlegelni kell a szakpolitikai alternatívákat, beleértve az olyan különböző szakpolitikai alternatívákat, mint például a biztosítási garanciarendszerek alkalmazása a biztosítási kötvények teljesítésének folytatása vagy felszámolása érdekében, ezáltal kellően figyelembe véve a biztosítási termékek közötti különbségeket a különböző tagállamokban;
- c) fel kell mérni, hogy szükséges-e bevezetni biztosítási garanciarendszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket, és adott esetben felvázolni ezek Unió-szerte történő bevezetésére szükséges lépéseket.

A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

99. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2030. január 29-ig – az EIOPA-val folytatott konzultációt követően – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A jelentésben különösen:

- a) értékeli, hogy a piaci és gazdasági fejlemények fényében teljesültek-e ezen irányelv célkitűzései a belső piac működése és az uniós pénzügyi rendszer megerősítése tekintetében, és ha igen, milyen mértékben;
- b) értékeli a szanálásfinanszírozási rendszerek aktuális helyzetét;
- c) felméri, hogy szükséges-e bevezetni a lefedett kötvények, valamint a jogosult igénylők és kötvények szintjén alkalmazandó minimális harmonizált fogalommeghatározásokat, és adott esetben felvázolja az ahhoz szükséges lépéseket;
- d) elemzi a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a hitelintézetek felügyeletéért vagy szanálásáért felelős hatóságok közötti információmegosztás tapasztalatait, amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet pénzügyi konglomerátum része;
- e) értékeli annak megvalósíthatóságát és előfeltételeit, hogy a pénzügyi konglomerátumok a teljes konglomerátumra vonatkozóan egységes csoportszintű (megelőző) helyreállítási terveket készítsenek, valamint hogy a szanálási hatóságok a teljes pénzügyi konglomerátumra vonatkozóan egységes csoportszintű szanálási terveket készítsenek;

- f) elemzi a biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó válságkezelési keretrendszer további harmonizációjának előnyeit.
- A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

100. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb 2027. január 29-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1–91., 96. és 97. cikkének megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2027. január 30-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

101. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) A 92–95. cikket 2027. január 30-tól kell alkalmazni.

102. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2024. november 27-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

BÓKA J.

MELLÉKLET

Szanálhatósági dimenziók

A szanálhatóság értékelése során a szanálási hatóságoknak és a csoportszintű szanálási hatóságoknak – a vállalkozás jellegét, méretét és összetettségét figyelembe véve – meg kell vizsgálniuk a következő dimenziókat:

1. Működési folytonosság

- a) milyen mértékben azonosították az összes kapcsolódó belső és külső, pénzügyi és működési függőségi kapcsolatot az összes releváns szolgáltatás és szerepkör – többek között az alkalmazottak – vonatkozásában, hozzárendelve azokat a jogalanyokhoz, a kritikus funkciókhoz, a fő üzletágakhoz és a kapcsolódó szerződéses megállapodásokhoz;
- b) milyen mértékben állnak rendelkezésre megfelelő működési mechanizmusok a kritikus funkciók megőrzéséhez szükséges releváns szolgáltatások folytonosságának, valamint a szanálási intézkedés hatékony végrehajtásához és az ebből következő szerkezetátalakításhoz szükséges fő üzletágak folytonosságának biztosítása céljából, különösen az eszközök, jogok vagy kötelezettségek, szerepkörök és alkalmazottak esetleges átruházásának megkönnyítése révén;
- c) milyen mértékben értékelték átfogóan a működési folytonossággal kapcsolatban a szanálás során felmerülő kockázatokat, beleértve azokat a minőségi és mennyiségi információkat, amelyek lehetővé teszik az érintett szolgáltatások kritikusságának azonosítását, beleértve az érintett szolgáltatások megszakításának vagy megszüntetésének hatását a szanálás során, valamint azok helyettesíthetőségét;
- d) milyen mértékben csökkentették hatékonyan a működés folytonosságával kapcsolatos kockázatokat, valamint milyen mértékben léteznek a szanálásra való felkészültség javítását célzó intézkedések, többek között az érintett szolgáltatásokat nyújtó külső harmadik fél szolgáltatókkal kötött folytonossági megállapodások végrehajtása tekintetében;

2. Hozzáférés a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben alakították ki az ahhoz szükséges folyamatokat és mechanizmusokat, hogy a szanálás előtt, alatt és után továbbra is hozzáférjenek a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz, valamint a közvetítők által nyújtott fizetési, klíring-, elszámolási és letéti szolgáltatásokhoz.

3. Elválaszthatóság

- a) a vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben azonosították, enyhítették, illetve – szükség esetén – milyen mértékben szüntették meg a struktúrájuk és információs rendszereik indokolatlan összetettségét előidéző forrásokat, amelyek kockázatot jelentenek a szanálási intézkedés végrehajtására nézve, különösen a kritikus funkciók és a fő üzletágak leválasztásának és átruházásának megkönnyítése céljából;
- b) mennyire áll rendelkezésre kedvezményezett vagy vevő a vállalkozás portfóliójának vagy üzleti tevékenységének átvételére;

4. Veszteségviselő és feltőkésítési képesség

- a) mekkora a veszteségviselő és feltőkésítési képesség mértéke, valamint annak értékelése, hogy ezen kapacitás elegendő-e a szanálási terv végrehajtásához, beleértve bármely biztosítási garanciarendszer vagy finanszírozási rendszer rendelkezésre állását, valamint annak hitelességét, hogy a veszteségviselő képesség birtokosa képes lesz a veszteségek viselésére;
- b) milyen mértékben léteznek megfelelő intézkedések a szanálási intézkedések határokon átnyúló elismerésének és hatékonyságának biztosítására;
- c) milyen mértékben léteznek megfelelő irányítási intézkedések, belső folyamatok és vezetői információs rendszerek a leírás vagy átalakítás operatív végrehajtásának támogatására, beleértve a portfólióátruházás támogatását is;

5. Likviditás és finanszírozás a szanálás során

- a) a vállalkozás vagy a csoport üzleti modellje milyen mértékben keletkeztethet likviditási szükségletet a szanálás során;

- b) i. a szanálási stratégia végrehajtásához szükséges likviditási és finanszírozási igények becslésére, ii. a szanálás során fennálló likviditási pozíció mérésére és jelentésére, valamint iii. a rendelkezésre álló biztosítékok azonosítására és mozgósítására szolgáló folyamatok és képességek milyen mértékben állnak rendelkezésre és használhatók fel finanszírozás szerzésére a szanálás alatt és azt követően.

6. Információs rendszerek és adatkövetelmények

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben rendelkeznek megfelelő vezetői információs rendszerekkel, értékelési képességekkel és technológiai infrastruktúrával ahhoz, hogy biztosítsák i. a szanálási tervek kidolgozásához és fenntartásához, ii. a méltányos, prudens és reális értékelés elvégzéséhez és iii. a szanálási intézkedések hatékony alkalmazásához szükséges információkat, gyorsan változó feltételek mellett is.

7. Kommunikáció

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben rendelkeznek olyan kommunikációs tervekkel, amelyek biztosítják az érdekelt felekkel való időben történő, megbízható és következetes kommunikációt, és támogatják a szanálási intézkedés végrehajtását, valamint az e tervek hatékony végrehajtását biztosító irányítási intézkedéseket.

8. Irányítás

Milyen mértékben léteznek olyan megbízható irányítási folyamatok, amelyek megkönnyítik a szanálási intézkedés előkészítését és végrehajtását, beleértve i. a releváns információk rendszeres és eseti alapon, időben történő és pontos rendelkezésre bocsátását, ii. a szanálási tervezés és a válságok során történő hatékony felügyeletet, valamint iii. a szanálás idején való hatékony döntéshozatalt.

9. Hitelesség és hatás

- a) a szanálási intézkedés milyen mértékben felel meg a szanálási célkitűzéseknek, és mennyire hiteles, beleértve a szerződőre, a hitelezőkre, a részes felekre és a munkavállalókra gyakorolt valószínű hatások értékelését;
- b) milyen mértékben értékelhető megfelelően a vállalkozás vagy csoport szanálása által a reálgazdaságra vagy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás, illetve milyen mértékben akadályozható meg az áttérjedés, figyelembe véve a harmadik országok hatóságai által esetlegesen hozott intézkedéseket;
- c) milyen mértékben léteznek olyan intézkedések és eszközök, amelyek megkönnyíthetik a szanálást olyan csoportok esetében, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek.